

WVJ

vlaams
nationaal
weekblad

DRUKPERSSTRAAT 20, 1000 BRUSSEL - TEL.: 02/217.97.98 - 22e JAAR nr. 22 - DONDERDAG 3-6-76 - PRIJS: 16 F

DAT IS HET TOPPUNT:

TOEPASSING VAN DE WET IN SCHAARBEEK KOST DE VLAMINGEN HONDERDEN ARBEIDSPLAATSEN IN DE SPAARKAS!

Nadat de regering Alva Ganshof Van der Meersch een door niemand gesmaakt nachtelijk nummer had laten opvoeren in het Schaarbeekse gemeentehuis, waarbij koevoeten en breekijzers te pas kwamen, heeft de regering-Tindemans over heel de lijn gekapituleerd voor het ultimatum van het FDF, dat geformuleerd werd door het RW. Zoals RW-voorzitter Gendebien het had geëist werden de nieuwe taalkaders bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas vastgelegd volgens verhoudingen die voor de frankofonen het meest gunstig zijn. De kosten van de hele operatie-Schaarbeek betalen wij, Vlamingen, met honderden arbeidsplaatsen die in de Spaarkas voor onze gemeenschap verloren gaan. In afwachting dat de chantage verder gaat...

De Vlaamse regeringsleden hebben de ogen gesloten voor de gefundeerde kritiek van de Vlaamse Bond in de Spaarkas tegen het door de Raad van Beheer van die instelling voorgestelde nieuwe taalkader. Zij hebben geen rekening willen houden met de bewijzen, die de jongste tijd van alle kanten werden aangebracht, en die overduidelijk aantonen dat er met de basisgegevens uit het Brusselse (maar niet daar alleen) geknoeid werd ten nadele van de Vlamingen. Omdat ook de Vlaamse leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht daarvan overtuigd zijn, wensten zij zich niet aan te sluiten bij het door de ASLK-beheerraad voorgestelde nieuwe taalkader, stelden er zelf een voor dat gunstiger uitvalt voor de Vlamingen, terwijl zij binnen de

twee à drie jaar een grondig onderzoek van alle basisgegevens voorstelden.

De regering heeft dat alles gewoon van de tafel geveegd en enkel en alleen rekening gehouden met de belangen van de Franstaligen, die nu natuurlijk triomferen. Zij heeft niet alleen de Vlaamse bedienden van de Spaarkas een dolksteek in de rug gegeven, maar bovendien een kaakslag toegediend aan heel de Vlaamse gemeenschap. Zij heeft uiteindelijk gekapituleerd voor de eisen van een incivieke Brusselse burgemeester, want wat Tindemans ook moge beweren: Nols en het FDF hebben hun doel bereikt. Wij leven niet langer in een «rechtsstaat», maar in een schaamteloze compromissen-staat.

Op een perskonferentie gisterenmiddag te Brussel heeft de Volksunie een aanvullend «Dossier Vlaanderen» aan de journalisten voorgesteld. Wij citeren de inleiding van voorzitter Hugo Schiltz. «In oktober 1975 heeft de VU haar dossier «Vlaanderen, eisende en betalende partij» gepubliceerd. Dit dossier bevatte een indrukwekkende reeks cijfergegevens. Zij bewezen dat de Vlamingen zowel op sociaal economisch gebied als inzake taalverhoudingen evenals op het gebied van de politieke structuren, nog steeds eisende partij zijn in dit land.

» Sindsdien is de beschamende Nols-affaire van Schaarbeek, en dit ondanks de ernst van de sociaal-economische toestand, verwoekerd tot een regeringskwesie. Meer nog: de franstalige Brusselaars slaagden erin de sanering van de Schaarbeekse loketten (dus: de evidente toepassing van de taalwet) te doen betalen door een overhaaste herziening van het probleem van de taalkaders bij de Spaarkas.

» De indruk werd gewekt alsof de Franstaligen zwaar benadeeld zijn. *Brusselse burgemeesters eisen thans met luide stem de toepassing van de taalwet inzake de Spaarkas en dit terwijl in hun gemeenten en in Brussel als geheel sedert onheuglijke tijden, en tot op vandaag, de taalwetten naar geest en letter werden en worden overtreeden, omzeild en uitgehold.* De franstalige partijen spelen dit spel mee, en de traditionele partijen in Vlaanderen geven toe!

» *Met deze schaamteloze schijnheiligheid is een Vlaams dieptepunt bereikt dat weinigen enkele jaren geleden nog voor mogelijk zouden gehouden hebben.*

DOSSIER VLAANDEREN

» De VU wil dan ook, aan de hand van een reeks nieuwe gegevens, de aandacht vestigen op de werkelijke toestand.

» De waarheid is en blijft dat het geheel van de politiek der openvolgende regeringen steeds duidelijker leidt naar een stelselmatige financiële en economische benadeling van de Vlaamse meerderheid, die het gros levert van het Bruto Nationaal Produkt, de belastingen en het spaargeld. Die een pariteit opgedrongen kreeg, politiek en administratief, de kosten betaalt van de «nationale solidariteit», maar nog steeds wacht op de tegenprestaties in de vorm van politieke en administratieve pariteit te Brussel, en zelfbestuur voor de eigen gemeenschap.

» Het voorbeeld van de Spaarkas is kenschetsend. Ingewijden weten sedert lang dat het grootste gedeelte van de spaargelden in de ASLK van Vlamingen afkomstig is, en dat het rendement ervan vrijwel uitsluitend steunt op het bedrijfsresultaat dat in het Vlaamse landsgedeelte wordt behaald. Toch eisen de Franstaligen een verhoging van hun ambtenarenkorps en dit op grond van betwistbare criteria, die dan nog stelselmatig gemanipuleerd worden.

» De inzet van de discussie over de taalkaders van de ASLK reikt veel verder dan men in Vlaanderen wellicht vermoedt. Veralgemening van de redenering, door de Franstaligen ontwikkeld, in meerdere instellingen en organismen, zou leiden tot het verlies van talloze betrekkingen voor Vlaamse bedienden. En dit ten voordele van Franstaligen, die dan met Vlaams geld bezoldigd zouden worden.

» Het is dan ook hoognodig dat men in Vlaanderen zou beseffen dat de financiële en sociaal-economische aspecten van het nationaliteitentekonflikt de belangrijkste zijn.

» Het federalisme moet zohaast mogelijk verwezenlijkt worden, met verregaande splitsing van de financiële instellingen zoals de ASLK, de NMKN, de NIM, enzomeer.

» Dan zullen de wederzijdse financiële verantwoordelijkheden duidelijk afgebakend zijn en kunnen de Vlamingen in volle oFenheid en duidelijkheid beslissen wat zij bijdragen aan de nationale solidariteit en onder welke voorwaarden.

» Dan eerst zal een einde gesteld worden aan de chantage, sedert de grondwetsherziening tegen Vlaanderen uitgeoefend. Chantage die onder de regering-Tindemans een nooit gezien hoogtepunt heeft bereikt.»

Was een der slogans waarachter de inwoners van Ruisbroek vorige zondag te Brussel opstapten. Het wetsontwerp voorziet inderdaad dat wie bij de rechtbank klacht indient tegen het Rijk het recht op schadevergoeding door het Rampenfonds verliest. De VU-senatoren Van Ooteghem en Wim Jorissen dienden een amendement in om dit artikel uit de wet te schrappen. Het werd in de commissie door een nipte meerderheid verworpen.

Intussen is minister Defraigne teruggekrabbeld en volgens de laatste berichten zou de regering nu toch het principe van het amendement Van Ooteghem-Jorissen aanvaarden.

Mochten onze beide senatoren hun slag thuishalen, dan zou dit in elk geval een gevoelige verbetering zijn van de rampenwet en van de rechtszekerheid van de geteisterde bevolking.

Foto DANN

HUGO SCHILTZ:

EEN POLITIEKE PARTIJ MOET KONSEKWENT ZIJN

Vorige week, even nadat een groep VU-parlementsleden het kabinet van minister Michel aan de Brusselse Wetstraat hadden bezet uit protest tegen het getreuzel van de regering in verband met Schaarbeek, hadden wij de gelegenheid om aan VU-voorzitter Hugo Schiltz enkele vragen te stellen over sommige « hete hangijzers » in het politieke bedrijf en binnen de kringen van de Vlaamsgezinden.

WIJ: Momenteel bezetten VU-parlementsleden het kabinet van minister Michel. Het is niet de eerste maal dat VU-parlementsleden op dergelijke spektakulaire manier in de kijker komen. Wat verwacht U eigenlijk van dergelijke acties, mijnheer de Voorzitter?

SCHILTZ: Laat ik vooraf stellen dat ik meen dat een politieke partij zich in principe anders moet opstellen en gedragen dan onafhankelijke actiegroepen, die ook politieke doeleinden nastreven. Die actiegroepen kunnen veel vrijer handelen en ook een ruimer aktieveld bestrijken. Een politieke partij zal zich in de regel houden aan de gebruikelijke parlementair-demokratische spelregels en methodes. Zij kan echter uitzonderlijk ook haar toevlucht nemen tot andere middelen, wanneer alle andere mogelijkheden zonder resultaat bleven. In de kwestie Schaarbeek is dit ongetwijfeld het geval: nadat de procedure tot en met uitgeput is, blijft de regering aarzelen om louter politieke redenen. Wij hebben naar dit ongewone aktiemiddel gegrepen, nadat wij er voor gewaarschuwd hadden, om de regering politiek bewust te maken van het grote ongenoegen in Vlaanderen over deze gang van zaken. Het werd overigens ook tijd dat ten overstaan van de publieke opinie de verantwoordelijken voor deze historie werden aangewezen en dat zijn de regering in haar geheel en niet in het minst de Vlaamse ministers in deze regering.

WIJ: De Volksunie is toch de enige partij die dergelijke niet-parlementaire methodes aanwendt?

SCHILTZ: Dat is niet juist. Men kan voorbeelden genoeg aanhalen van de andere partijen waarbij ze, indien zij dat noodzakelijk achtten, het parlementaire terrein verlieten en andere methodes gebruikten om hun doelstellingen te bereiken. Denk aan de schoolstrijd en de socialistische aktie tegen de « eenheidswet » van Eyskens destijds. Als die andere partijen zoiets de jongste jaren niet meer nodig vonden, dan is dit blijkbaar omdat ze langs de gewone politieke wegen het beleid voldoende naar hun hand konden zetten.

De jongste jaren werden de Vlaamse belangen door de onderscheiden regeringen echter schabouwend verwaarloosd. Vandaar dat de VU zich af en toe rechtstreeks tot de Vlaamse publieke opinie wendt met opvallende acties, waarvan echter geen misbruik mag worden gemaakt. De andere partijen wiegen de Vlamingen in slaap met hun vals optimisme, dat niet beantwoordt aan de werkelijkheid.

WIJ: De jongste tijd zijn er ook allerlei opvallende acties van radikale Vlaamse actiegroepen. De politieke tegenstanders van de VU schuiven sommige van die akties graag in de schoenen van de Volksunie of verwijten haar althans een zekere medeplichtigheid. Welke is de houding van de VU tegenover de diverse zich Vlaams-

nationaal noemende actiegroepen en hun activiteiten?

SCHILTZ: Ik wil daarop duidelijk, onduidelijk en eerlijk antwoorden. De taak, de verantwoordelijkheden en de werkwijze van dergelijke actiegroepen is een zaak die hen alleen aangaat. Dat is hun verantwoordelijkheid.

De Volksunie is geen actiegroep, maar een politieke partij met alle konsekwenties van dien. Het zou geen gezonde situatie zijn, noch voor de partij, noch voor de actiegroepen, als beider activiteiten zouden worden vermengd.

Het is de opdracht van de Volksunie om zoveel mogelijk politieke macht te verzamelen teneinde haar programma te kunnen verwezenlijken. Zij moet daartoe een politiek voeren, en dit brengt mee dat zij veel kieskeuriger moet optreden bij het kiezen van haar aktiemiddelen en dat zij bovendien niet kan aansluiten bij aktiethema's die afwijken van de politieke strategie die zij verkiest te volgen. Dit brengt uiteraard soms minder aangename konsekwenties met zich mee, en men moet soms bepaalde gevoeligheden opzij kunnen zetten om de partijlijn te volgen.

Men mag niet vergeten dat de VU een mandaat kreeg van meer dan een half miljoen Vlamingen, die in haar vertrouwen stelden. De actiegroepen waarover wij het hebben moeten slechts rekening houden met de opinie van een meestal betrekkelijk klein aantal doorgaans radikaal ingestelde personen.

WIJ: Over de politieke strategie van de VU worden nogal eens vragen gesteld de jongste tijd. Zo rezen er vragen over de houding van de partij tegenover het koningshuis, nadat een « adres » aan de koning werd gestuurd in verband met amnestie bij zijn ambtsjubileum. De houding van sommige mandatarissen leek rond deze kwestie ook in tegenspraak te zijn met het officiële partijstandpunt?

SCHILTZ: Ook in dat opzicht is een politieke partij verplicht, tegen welke emotionele aandrang in ook, duidelijk te zijn en konsekwent te handelen. Welnu, de VU verkoos als strategie — en dat sinds vele jaren — binnen het Belgisch kader op een democratische wijze het zelfbestuur voor Vlaanderen na te streven en te verwezenlijken via een tweeledig federalisme. Dit is een realistisch en politiek haalbaar doel.

Daarbij is het duidelijk dat de monarchie, en de persoon van Boudewijn, geen hinderpaal is om dat doel te bereiken. Dit kan niemand redelijkerwijze betwisten.

Het is bovendien mijn overtuiging dat de kansen op de invoering van het federalisme kunnen bezwaard worden als men de bevolking terzelfdertijd voor twee fundamentele keuzevragen stelt: unitaire staat of federale staat en koningschap of republiek.

Foto Guyaux.

Wij hebben in de Volksunie onze prioriteiten bepaald, en geven voorrang aan het streven naar een federalistische Staatshervorming.

De partij en haar mandatarissen mogen dus niet toegeven aan de aandrang vanuit bepaalde radikale middelen om haar zelf uitgestippelde gedragslijn te verlaten. Te meer daar deze strategie onlangs nog opnieuw door de Partijraad op een normale democratische manier is bevestigd naar aanleiding van het ambtsjubileum van de koning.

Van dat moment af kon er geen twijfel meer over bestaan dat alle kaderleden en mandatarissen zich diene te houden aan de genomen beslissingen. Een partij die zich niet houdt aan haar eigen besluiten wordt volkomen ongeloofwaardig.

Dit is trouwens ook de reden waarom ik een brief schreef naar La Libre Belgique: om verkeerde interpretaties recht te zetten en niet, zoals sommigen beweren, om mij te verontschuldigen. Als iemand konsekwent de partijlijn dient te volgen is het toch wel de partijvoorzitter, nietwaar.

En ik herhaal nogmaals wat ik reeds zo vaak beklemdoende: het niet-verlenen van amnestie is niet de schuld van de koning, maar die van de traditionele partijen waarvan sommige — theoretisch althans — voor amnestie zijn maar van hun politieke macht nimmer gebruik maken om ze erdoor te krijgen.

WIJ: Men zegt soms: de koning kan toch zijn invloed aanwenden, zij het diskreet en « achter de schermen »?

SCHILTZ: Jawel, dat kan hij inderdaad, maar hij kan dat zeker niet publiek doen. En hoe diskreet ook, hij staat altijd weer voor de wil van de partijen. Het is een illusie te menen dat de koning, in een bestel als het onze, zijn mening zou kunnen opdringen.

WIJ: De Volksunie schijnt zich sedert enige tijd wat vriendelijker te willen opstellen tegenover de socialist. Men wijst in dat verband naar sommige van uw uitspraken op het jongste VU-kongres te Antwerpen en naar het incident in de Nederlandse Kultuurraad waar aan de « alarmbel » werd getrokken. Heeft de partij op dat punt ook een bepaalde lijn uitgestippeld?

SCHILTZ: Om daarop te kunnen antwoorden moeten wij een eindje teruggaan in de tijd. De Belgische politiek is een tijdlang gehyoptikeerd geweest door het stereotiepe samengaan van CVP en BSP. Dit leidde tot een toenemende verstarring en, in de praktijk, ook tot een blokkering van de weg naar het federalisme. Het was dus politiek gezien absoluut noodzakelijk dat deze verstarring doorbroken werd. De Volksunie leverde daartoe een bijdrage, die voor gevolg had dat er een alternatieve regering kwam.

De tijd is nu gekomen om daaruit de nodige lessen te trekken.

Wat concreet gesproken zeer duidelijk is geworden is het volgende: de regering-Tindemans, zoals zij nu is samengesteld en waarbij het FDF in feite de Franstalige vleugel van de regering domineert, voert een politiek die voor de Vlamingen zeer ongunstig uitvalt. Bijgevolg is het onze plicht als Vlaamse politieke partij, te zoeken naar mogelijkheden om uit het slop te geraken waarin de hele Vlaamse beweging is terechtgekomen.

En nu is het nogal duidelijk dat de socialist daarin een belangrijke rol zouden kunnen spelen, op voorwaarde natuurlijk dat ook zij de nodige lessen trekken uit de opgedane ervaringen. En dat meer bepaald de Vlaamse socialist tot een onafhankelijker opstelling en tot een juister inzicht komen in de Vlaamse situatie in dit land. Mijn verklaring op ons kongres in Antwerpen, die trouwens de weergave was van de houding van het Partijbestuur, was bedoeld om de aandacht van de Vlaamse socialist daarop te vestigen. En duidelijk te maken dat wij tegenover hen geen a priori's hebben. Maar dat alles natuurlijk afhangt van hun houding tegenover de nu toch wel hoogdringend geworden federalistische staatsvorming. In dit verband is hun onduidelijke houding en hun vaagheid overigens ontgoochelend. Zij bekennen geen kleur en verschuilen zich altijd weer achter hun met nadruk geproklameerde maar niet altijd reële partijeenheden.

Paul Martens

Red.: een tweede gedeelte van dit interview verschijnt in ons volgend nummer.

EEN SCHANDELIJKE KOMEDIE

Wij hebben gisteren het (voorlopige!) slottafereel beleefd van een smakeloz komediantenrevue, opgevoerd door de regering-Tindemans. Nadat de eerste-minister zich vele maanden lang in alle mogelijke bochten had gekronkeld om toch maar niet te moeten ingrijpen te Schaarbeek, waar een arrogante FDF'er openlijk de vloer veegde met de taalwetgeving, kon het in de nacht van 2 op 3 juni plots niet snel genoeg gaan. Er werd zelfs in het beruchte gemeentehuis ingebroken onder de leiding van een van de hoogste gerechtelijke personaliteiten van het land, op bevel van de eerste-minister zelf! Wilde Tindemans zich op de valreep nog een aureool van krachtadigheid toemeten? Geen mens die erin loopt, dat kunnen wij hem verzekeren. Velen in Vlaanderen hebben hoogstens eens schamper geginnikt om onmiddellijk daarna dat stel schaamtelozen, dat zich «regering» durft te noemen, hartgrondig te verwensen. Want zelfs de naïefsten in Vlaanderen zullen deze keer niet te vangen zijn, ook al doet de regering gezinde pers het onmogelijke om de smerige streek te verpakken in zalvende bewoordingen en minimaliserende verklaringen. Want wat gebeurt er is een ongemeen smerige streek die onvoorzienbare

gevolgen kan hebben. En het schijnheilige vertoon dat rond deze zaak werd opgevoerd moet elk oprecht mens ten zeerste ergeren en diep krenken. Met een uitgestreken gezicht komt de regeringsleider ons vertellen dat de wet te Schaarbeek nu wordt toegepast, zoals voorzien en hij doet alsof alles heel normaal gebeurde. Terwijl hij de indruk tracht te wekken alsof de beslissing over de ASLK-taalkaders de redelijkheid zelve is. En het een heeft vanzelfsprekend niets te maken met het andere! Denkt de eerste-minister werkelijk dat er Vlaanderen slechts mensen te vinden met een IQ beneden de 30 of zo? Denkt hij werkelijk dat het brede publiek niet doorheeft dat hij over de hele lijn heeft moeten zwichten voor de eisen van het Rassemblement Wallon, die plaatsbekleder van het FDF in zijn regering? Denkt hij werkelijk dat alleen maar de politieke insiders zien dat hij de interpretatie van Gendebien heeft moeten aanvaarden en gelijktijdig het arrest van Schaarbeek en dat van de Spaarkas heeft moeten uitvoeren. Denkt hij werkelijk dat de Vlamingen het niet doorhebben dat zij, voor de zoveelste maal, na toegevingen voor het bekomen van een stukje wet nog eens moeten betalen — en hoe! — voor de toepassing van diezelfde

wet? Dat zij niet doorhebben dat hij daarna de poort wagenwijd heeft opengezet voor een onoverzichtelijke reeks nieuwe chantagepraktijken van frankofone zijde? Het volstaat immers dat een frankofone machthebber ostentatief de taalwetten aan zijn laarzen lapt opdat hij zijn eisen zou ingewilligd zien als prijs voor zijn onderwerping. Nols en het FDF hebben gewonnen over de ganse lijn. Heeft Nols immers niet zelf herhaaldelijk verklaard dat hij de bordjes in zijn lokettenzaal graag in orde zou brengen als hij maar zijn wens kreeg in de Spaarkas, en later in de rest? Daarom was het hem immers te doen!

Er zijn zo van die vernederingen die in de politiek niet zonder gevolgen blijven. De CVP heeft het ondervonden na Hertoginnedal in 1963. De eerste reacties wijzen erop dat de Vlaamse opinie een kaakslag heeft gekregen, waarvan de regeringspartijen nog de gevolgen zullen voelen. Het imago van Vlaamse betrouwbaarheid dat zij tijdens de voorbije jaren zorgvuldig trachtten op te bouwen zijn ze met één klap kwijt. Het ingewikkelde bedrog van de grondwetsherziening begrepen velen niet, maar de Nolsvernedering voelt zelfs de eenvoudigste Vlaming!

Paul Martens

**HIJ MOEST
BESCHAAMD ZIJN!**

Als Wilfried Martens, de huidige voorzitter van de CVP, nog een zweempje Vlaams geweten heeft overgehouden uit de zestiger jaren toen hij mee de marsjen op Brussel organiseerde, dan moet hij zich nu zowat een politieke prostituee voelen. Maar wij twijfelen er ernstig aan of hij van zo'n geweten nog enige last heeft. Kondigde hij immers vorige maandag al niet zonder verpinken de schandelijke beslissing aan, die de regering woensdagvoormiddag nam? Het FDF (jawel!) was over zijn verklaring in de wolken en loofde er hem om...

Martens noemde destijds het kompromis van Hertoginnedal betreffende de zes Vlaamse randgemeenten, dat de CVP «met de dood in het hart» doorslokte, verontwaardigd «een eerloos vergelijk».

Welke naam zou de Martens van toen gegeven hebben aan 't eerloze vergelijk, wat zeg ik: aan de schandelijk eenzijdige toegeving, die nu aan het FDF-RW wordt gedaan ten koste van een aantal arbeidsplaatsen voor Vlaamse mensen?

Het enige wat de voorzitter van de grootste (maar niet betrouwbaarste) Vlaamse partij heeft bereikt is dat de zielige regering-Tindemans haar bestaan wellicht nog een beetje zal kunnen rekken. Maar reeds maken de Franstaligen zich klaar voor nieuwe eisen: Martens en Tindemans kunnen hen immers niets weigeren!

De flamingant van weleer heeft het ver gebracht...

In massa betoogden woensdagmiddag de ontgoochelde Vlaamse bedienden van de Spaarkas te Brussel. Zij hebben een beroep gedaan op alle Vlaamse burgemeesters

hen te steunen, zoals de Brusselse burgemeesters de frankofonen steunden, en om de vervalste taalkaders van de Spaarkas scherp te veroordelen. Foto: DANN

DE WEEK • DE WEEK • DE WEEK • DE WEEK

WOENSDAG 26 MEI

- Na een ganse dag vergaderen brengt de vaste Commissie voor Taaltoezicht een verdeeld advies uit over het nieuw op te richten taalkader in de Algemene Spaar- en Lijfrentekas. De franstalige afdeling van de Commissie sluit zich aan bij het voorstel van de ASLK-beheerraad, die 52,5% nederlandsstalige personeelsleden voorziet en 47,5% franstalige. De Vlaamse afdeling van de Commissie is voor een verdeling a rato van 56% Nederlandstaligen en 44% Franstaligen.
- De regering had op de vaste Commissie druk uitgeoefend opdat zij een advies zou uitbrengen voor 31 mei.
- Ganshof van der Meersch legt de eed af als bijzondere regeringskommissaris, belast met de toepassing van de taalwetgeving op het Schaarbeekse gemeentehuis. Hij verklaart op 1

juni naar Schaarbeek te zullen gaan.

VRIJDAG 28 MEI

- In Het Laatste Nieuws schrijft Piet Van Brabant, die lid is van de vaste Commissie voor Taaltoezicht, dat de Commissie in verband met de Spaarkas-taalkaders een beslissing moest nemen «op grond van een dossier dat, niet in het minst inzake het werkvolume te Brussel, al te weinig concrete gegevens bevatte». De Commissie heeft daarom aangedrongen op een herziening van het taalkader binnen twee of drie jaar. Hij heeft het ook over een «vloed van klachten» die de jongste tijd de taalkommissie bereikten en die de leden van de nederlandsstalige afdeling erg wantrouwig maakten t.o.v. de Brusselse basisgegevens.
- Te Gent houdt het Taalaktiecomité een «Eerste Republikeinse Konventie».

ZATERDAG 29 MEI

- De PSC kongresseert te Seraing. Voorzitter Nothomb pleit er voor een sterk politiek centrum en kant zich tegen een polarisering van het politieke leven.

ZONDAG 30 MEI

- Een duizendtal Ruisbroekenaars betogen met zwarte vlaggen door de verlaten straten van Brussel tegen de «rampenwet, Judaswet» (zie ook blz. 1).

MAANDAG 31 MEI

- CVP-voorzitter Martens verklaart dat het taalkadervoorstel van de ASLK-beheerraad strookt met het arrest van de Raad van State omdat het rekening houdt met het werkvolume te Brussel. Dit van de Vlaamse Kamer van de VKT niet, aldus Martens.
- Op verzoek van het FDF komt de Konferentie van Brusselse burgemeesters bijeen. Er

zijn 13 aanwezigen op 19 nl. Lepaffe, Persoons, Defosset en Nols (FDF), Winer, Van Offelen, Bossaert, Demuyter en Doyen (PL), Delforge (PLP), Machtens en Guillaume (PSB) en Beauchthier (PSC). Zij betreuren dat de regeringskommissaris zijn taak te Schaarbeek wil aanvatten vóór het Koninklijk Besluit i.v.m. de taalkaders bij de ASLK is gepubliceerd.

- FDF-burgemeester Nols heeft regeringskommissaris Ganshof van der Meersch een brief gestuurd waarin hij zegt hem niet te zullen ontvangen als hij naar Schaarbeek komt.

DINSDAG 1 JUNI

- Regeringskommissaris Ganshof van der Meersch gaat — in gezelschap van politiefunktionarissen — poolshoogte nemen van de toestand in de lokettenzaal van het Schaarbeekse gemeentehuis. Hij verklaart daarna — tot 9 juni — in Straatsburg te zullen vertoeven...

WOENSDAG 2 JUNI

- Om kwart voor vijf in de morgen valt Ganshof Vxan der Meersch, in gezelschap van rijkswachters en militairen, het gemeentehuis van Schaarbeek binnen om er de betwiste loketten-bordjes te verwijderen.
- De kabinetsraad komt enkele uren later bijeen en keurt het koninklijk besluit goed dat een nieuw taalkader invoert bij de Spaarkas n.l. het voor de Vlamingen en meest nadelige voorstel: 52,5% N en 47,5% F. Het blijkt dat het hele scenario de avond voordien in de kabinetsraad was afgesproken onder de regeringsleden. Daarmee hebben FDF en RW meteen én de geëiste «gelijktijdigheid» en volledige voldoening inzake de Spaarkas.
- 's Middags, bij het afsluiten van ons blad, blijkt reeds dat er een golf van verontwaardiging loskomt in heel Vlaanderen.

Foto: DANN

Vorige vrijdag ging in de KNS te Gent een filmavond van het Taalaktiekomitee (TAK) door, die gepromoveerd werd tot « eerste republikeinse konventie ». Piet De Pauw, in zwarte smoking en met de allures van een mini-van Severen, kondigde er de oprichting van een nieuwe republikeinse beweging aan. Of deze nieuwe marsrichting de Vlaamse beweging momenteel dient betwijfelen niet weinig.

NATUURLIJK VOND DE CVP-PERS HET NIET GOED

Natuurlijk heeft de Uilenspiegel-stunt van de VU-parlementsleden geen genade gevonden in de ogen van de CVP-skrubanten. Wat dacht je wel? Niemand wordt gaarne herinnerd aan zijn eigen tekortkomingen. Niet dat van de CVP-parlementsleden kan verwacht worden dat zij eindelijk ook eens een mannelijke daad zouden stellen, maar wij beweren dat het hun lammenadigheid is die de evolutie naar onzinnige toestanden zoals die te Schaarbeek, in de hand heeft gewerkt.

Tindemans en zijn Vlaamse ministers hebben maandenlang « met hun voeten laten spelen » door een FDF-machtswellusteling: geheel Vlaanderen heeft die komedie zo aangevoeld, en ook bij de CVP-basis was het een aanleiding tot wrevel. De CVP-pers heeft wel regelmatig geschreven dat Nols weldra bakzeil zou moeten halen, maar inmiddels heeft het toch maanden geduurd... « dat het niet lang meer zou duren ». De Schaarbeekse burgemeester heeft zich nooit bekommerd om de banbliksems van die papieren tijgers, en nu nog speelt hij zijn uitdagend spelletje voort. Hij en zijn partij hebben de onbeschaamdheid zover gedreven, de rollen om te keren en voorwaarden te stellen aan de regering! Intussen hebben zij het dan toch maar gedaan gekregen dat de « overeenstemmende » oplossing van de regering omgebogen wordt tot de frankofone interpretatie van de « gelijktijdige » oplossing.

En nu de VU-parlementsleden in de praktijk hebben voorgedaan wat minister Michel reeds lang had moeten doen, nl. de stier bij de horens vatten, wordt in de CVP-pers een huilkoor aangeheven om eigen ingebrekeblijvingen en schuldbesef te bemantelen.

Ook Willy Claes was er als de kippen bij om voor de TV, in antwoord op een desbetreffende vraag, te verklaren dat er nu voor de BSP geen sprake meer kan zijn van een samengaan met de VU na de gemeenteraadsverkiezingen, ingevolge de « vandalenstreken » van de VU-parlementsleden.

De h. Claes is wel wat hard van stapel gelopen: hij zal inmiddels ook al via de bladen vernomen hebben dat het beschadigen van Michels meubilair niet het werk was van de VU, maar wel dat van de zogenaamde « ordekrachten ». De h. Claes schijnt wel een kort geheugen te hebben, voor iemand die thuishoort in kringen die op het gebied van lokalenbezetting en vandalisme ruimschoots hun sporen verdiend hebben.

De bezetting van het kantoor van minister Michel is, hoe dan ook, in de persoon van de VU-leden heel wat bezadiger verlopen dan meestal het geval was bij fabrieksbezettingen door de rode vakbonders. Of herinnert Claes zich niet hoe zijn partijgenoten tijdens de stakingen en betogingen tegen de eenheidswet, te Luik het Guilleminstation kort en klein geslagen hebben, zodat de schade in de miljoenen liep? En misschien weet hij ook niet meer hoe in die memorabele dagen gewetenloze schurken de spoorstaven losgeschroefd hebben op de lijn Nijvel-Brussel, op het gevaar af een spoorwegramp te veroorzaken waarbij heel wat reizigers het leven hadden kunnen inschieten? Gelukkig werd het snode plan tijdig gedwarsboomd. De schuldigen werden aangehouden en verdedigd door de grote BSP-bonzen Spaak en Fayat.

Zulke gewelddaden zijn geen alleenstaande feiten. Het jongste als gevolg van het strooien van kraaiopoten tijdens de jongste staking in de olienijverheid.

Ook bij de CVP is men niet altijd erg kieskeurig geweest omtrent de middelen om tegen de regering te ageren. Is men wellicht al vergeten dat de CVP-leiders in de tijd van de schooloorlog, de tijd van « weg met Collard », hun volgelingen oproepen om hun spaarpenningen terug te trekken uit de Spaarkas, en zelfs in de katholieke scholen overgingen tot het boycotten van het schoolsparen, op gevaar af de Nationale Spaarkas en 's lands krediet te ondermijnen. Toen ging voor de CVP het partijbelang vóór het belang van het land, zoals thans weer het Vlaams belang geofferd wordt op het altaar van de instandhouding tot elke prijs van deze barslechte regeringskoalitie.

Intussen kan het niet geloofwaardig worden dat het zo fel omstreden optreden van de VU-parlementsleden, heel wat meer dan het maandenlange gemjammer en geknars van tanden in de CVP- en andere kranten, de aandacht van de gehele Vlaamse bevolking heeft getrokken op de beschamende klucht die door de regering-Tindemans, onder de druk van het Rassemblement Wallon, inzake de Schaarbeekse lokettenkwestie is opgevoerd. Zo wordt thans nog in bepaalde regeringskringen hemel en aarde bewogen om toch maar de door de frankofonen geëiste gelijktijdigheid bij de uitvoering van de taalarrangen te kunnen verwezenlijken en de RW-partner de gelegenheid te geven zijn gezicht te redden, zodat die zijn ultimatum « op 8 juni uit de regering te zullen treden » niet zal moeten ten uitvoer leggen.

Intussen vragen de duizenden Halle-bedevaarders zich af wanneer zij nu eindelijk vanwege de CVP-deelnemers een zodanig ultimatum mogen verwachten met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement Brussel, het totstandbrengen van een provincie Vlaams-Brabant en de invoering van de subnationaliteit, welke betwistingen als die omtrent de taalkaders in de ASLK voorgoed zouden kunnen voorkomen.

MvDb

SCHEPEN DE BROYER BEWUSTELOOS GESLAGEN DOOR FRANSTALIGEN

De fransdolle agressie in de Brusselse randgemeenten neemt met de dag toe. Iedereen herinnert zich hoe Vlaamse betogers met een jachtgeweer bedreigd werden tijdens de VVB-betoging te St-Genesius-Rode. In die andere Vlaams-Brabantse gemeente Overijse is het al niet veel beter!

In één maand tijd werden daar drie aanslagen gepleegd tegen het Vlaams Sociaal Centrum dat de VU er in de Heuvelstraat opende! Ruiten werden ingegooid, sloten opengebroken, de vensters met FDF-affiches overplakt. Autobanden van « Vlaamse » wagens worden regelmatig stuk gesneden. Maar sedert zaterdag is ook dat niet meer genoeg. Nu valt men Vlaamse mensen aan en takelt ze dermate toe dat ze weken werkonbekwaam zijn!

DELHAIZE HEET U WELKOM!

Bij de federatieraadsverkiezingen in de randfederatie Tervuren haalde de Volksunie 20,8 % van de stemmen in Overijse (de grootste gemeente van de federatie). De VU kwam samen met de CVP in het bestuurscollege. Schepen van Ruimtelijke Ordening werd Marcel De Broyer (VU). Een functie die in een door verkavelingen verfranst gebied van zeer groot belang is.

Het werk dat de VU-schepen er in de voorbije jaren geleverd heeft is dan ook zeer waardevol geweest. Dank zij zijn kordaat optreden werden heelwat fransklonze verkavelingen onmogelijk gemaakt. Bij de Vlamingen heeft Marcel zich in de voorbije jaren laten kennen als een consequent en onverzettelijk Vlaming. Deze radicale houding is hem nu blijkbaar fataal geworden!

In de ogen van de franstaligen gaat hij door als de man die hun plannen dwarsboomt, die hen in de weg staat. Dus moesten ze hem bij de eerste de beste gelegenheid maar eens goed hebben. Deze gelegenheid heeft zich voorgedaan in de nacht van zaterdag 29 op zondag 30 mei.

Even voor middernacht liep Marcel met twee vrienden nog even binnen in de Coffeeshop van de Delhaize-supermarkt aan de Brusselsessesteenweg te Overijse (Jezus-Eik). Daar waren lentefeesten aan de gang en er was dus veel volk aanwezig. Zij bestelden er drie pintjes. Zoals gewoonlijk was de aangeboden rekening enkel en alleen in het Frans opgesteld.

Marcel verlangde van het dienstmeisje een nederlandstalige rekening. Zij antwoordde dat zij hem daar niet kon aan helpen en dat hij dat maar aan de directeur moest vragen.

(De publiciteit die Delhaize in Overijse voert is tweetalig maar

in werkelijkheid is de supermarkt eentalig Frans).

Toen hij niet kreeg wat hij vroeg, schreef hij op de prijslijst « Nederlands a.u.b.!».

Marcel en zijn vrienden hadden nog niet eens van hun pint gedronken of hij werd door de directeur van de Coffeeshop, door een paar mannen (allen Franstaligen) geholpen, brutaal langs achter vastgegrepen en tegenspartelend naar buiten gedragen. Nog voor zij buiten waren werd hij een eerste maal zwaar toegetakeld. Hij voelde dat een paar van zijn

tanden stuk geslagen werden. In het tumult vloog een glazen tocht-scherm aan diggelen. Marcel en zijn vrienden konden zich niet verweren want de heren van Delhaize waren met z'n achten, of met tien. Maar dat kan Marcel zich niet meer zo best herinneren.

Na het eerste pak slaag kon hij wegsprinten, maar struikelde en viel op de parking vóór Delhaize, wat de mannen nog eens inspireerde om hem aan te pakken. Daar werd hij, op de grond liggend nog eens overschopt over zijn hele lichaam! Uiteindelijk kon hij dan toch wegvlugten en liep naar de Rijkswacht van Overijse. Daar komt hij langs de parlofoon te weten dat de patroelje juist uitgereden is en hij niet kan geholpen worden. Dan maar naar de politie van Overijse. Daar legt hij klacht neer en wordt de dokter van dienst opgebeld die de verwondingen vaststelt en Marcel verpleegt.

VAN KOP TOT TEEN

Door de dokter werden een vijftiental letsels vastgesteld. De voornaamste zijn: duimbreek, afbreken van twee tanden, zware kneuzingen over het gehele lichaam, wonden aan armen, benen, en heupen maar vooral aan de schouders. Een snijwonde aan de lip en de kin. Inwendige pijnen aan linkeroot en oor... Drie weken werkonbekwaam!

Zondag waren de pijnen haast ondraaglijk. De hand met de gebroken duim zwaar gezwollen en zeer pijnlijk. Als wij Marcel dinsdagvoormiddag bezoeken heeft hij ondanks alles toch reeds de glimlach teruggevonden. Het is echter nog wennen met die twee nieuwe tanden en het ijzerwerk rond de duim...

Marcel De Broyer: « Waar moet het naartoe met dat fransdol fanatisme? Het kent geen grenzen meer. Nu worden wij al in eigen gemeente in mekaar geslagen. Gewoon omdat wij op onze Vlaamse rechten staan!».

Maurits Van Liedekerke

SCHAARBEEK

DE KLUCHT VAN GANSHOF VAN DER MEERSCH

Wij dachten, zoals velen wellicht, dat in de Schaarbeek-affaire alle rekords inzake belachelijkheid reeds waren geklopt. Maar we hebben ons deernlijk vergist. De regering had de allerbelachelijkste « stoot » nog in haar mouw zitten.

Toen wij gisterenmorgen, woensdag 2 juni, onze radio opendraaiden moesten wij er echt even bij gaan zitten. Dát was nog eens nieuws: Ganshof Van der Meersch, de regeringscommissaris voor Schaarbeek, die vóór het kriecken van de dag — omstreeks 5 u. in de morgen — met een bende rijkswachters en soldaten het beruchte gemeentehuis van Nols overvalt om er in de lokettenzaal enkele bordjes weg te nemen!

Daarmee heeft de regering van Tindemans, de man met wie alles anders zou worden (!) ongetwijfeld de oscar der belachelijkheid in de wacht gesleept. Dat Alva Van der Meersch zich op zijn leeftijd en in het holst van de nacht nog tot zo'n vaudeville moest lenen, kan ons enkel doen grin-

niken. Voor die man hebben wij geen enkele sympathie. Maar het is de regering en vooral de staatsman-van-Europees-formaat die haar leidt (ha, ha) die met dit staatsmans-initiatief vast en zeker de geschiedenisboeken zullen halen.

Stel je voor: jarenlang overtreedt een Brusselse burgemeester de wet. Van regeringswege reageert men op geen enkele wijze, zoals dit steevast gewoonte is wanneer het « maar » om taalwetten gaat. Door de niet-aflaten-de aktie van een aantal hardnekkige Vlamingen krijgt de regering uiteindelijk toch met deze « affaire » te maken. Zij treuzelt, verdaagt, stelt uit, put alle mogelijke middelen uit om tijd te winnen. En dan ineens, op een vroege knotsgekke morgen gebeurt het, met koevoeten en ander inbrekersgerief! Een grap om te gieren, ware de nasmaak niet zo bitter voor de Vlamingen. Want nu blijkt, ook voor de naïefsten van geest, dat dit hele scenario slechts op touw werd gezet met medeplichtigheid van een stel godver-

geten « Vlaamse » ministers, als voorspel tot de onrechtvaardige Spaarkas-beslissing.

Zelden voorheen werd zo duidelijk geïllustreerd dat de Vlamingen niet alleen toegevingen moeten doen om een stukje wet te bekomen dat hun rechten moet waarborgen, maar dat zij nog eens moeten betalen om zelfs maar een elementaire toepassing van die wet te verkrijgen. Ditmaal kost het herstel van de wettelijkheid op het Schaarbeekse gemeentehuis (en voor hoelang?) de Vlamingen een aantal betrekkingen bij de Spaarkas. Hopelijk zal dit schandaal, dat op sommige punten herinnert aan de « regering » van Hertoginnedal in 1963 betreffende de randgemeenten, vele Vlamingen de schellen van de ogen doen vallen. Zullen zij Tindemans eindelijk gaan zien zoals hij is: een politieke platbroek die maar één enkele bekommernis meer heeft n.l. zijn miserebele regering ten koste van alles nog wat in leven te houden...

IN DE „RECHTSSTAAT” VAN TINDEMANS...

Op haar perskonferentie te Brussel gisterenmiddag overhandigde de Volksunie aan de journalisten een lijvige map met aanvullende cijfergegevens, die haar roemruchte « dossier Vlaanderen » nóg beter stofferen. De gegevens werden bijeengebracht door de Studiedienst van de partij, die daarvoor beroep kon doen op de uitgebreide dossierkennis van senator Rob Vandezande uit Leuven. Op deze bladzijde brengen wij slechts een

beperkte greep gegevens uit dit dossier. Zij spreken een duidelijke taal.

In de persmap stak ook de werknoot nr. 9 van het Dosfelinstituut waarin de (ontstelde) cijfers werden bijeengebracht over de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen. Ze werden verzameld door VU-senator dr. Rik Vandekerckhove (Genk), die daarover trouwens in de Senaat interpelleerde. Wij brengen er een « bloemlezing » (!) van in een van onze volgende nummers.

DE NATIONALE BANK

● Tot in 1974 wilde de Nationale Bank zich aan de taalwet onttrekken. In 1972 nochtans had de Vaste Commissie voor Taaltoezicht beslist dat de taalwetgeving toepasselijk is. Slechts op 2-7-1974 kapiteuleerde de Nationale Bank, toen de Raad van State dit advies bevestigde.

● Nadien begon echter de sabotage in die zin dat voorgesteld werd dat de taalkaders slechts uit

drie trappen zouden bestaan, terwijl er in de ministeries 12 trappen bestaan.

● Na verzet stelde de Nationale Bank voor 7 trappen te bepalen, waarop de minister nu nog altijd aan het studeren is. Ondertussen benoemde men maar en nog op 1-1-1976 werden er 6 benoemingen in het hoger kader gedaan, waaronder slechts 1 nederlands-talige.

● Op 13-12-1976 interpelleerde Senator Vandezande over deze schandalige toestand. Iedereen werd verdacht gegevens te hebben doorgegeven. Op dit ogenblik studeert de minister van Financiën nog steeds over de taalkaders. Hij is blijkbaar meer bekommerd om vóór 8 juni 1976 de taalkaders van de ASLK klaar te hebben, op grond van een onvolgende onderzoek, doch om de Franstaligen niet te ontstemmen.

HET ALGEMEEN BESTUUR ONTWIKKELINGSHULP

In het ABOS gebeurt boerenbedrog zonder voorgaande. De dienst bestaat uit de:

1. Zendingsgelastigden, gehecht aan de ambassades: 70 % Frans-taligen en 30 % Nederlandstaligen.

2. Het coöperatiepersoneel bestaat uit 1.600 Franstaligen en 642 Nederlandstaligen, en dit terwijl de taalwet (art. 47, §5, 2° lid) bepaalt dat er 50-50 moet zijn van laag tot hoog. Deze wantoestand heeft tot gevolg dat alle

Franstalige ambtenaren hun rapporten in het Frans sturen naar het hoofdbestuur in Brussel, zodat ook daar een overwicht aan Franstalig werk ontstaat, hetgeen de Franstaligen willen omzetten in personeelsbezetting m.a.w. zij willen van de wetsverkrachting een rechtsgrond maken. Ook de Raad van State (Franse Kamer) zegt dat de taalkaders het resultaat moeten zijn van een juiste toepassing van de taalwet, doch dat willen de Franstaligen in het arrest niet lezen.

3. Kontrakten ABOS: voor 80 % aan Franstaligen.

4. Bursalen: 90 tot 95 % Franstaligen.

5. Stagiairs: 80 % Franstaligen. Dit alles heeft voor gevolg: een anti-Vlaamse opleiding, en een anti-Vlaamse buitenlandse en ontwikkelingspolitiek.

Daarom onze eis:

Splitsing van de dienst en het voeren van een ontwikkelingsbeleid volgens eigen visie en met eigen middelen of het in eigen handen nemen.

DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

Aangezien de kapitalen bijeengebracht door Nederlandstaligen de beheerraad van de Spaarkas blijkbaar niet interesseren voor de bepaling van het werkvolume, doch wel de verrichtingen, zullen wij hier thans de verrichtingen geven.

● Gewoon sparen:

Vlaanderen	53,2 %
Wallonië	30,4 %
Brussel-N	6,6 %
Brussel-F	9,8 %
TOTAAL	N 59,6 % F 40,4 %

Hierbij dient aangestipt dat, in strijd met de wet, het Duits taalgebied de Franstalige boekjes uit de randgemeenten en uit Vlaanderen, evenals een aantal Vlamingen (zoals professor Gerlo van de VUB, die plots een Franstalig boekje ontving, na berekening van de interesten) bij het Franstalig werkvolume gerekend worden.

DE SABENA

Reeds 13 jaar zit men in deze « rechtsstaat » te dokteren aan het speciale statuut van de Sabena (art. 48 van de taalwet), waarvoor de gemeenschap ± 2 miljard per jaar moet bijpassen en waar in de top en de middenkaders slechts 15 % Nederlandstaligen tegenover 85 % Franstaligen werken, zonder dat de regering het nodig oordeelt er spoed achter te zetten. Een paar jaar geleden was de toestand in de

In verband met de zaak van professor Gerlo verklaarde de betrokken ambtenaar:

« Voor de binnendienst gebruiken wij steeds franstalige formulieren, tenzij de voorraad is opgebruikt. Ik heb dat zo geleerd in het agentschap Etterbeek (de Jacht). Bovendien moesten de boekjes naar de tweetalige (sic) cliëntendienst worden verstuurd. »

● Termijnsparen:

Vlaanderen	50,9 %
Wallonië	32,8 %
Brussel-N	6,5 %
Brussel-F	9,8 %
TOTAAL	N 57,4 % F 42,6 %

● Andere activiteiten:

Vlaanderen	50,86 %
Wallonië	32,76 %
Brussel-N	6,55 %
Brussel-F	9,83 %
TOTAAL	N 57,41 % F 42,59 %

Sabena zo dat op de 159 personeelsleden van de graad van directeur tot ingenieur er 130 Franstaligen waren, tegenover 29 Nederlandstaligen, zonder nog te spreken van de geneeskundige diensten waar er praktisch geen Nederlandstaligen zijn.

Deze toestand is nóg niet veranderd en toch slaapt de regering door. Zij wil enkel de Franstaligen ter wille zijn.

HET LEGER

HET OFFICIERENKADER

1. Opperofficieren - generaals

— Bij de luitenant-generaals en de generaal-majors	
F 10	N 1
F 12	N 15

2. De middenkaders der officieren

— Bij de kolonels

F 104	N 27
F 53	N 62

— Bij de luitenant-kolonels

F 160	N 77
F 85	N 109

— Bij de majors

F 376	N 232
F 112	N 254

F wil zeggen dat het gaat om officieren die de grondige kennis van het Nederlands hebben bewezen.

N wil zeggen dat het gaat om officieren die de grondige kennis van het Frans hebben bewezen.

Tot vóór enkele jaren lieten de franstalige officieren zich voor één of andere cursus inschrijven aan de Vlaamse Universiteit te Brussel. Daardoor werd « hun kennis bewezen », hoewel ze er geen jota van snapten en hun examens in het Frans aflegden.

Totaal hogere officieren: F 912 — N 766

Hierbij dient dan nog rekening gehouden te worden met het feit dat 60% van de miliciens nederlandstalig zijn en slechts 40% franstalig. 60% van de opperofficieren zouden dus nederlandstalig dienen te zijn. Minister Vanden Boeynants heeft echter bij het parlement een ontwerp ingediend om ook hier de 50-50 in te voeren.

3. Alléén bij de lagere officieren is er een Nederlands overwicht, nl. 2.544 N en 316 F tegen 1.848 F en 161 N, doch die officieren zullen nooit naar de top kunnen opklimmen, gelet op de flessenhals die minister Vanden Boeynants wil invoeren.

4. Nadere details:

a. Infanterie:

54,3% franstalige luitenant-kolonels tegenover 45,7% N.

Pantseretroepen:

75% franstalige luitenant-kolonels tegenover 25% N.

Artillerie:

59% franstalige luitenant-kolonels tegenover 41% N.

Genie:

54,1% franstalige luitenant-kolonels tegenover 45,9% N.

Transmissie:

68,7% franstalige luitenant-kolonels tegenover 31,3% N.

Logistiek:

54,5% franstalige luitenant-kolonels tegenover 45,5% N.

Totaal: 59% F tegenover 41% N.

Er is een tekort van 60 nederlandstalige luitenant-kolonels en van 73 nederlandstalige kolonels om de pariteit te bereiken, doch de Vlamingen hebben recht op méér.

b. Aan de top van de Koninklijke Militaire School staan 6 F officieren tegenover 2 N.

c. Bij de militaire magistraten in de krijgsraden zijn er 28 met een F-diploma en 25 met een N-diploma.

d. Bij de hoofdofficieren - geneesheren van de Medische Dienst zijn er:

— 19 F kolonels tegenover 9 N kolonels.

— 54 F luitenant-kolonels tegenover 32 N.

e. Bij het korps der ingenieurs

— 7 F kolonels tegenover 2 N kolonels.

— 7 F luitenant-kolonels tegenover 2 N.

In 1974 is die toestand nog slechter geworden door de benoeming van een F-inspecteur, die de bekwaamheden ook van de N-kandidaten moet beoordelen.

f. Bij het Koninklijk Museum voor het leger en de Krijgsgeschiedenis

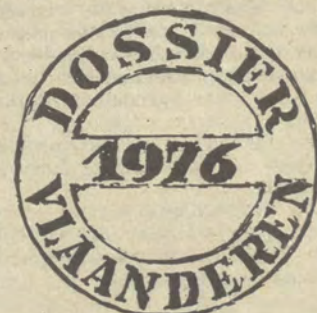
5 F wetenschappelijke personeelsleden tegenover 1 N, die dan nog slechts adjunct is.

g. Officieren geneesheren in het Militair Hospitaal te Brussel

— actieve kaders 34 F tegenover 13 N

— bij miliciens 19 F tegenover 14 N.

Deze cijfers zijn geput uit het « Verslag over de toepassing van de wet van 30 juli 1938 op het gebruik van de talen in het leger, » dd. 15 september 1975 - Senaat - zitting 1974-1975, doc. 678 ». De meeste beschouwingen uit het maandblad van het V.V.O. « Het Nieuwe Klimaat » nr. 128 - april 1976.

GASTARBEIDERS IN HET OOSTBLOK

Niet alleen West-Europa wordt gekonfronteerd met het probleem van de gastarbeiders, ook Oost-Europa heeft ermee te maken. In theorie zou het om uitwisseling van arbeiders moeten gaan binnen de Comecon-landen. Dus zoiets als Russische arbeiders naar Oost-Duitsland en Oost Duitsers naar de Sovjetunie enz. In werkelijkheid gaat het om eenrichtingsverkeer: gastarbeiders uit Oost-Europa gaan tijdelijk werken in de DDR (die ingevolge de vlucht van honderdduizenden naar het Westen jarenlang met een tekort aan arbeidskrachten worstelde), in de Sovjetunie en in Tsjecho-Slovakije. Het gaat daarbij meestal om Polen, Bulgaren en Hongaren. Van de 70.000 gastarbeiders in de DDR zijn er 50.000 Polen, gevolgd door 12.000 Hongaren, Bulgaren en Joegoslaven. Voor een gedeelte gaat het om bouwvakarbeiders. Door de jongste akkoorden echter tussen Bonn en Warschau (een eerste groep Duitsers mag Polen verlaten in ruil voor Westduitse financiële en economische steun) begint er zich in Polen een tekort aan arbeidskrachten te doen gevoelen. In het gebied van Warschau ontbreken reeds 22.000 werkrachten in de industrie. Met het vertrek van 120.000 «volksduitsers» zal dit tekort zich nog scherper doen gevoelen, temeer daar de Poolse gastarbeiders in de DDR zeer ongraag naar Polen terugkeren, omdat ze in eigen land niet kunnen verdienen wat ze in de DDR verdienen. Bovendien heeft de DDR buitenlandse werkrachten nodig om de industriële ex-

pansie zonder al te veel hiaten en schokken te laten verlopen. Behalve het financieel aspect (1000 Mark netto plus 1500 tot 2000 Zloty per maand, dit laatste voor de aankoop van tv, wasmachines enz.) is er de bevoorrechte behandeling inzake huisvesting: in het door woningnood geplagde Oost-Duitsland heeft de Poolse gastarbeider voorrang op zijn Oostduitse collega! Dat gaf reeds herhaaldelijk aanleiding tot wrijvingen tussen Duitsers en Polen, die de oerduitse scheldnamen «Wasserpollacke» of «schmutziger Südling» te horen krijgen. Wanneer dan nog alcohol en vrouwen erbij te pas komen is het hek helemaal van de dam. In de SU waren tot 1975 de Bulgaarse arbeiders de talrijksten, meestal tewerkgesteld in de ijzer- en staalindustrie, de scheikundige nijverheid en

in de bosontginning. Maar in 1976 begon de uitvoering van een reuzenproject voor de aanleg van een aardgasleiding (naar o.a. West-Europa), waaraan technici, ingenieurs en andere werkrachten uit Bulgarije, de DDR, Tsjecho-Slovakije, Polen en Hongarije zullen deelnemen. Daardoor zal het aantal gastarbeiders in de Sovjetunie de komende vier jaar de honderdduizend overschrijden. Op het Chinees-Albanees verwijt, dat deze «slavenhandel» niet in overeenstemming te brengen is met de marxistische beginselen, poogt de Sovjetunie een antwoord te vinden in die zin, dat ook al is deze inzet niet ideaal hij toch acceptabel is, vooral wanneer deze tewerkstelling de groei naar de ideale socialistische samenleving bevordert. Men moet het maar kunnen uitleggen...

Het «danspasje» dat Ford hier ten beste geeft kan gerust nu hij even op adem komt na een overwinning op rivaal Reagan...

KEERPUNT IN ISRAËL?

De recente incidenten te Nazaret, Nabloes en andere Israëliësch-Palestijnse steden zijn niet te verklaren zonder de overwinning van de kommunistische en Palestijns-nationalistische partijen bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen in Cisjordanië. Door de links-nationalistische overwinning namen deze verkiezingen een nationaal karakter aan: haast plotseling, hoewel lang niet onverwacht, manifesteerde zich een Palestijnse natie. Een andere oorzaak is het brutale geweld waarmee de Israëliësch politie en het ter hulp geroepen leger de Palestijnse manifestaties tegen de Israëliësch bezetting en onderdrukking pogen neer te slaan. Dit politiegeweld — met zinloze doodslag zoals de blinde moord op een Palestijns meisje door een totaal over zijn toeren geraakte soldaat — heeft een averechts effect gehad: de Arabische bevolking staat scherper dan ooit tegen de Israëliësch kolonisering van haar land. Tevens blijkt dat het bezettingsleger niet koelbloedig genoeg is, essentieel nochtans tegenover onlusten en een gevolg van de verslachte tucht in het leger. De Israëliësch politie moet trouwens het hoofd bieden aan... Israëliësch manifestanten van joodsen bloede. De zware rellen te Tel Aviv tussen de zgn. sefardische joden (afkomstig uit Noord-Afrika) en de Midden Oost-joden verhogen nog de zware druk, waaraan de regering Rabin reeds het hoofd moet bieden door de groeiende Arabische tegenstand. Deze regering — die zeer zwak staat en die ieder

ogenblik ten val kan gebracht worden — doet thans een poging om een dialoog met de Israëliësch Arabieren op gang te brengen, vooral ook uit vrees, dat de kommunistische Rakach-partij (die zich trouwens meer en meer vereenzelvigd met de Palestijnse nationalisten) straks een nog grotere verkiezingszege in de wacht zou slepen. Rabin ontving tien leden van de Vereniging van Arabische Burgemeesters. Het was het eerste contact sinds 1967! Hoewel Rabin weigerde op de landonteigening in Galilée terug te komen noemde de delegatie het onderhoud positief. Israël zal nochtans verder moeten gaan dan louter formele beloften en zoethoudertjes, niet alleen omdat de «Palestijnse natie» een eigen (deel-) staat eist doch ook omdat de wereldopinie het Israëliësch geweld tegen de Palestijnse burgerbevolking steeds strenger afkeurt. Welnu, iedereen weet, dat zonder een minimale ruggesteun in de wereldopinie (w.o. uiteraard ook de Amerikaanse) Israël niet kan stand houden. Het wordt tijd dat Israël waar voor zijn geld kiest en tot reële toegevingen besluit (met als voornaamste de oprichting van een Israëliësch-Palestijnse federale staat), enige mogelijkheid tot bedaring van de gemoederen.

RUSSISCH DAGBOEK

PORTRET VAN DE SOVJET-VROUW

Uit heel deze discussie komt langzaam maar zeker het portret van de Sovjet-vrouw naar voor. Een feit is dat de vrouw er alle mogelijkheden krijgt om gelijk wat te studeren. In verhouding zijn er heel wat meer vrouwelijke dokters en vooral veel vrouwelijke ingenieurs. Deze laatsten kunnen wij in eigen land op één hand tellen. De cijfers voor Georgië zijn:

1. — 45% vrouwen onder de arbeiders en de bedienenden spelen een actieve rol in de economie. — 51,3% zijn vrouwelijke specialisten met een hogere opleiding en een sekundaire gespecialiseerde opleiding.
3. — Specialisaties voor vrouwen: 65% der dokters in de geneeskunde; 60,5% van het onderwijzend personeel; 46,1% van het actief personeel in de hogescholen.
4. — 41,7% van de wetenschappelijke werkers.
5. — 29,7% van de Georgische afgevaardigden bij de Opperste Sovjet van de USSR.
6. — 402 vrouwen hebben de titel «Held van de Socialistische arbeid».
7. — 38% van de afgevaardigden der autonome republieken.

8. — 47% van de afgevaardigden bij de plaatselijke Sovjet.

9. — 53% in de kolchozproductie.

De USSR telt 215 miljoen inwoners. Om deze reuzebevolking fatsoenlijk te laten leven is er ontzettend veel nodig. Deze ononderbroken keten van oorzaak en gevolg belet de werkloosheid. Iedereen die wil werken kan het doen. *Werkloosheidsuitkeringen bestaan er niet en een werkloze wordt aanzien als een parasiet van de maatschappij.* Dit betekent dat er dus meer dan werkgelegenheden genoeg zijn, ook voor de vrouw.

Eigenaardig is wel dat de vrouw, ondanks haar situatie in de maatschappij, nog meer in het stereotiepe rollenpatroon schijnt verankerd te zijn dan onze vrouwen. Als de gehuwde dokter, ingenieur, professor, hoofd van een of andere instelling, enz., thuiskomt van haar werk, vindt zij meestal een krantenlezende man met de voeten onder de tafel en die zelf geen hand naar het huishouden uitsteekt. Gelijke taakverdeling en mentaliteitsverandering terzake schijnt er nog niet in te zitten. *De buitenshuiswerkende vrouw met de dubbele dagtaak heeft het dus hard te verduren.* Kollektieve voorzieningen, zoals kinderkribben, peuterscholen zijn wel meer uitgebreid dan bij ons, maar ook nog altijd niet in voldoende mate. Opvallend is ook, dat er in de weinige cafés en uitganggelegenheden hoofdzakelijk mannen te zien zijn. Wordt de Sovjet-vrouw zo onder de duim gehouden, of heeft zij de tijd niet?

POLITIESTAAT

's Morgens van de derde dag komt het parlement aan de beurt, waarvan niet veel te vertellen valt dan dat het een reuzegroot gebouw is, zonder veel smaak en stijl. Na het parlement worden wij in een van de zijzalen ontvangen door de Opper-Sovjet van Georgië. Deze Opper-Sovjet is vertegenwoordigd door een vrouw met een hard gelaat.

Is zij bij de Opper-Sovjet geraakt omdat zij hard is of is zij hard geworden nadien? is natuurlijk een vraag die ik niet hardop durf stellen. Daarenboven geeft zij haar uiteenzetting in het Russisch in plaats van de streektaal, wat bij de Vlamingen dubbel antipatiek overkomt. De Georgische tolk heeft duidelijk veel moeite om haar niet te stelpen woordenvloed bij te houden. Het

begint hem duchtig te vervelen, wat hij ook merken laat. Ook wij beginnen te vrezden dat er geen einde aan de toespraak zal komen.

Het gaat alweer over de heldhaftige strijd die de Sovjets tegen het nazisme gevoerd hebben en het groot aandeel van de vrouwen in deze strijd. Verder komen wij te weten dat de president van elke republiek in de USSR deel uitmaakt van de Opper-Sovjet in Moskou. De president heeft vier adjunkten, waarvan twee vrouwen in Georgië. De minister van Opvoeding en Onderwijs is eveneens een vrouw. Van de 400 deputés zijn er 142 vrouwen en men wordt voor vier jaar verkozen.

Als er in het vragengesprek nadien voortdu-

Propagandafoto met studentin, verspreid in de USSR.

rend sprake is over de gemeenschap die beslist vraag ik heel onschuldig of men met de gemeenschap soms de leden van de partij bedoelt?

Bitsig krijg ik te horen dat de USSR 215 miljoen zielen telt, dat nauwelijks 15 miljoen mensen lid zijn van de kommunistische partij en dat ook de partijloze vertegenwoordigd wordt in die gemeenschap. Een kreet van ontzetting en regelrechte verontwaardiging stijgt op uit heel de Belgische afvaardiging, als er zo maar klakkeloos toegegeven wordt dat vele vrijwilligers zich inzetten om de politie en de milite te helpen bij het handhaven van de orde. Het is bekennen een politiestaat te zijn en het

daarenboven ook nog normaal vinden. Wij krijgen er koude rillingen van.

«RODE» HOND

Van het parlement gaat de tocht naar een *gynekologische kliniek*. Dertig witte schorten worden ons onmiddellijk ter beschikking gesteld, anders mogen wij niet binnen. Wij worden rondgeleid door de hoofddokter van de kliniek. Ondanks de vele vrouwelijke dokters is het hoofd van de kliniek toch alweer een man. De kliniek geeft een zeer gunstige indruk. Trouwens wij geloven niet dat aan de bekwaamheid van Russische dokters moet getwijfeld worden. Een eigenaardigheid van de kliniek is wel dat akupunctuur toegepast wordt met laserstralen.

Een spervuur van vragen barst los. Met veel moeite komen wij te weten, dat de pil en andere voorbehoedsmiddelen niet gemakkelijk voorgeschreven worden. De Sovjetrepubliek heeft kindertjes nodig, daarom wordt er terug aan *nataliteitspolitiek* gedaan. Door deze zelfde nataliteitspolitiek staan zij terug weigerig tegenover abortus. Op een vraag van iemand of bijv. 16-jarigen niet aan voorbehoedsmiddelen kunnen raken, krijgen wij nijdig te horen dat 16-jarigen geen seksuele betrekkingen dienen te hebben.

Best mogelijk! Maar wie gaat dat beletten?

Tot algemene verontwaardiging van onze delegatie vernemen wij dat de vader niet toegelaten is bij de geboorte van zijn kind. Een geboorte wordt nog altijd als een tipische vrouwenzaak aangezien, waar de man niets mee te maken heeft. Alweer iets waar wij op vooruit staan. Ook weten wij te achterhalen — indien een echtpaar geen kinderen meer wilde — dat het de vrouw is die steriel gemaakt wordt, nooit de man. Alweer een diskriminatie. Ninette, de epidemiologe, vraagt wat er gebeurt met zwangere vrouwen die besmet zijn met rubeola (rode hond). Verbaasd stelt zij vast dat deze ziekte totaal onbekend is bij de dokters. Gedijt de virus van «rode hond» dan niet in het rode Rusland? En wij die dachten, dat alles wat rood is in de Sovjet-republiek een vruchtbare cultuurbodem vindt.

Nu stellen wij vast dat zelfs virussen op de vlucht slaan...

Hilda Uytterhoeven
vervolgt.

PERSPIEGEL

DE VLAAMSE PERS

De Vlamingen zijn het Nols-spelletje meer dan beu. Maar de show moet verder gaan vindt het FDF dat duidelijk het Schaarbeekse ventje als stropop gebruikt. Goed voor de brandstapel van Ganshof-Alva, zoals GAZET VAN ANTWERPEN hem noemt? Maar verder reiken de gevolgen van de Schaarbeekse vaudeville. Door de lokettenzaak te binden aan de personeelsbezetting in de Spaarkas en andere overheidsdiensten is men wel op een zeer gevaarlijk pad geraakt: dat van de eeuwige franstalige chantage. Dat stelt dan zelfs de conservatieve krant HET BELANG VAN LIMBURG vast. Met dezelfde duidelijke bijbedoeling van VOLKSGAZET, die maar één ding wenst dat de regering erover valt. Als de Vlaamse leeuwen blijven slapen, kan dit Waals-Brussels spelletje ons nog veel kosten, zegt DE NIEUWE GIDS. Maar zelfs het liberale VOLKSBELANG denkt dat in dit geval de Walen een zelfmoordpolitiek gaan beoefenen, waarbij uiteindelijk ook de braafste Vlaamse snul hen wel eens het « salut et merci » kan gaan toeroepen.

(Walter Luyten)

VOLKSBELANG

«zij verbeuren hiermee de kansen op om het even welk overleg van gemeenschap tot gemeenschap en vergroten de kloof, die de jongste tijd in vrijwel alle sectoren van het maatschappelijk leven tussen Vlamingen en Walen is gegroeid. Door hun banden met de Brusselse

extremisten te verstevigen ondermijnen de Waalse politici hun eigen stellingen. Deze Waalse kamikazen hopen wellicht op de Brusselse steun ten aanzien van de economische en financiële problemen waarmee Wallonië af te rekenen heeft. Eens te meer spelen zij op het verkeerde paard. Want de Brusselse politici zetten gewoon de handige politiek

voort, waaruit zij tot dusver steeds hun profijt hebben gehaald: eerst als nationale scheidsrechter, daarna als derde gewest, de macht monopoliseren en de anderen (Vlamingen en Walen) tegen elkaar uitspelen. De Walen zijn hiervan evenzeer het slachtoffer als de Vlamingen. Als zij dit niet zelf inzien, dan zullen zij, eerder dan zij verwachten, het deksel op de neus krijgen. Dat betekent, dat de Vlamingen minder dan ooit bereid zullen gevonden worden tot welk overleg ook. Vlaanderen kan het desnoods zonder de Walen roeien. Maar kan Wallonië zichzelf redden, als autonome republiek?»

HET BELANG VAN LIMBURG

«Vooral het ultimatum van RW-voorzitter Gendebien en co doet de Vlaamse publieke opinie kokhalzen. Een partij, die de veto's en chantage-praktijken blijft verheffen tot politieke beginselen, is niet langer meer aanvaardbaar als een koalitionspartner die mee de belangen van het hele land moet behartigen. Het RW treedt nog uitsluitend op als de motor van een Waals-Brussels offensief. Als regeringspartij is dat een onduidelijke bekrompenheid.

We hebben hier al eerder betoogd dat een politiek vakuüm in de huidige omstandigheden zowat de laatste kwaal is die het land mag teisteren. We komen er ook nu nog rond voor uit: de regering moet standhouden. Maar dan wel als een kabinet van nationaal welzijn en niet langer meer als een troepje onderdanige misdienaars die — eerbiedig gekniel — de hogepriester van la francité, Gendebien, elke dag de wijn en het brood mogen aanbrengen.»

VOLKSGAZET

«En... tertio: de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft zich niet willen horen verwijten dat zij verdragingsmaneuvers uitspookt. Zij heeft dadelijk de regering een advies voorgelegd, zonder nog verder over het geval te palaveren, doch het is een verdeeld — en dus geen — advies. De Franstalige leden nemen genoegen met het voorstel van de direktie van de ASLK (minder gunstig voor de Vlaamse werknemers), terwijl de Vlamingen in de Commissie het tegenovergestelde menen.

Gebonden door haar eigen verklaringen zal de regering, in casu de hh. Tindemans en De Clercq, nu zelf de beslissing moeten nemen. Hoe zij ook kiest, ofwel het Franstalig, ofwel het Vlaams personeel van de ASLK zal

zich haasten om bij de Haad van State vernietiging van het gekozen kader te eisen. Meteen zijn wij dan weer vertrokken voor een jaar of meer en zo M. Ganshof intussen te Schaarbeek iets wenst te ondernemen zal het spel opnieuw op de wagen zitten, met al de jammerlijke gevolgen die deze beweenlijke geschiedenis nog voor de rust in het land en het voortbestaan van België kan hebben.»

GAZET VAN ANTWERPEN

«Ganshof van der Meersch, een man die nooit lacht, die de wet kent als zijn katechismus, en ze toepast, zo genadeloos mogelijk. Wat hij ten tijde van de repressie trouwens voldoende heeft bewezen.

Voor het FDF en heel wat franstalige Brusselaars, is die keuze een zware slag. Ze hadden een ondergeschikte ambtenaar verwacht, met wie te sollen viel. Met Ganshof zeker niet. Die zal desnoods, zoals het benoemingsbesluit hem toelaat, niet aarzelen in de plaats te treden van burgemeester en schepenen, om zijn zending kordaat uit te voeren.

Het is niet Nols, die Ganshofs bezoek zal krijgen. Ganshof zal Nols ontbieden in het kantoor van die burgemeester zelf, om hem daar koud de les te lezen. Elke vorm van tegenstand zal ongenadige reacties uitlokken. Deze moderne Alva laat niet met zich spotten.»

DE NIEUWE GIDS

«Of er daar een kans is zat om de Vlaamse en franstalige afdelingen tot een overeenstemmend advies te brengen, is weinig waarschijnlijk. In elk geval is nu de keuze aan de minister gelaten.

Naargelang van het aantal verrichtingen in de ene of andere taal zal het 4.500 man sterke personeel van de centrale administratie van de Spaarkas nu worden opgedeeld in een Vlaams en een franstalig kader. Het is een kwestie van procenten. Volgens het voorstel van de Spaarkas zelf zouden het Vlaamse kader 52,55 th. en het franstalige 47,45 th. sterk moeten zijn. De Vlaamse personeelsleden menen evenwel dat het Vlaamse kader 'n paar procenten groter moet zijn, ten nadele van het franstalige. Daarmee zal nu strijd worden gevoerd welke ook de beslissing van de kabinetsraad volgende week moge zijn. Bovendien mag men een eskalatie verwachten, want aan Vlaamse zijde is men zich gaan herinneren dat in nog andere nationale diensten en b.v. in Sabena geen taalkaders werden doorgetrokken. Tot dusver zijn vooral de verdedigers van de franstalige werkplaatsen aan het woord gekomen en van die kant gaat men niet wijzen op voor de Vlamingen nadelige personeelsbezettingen o.m. in ziekenhuizen. En in dit opzicht ziet het er in Brussel niet pluis uit. Zodat FDF en RW spoedig kunnen ervaren dat ze slapende honden hebben wakker gemaakt.»

In de pers van woensdag 2 juni werd er heel wat commentaar gegeven bij het verkenningsbezoek van Ganshof Van der Meersch te Schaarbeek. In de Vlaamse pers werd de regering scherp op de korrel genomen nadat vernomen werd dat Ganshof tot 9 juni naar Straatsburg zou vertrekken. Maar de verrassing moest nog komen... Foto: DANN

PERSPIEGEL

DE FRANSTALIGE PERS

Wel, wel, wel. In de Brusselse Franstalige kringen is men hoge-lijk verbaasd over de haast (sic) waarmee de regering het arrest van de Raad van State in verband met de loketten van Schaarbeek heeft uitgevoerd. POURQUOI PAS is er niet over te spreken.

LA DERNIERE HEURE denkt bij het zien van de FDF-betoging aan Mirabeau, de gangmaker van de Franse revolutie, en waarschuwt de Franstalige Brusselaars voor het vreselijk lot dat hun te wachten staat.

In SPECIAL vernemen we dat er bij de staatslieden met verantwoordelijkheidszin — VDB, Leburton, Simonet — een en ander wordt uitgebloeid voor de opvolging van Leo Tindemans. Ook in die kringen heeft de burgemeester van Edegem het blijkbaar verkoren. En de jonge wolven in zijn partij staan klaar.

SPECIAL

«Ziezo: verantwoordelijke mannen. Het is wel degelijk over hen

dat men op dit ogenblik in sommige politieke kringen en op sommige ministeriële kabinetten praat.

Uit deze onderonsjes komt steeds dezelfde diagnose: de huidige regering trappelt ter plaatse, Tindemans is er niet in geslaagd de gemeenschapsproblemen aan te pakken, Tindemans is evenmin geslaagd in zijn demonstratie om te willen een regering vormen die in staat zou zijn het land goed te beheren zonder de socialist. Tindemans zou eruit moeten. De werkelijkheid is nauwelijks anders. Ongetwijfeld is Leo Tindemans een eerlijk dagloner in de politiek, maar hij is geen regeringsleider. Bijgevolg kiezen de schoonmoeders van regeringen en de politieke huwelijksmakers combinaties uit die de regeringskoalitie zouden kunnen vervangen. Die kamerstrategen beweren dat tussen een Vanden Boeynants, een Simonet en een Leburton een PSC-PSB-verstandhouding best mogelijk is. Zij weten ook dat in de CVP jonge wolven als Jos Chàbert en Wilfried Martens geen afkeer zouden hebben voor nummer 16 in de Wet-

straat, als ouwe baronnen als Jos De Saeger hun kandidatuur zouden steunen.

En waarom die sterke mannen niet samenbrengen en ze verenigen in een coalitie VDB-Simonet?»

Pourquoi Pas?

«Wie zei daar dat de regering van de heer Tindemans niet in staat was de kleinste beslissing te nemen? Ach toe! Zonder een seconde te aarzelen heeft zij de heer Nols, op de kosten van de gemeente, een koninklijk commissaris gestuurd. Ondertussen blijven de prins die over ons regeren inzake inflatie en tewerkstelling een merkwaardige afwachtende houding aannemen. Maar is het mogelijk alle problemen ineens te behandelen? De CVP heeft haar prioriteiten...»

Inmiddels bestormt de Volksunie, bevoorrechte bondgenoot van de PVV van de heer Grootjans, het kabinet van Binnenlandse Zaken.

Een kommando van parlementsleden verwoest het kantoor van de minister. Het is de nacht der lange messen en die beminlijke jongelui onttollen een spandoek waarop de heren Nols en Michel als incivieken (sic) worden voorgesteld. Altijd weer dat schuldgevoel dat Sigmund Freud zou geïnteresseerd hebben.

Eens te meer bewijst de Volksunie haar ondemokratisch karakter. In dit geval begrijpt men des te minder de haast die de regering aan de dag legt om gevolg te geven aan de eisen van die beroepsagitatoren door het zenden van een koninklijk commissaris naar Schaarbeek, zonder het recht te hebben hersteld bij de Spaarkas.

Wij zullen zeker niet zo naïef zijn op te roepen tot revolutie en met stokken te gaan zwaaien op het Collignonplein. De Raad van State is niet verdacht. De wet speelt tegen de heer Nols en hij moet zich onderwerpen. Wij zijn alleen verbaasd over de haast waarmee deze ongeluksregering door de knieën is gegaan voor de druk van de flaminganten.»

La Dernière Heure

«In Schaarbeek zwaaiden de Franstaligen met gele en rode vlaggen. Ze deden aan Mirabeau denken. Te Brussel waren de Vlamingen voor één keer rustiger. Zij hebben de toekomst voorbereid met een glas wijn en een hulde aan Stijn Streuvels. Het gaat goed met België.»

Uit de verslagen over dit geestelijk festijn blijkt dat de aanwezigen er geluisterd hebben naar Marnix Gijsen die een boodschap voorlas, ondertekend door Vlaamse schrijvers, onder wie verrijnde geesten als Maria Rosseels, Gerard Walschap, Hubert Lampo en enkele anderen. Marnix Gijsen, zelf een uitstekend auteur, behandelt er een thema in dat hem dierbaar is: Brussel Vlaamse stad, en even Vlaams als Gent of Antwerpen.

Als men weet wat het lot van de Franstaligen is in die twee Vlaamse steden, kan men zich terecht afvragen wat de Brusselse Franstaligen te wachten staat!»

IN DE KAMER

OVERHEIDSINITIATIEF : GEEN DOGMA GEEN VOORRODELEN

(r.c.) Partijvoorzitter *Hugo Schiltz* onderwierp de economische politiek van de regering aan een grondig onderzoek en gaf daarvan een samenvatting tijdens het debat over de begroting van Economische Zaken. Hij vroeg zich inleidend af, of dit debat nog wel zin had, vermits de technische aspecten zeer ingewikkeld zijn en politiek zeer onduidelijk. We zitten met een ten dode opgeschreven regering die haar bestaan tot na de gemeenteraadsverkiezingen poogt te rekken. Bovendien is er de tewerkstellingskonferentie, waarvan de beslissingen zwaarder doorwegen dan wat in het parlement wordt voorgesteld.

De h. Schiltz vond de apatie van de bevolking tegenover de problemen van tewerkstelling en van de economische reconversie beangstigend. Hij stelde verder dat de Volksunie geen vooroordelen heeft inzake het overheidsinitiatief, maar ze wenst er evenmin een dogma van te maken. Bedrijven in nood moeten geholpen worden, maar het heeft geen zin, onleefbare bedrijven kunstmatig in leven te houden.

De h. Schiltz gaf enkele voorbeelden van inefficiëntie zoals bv. de installatie van de lang verbeide radarketen op de Schelde, waarvoor echter geen geschoold personeel voorhanden was!

Er moet ook naar meer openheid gestreefd worden, over vele participaties hangt een waas van geheimzinnigheid.

BEVOORRECHT BRUSSEL

Sprekend over Brussel vroeg de h. Schiltz zich af, waarover deze in alle opzichten bevoorrechte stad nog kan klagen. De pendel naar de hoofdstad neemt nog steeds toe en wanneer men er nog nieuwe bedrijven gaat vestigen vraagt men zich af, waar men de nodige arbeidskrachten zal moeten halen.

EIGEN BESLISSINGSMACHT

Als federalisten eisen we een eigen beslissingsmacht per gewest. Deze eis is niet gericht tegen de arbeiderssolidariteit en hier verwees spreker naar de Bondsrepubliek en de USA. De problemen van de Vlaamse economie zijn niet opgelost. Het zal moeilijk zijn, om jaarlijks 40.000 nieuwe arbeidsplaatsen uit de grond te stampen en nochtans moeten we dit kunnen wezenlijken. Maar de indruk is gewettigd dat vanuit Brussel sommige Vlaamse groeipolen bewust geremd worden, o.a. Antwerpen. Wij gaan in elk geval niet vooruit.

«Ik vrees zelfs dat de structuurvisie rond een Vlaamse West-Oost-as door een aantal centrale instellingen wordt tegengewerkt, zoals bv. de NMBS en ondanks het bestaan van een consensus ter zake in Vlaanderen».

Mr. Schiltz had het daarna over de multinationals, waarvan sommige met sluiting dreigen als ze geen overheidsopdrachten krijgen. Hij sprak de hoop uit dat de regering daarop niet zou ingaan.

Waar blijven intussen de taalkaders in de dienst voor verzekeringen? De meeste verrichtingen gebeuren in Vlaanderen, maar de meeste diensten worden franstalig geleid, omdat ze te Brussel gevestigd zijn. Dat kan zo niet blijven duren en spreker waarschuwde de minister dat de taalkaders niet alleen op de briefwisseling mogen berekend worden. Na zijn ongenoege te hebben geuit over het uitblijven van antwoorden op zijn parlementaire vragen besloot de h. Schiltz als volgt: «Ik hoop dat het immobilisme in het economisch beleid binnen afzienbare tijd zal doorbroken worden. Maar dat zal de taak zijn van een volgende regering, want de huidige is daartoe niet meer in staat».

KREUPEL ENERGIEBELEID

VU-kamerlid *André De Beul* had geen woorden van lof voor het energiebeleid, zoals het in ons land wordt gevoerd. Hij verantwoordde deze visie tijdens het begrotingsdebat Economische Zaken vorige week dinsdag in de Kamer.

Na enkele vragen en de vaststelling, dat de beslissing inzake de aardgasterminal te Zeebrugge overhaastig werd getroffen, stak hij een waarschuwende vinger op toen hij vaststelde, dat te Zeebrugge de grootste hoeveelheid bevroren gasreserve ter wereld zal opgeslagen worden, nl. van 300.000 tot 500.000 ton vloeibaar aardgas, gekoeld tot op min. 162 graden Celsius of m.a.w. een groter potentieel gevaar dan een kernbom!

Behalve het ontploffingsgevaar is er ook het verstikkingsgevaar. Wat zullen de gevolgen zijn van eventuele lekken? Hoe zal deze terminal tegen sabotage beschermd worden? Spreker noemde de haast, waarmee werd te werk gegaan, misdadig. Waarom wordt deze terminal niet gevestigd op een eiland in zee? Het Labo van Borgerhout stelde in een verslag, dat verder onderzoek over ligging en wijze van uitbouw van deze LMG-Terminal noodzakelijk is. Andere vraag, opgeworpen door de BRT: was het zgn. raamkontraat dat minister Defraigne mordicus wil doorduwen, beslissend voor de aanleg van de LMG-keten in de haven van Zeebrugge?

De h. De Beul ging niet akkoord met een kommunautaire benadering van dit vraagstuk, omdat de terminal, waar hij ook wordt gevestigd, van nationaal belang is en waarvan dus de kosten niet regionaal mogen verrekend worden. Is het trouwens juist dat Vlaanderen alleen Algerijns gas zal ontvangen, waardoor een aanpassing van de leidingen noodzakelijk zal zijn, terwijl Wallonië ook de keus zal hebben tussen gas uit Nederland en de Sovjetunie.

KERNENERGIE, DURE ENERGIE

In het tweede gedeelte van zijn tussenkomst bracht Kamerlid De Beul scherpe kritiek uit op het energiebeleid. Ons energiebeleid moet meer gedifferentieerd worden. Een van de nieuwe mogelijkheden is de steenkoolvergasiging. Over enkele jaren zal wellicht het gebruik van zonenergie mogelijk worden. Er moet in elk geval een programma ontworpen worden. Nu schrijft de privé-sector de wet voor, regering en parlement moeten maar knikken. We zouden zoals in Nederland over een moratorium moeten beschikken voor de kernenergie, tot nadere gegevens verstrekt worden.

De kernenergie wordt een dure energie, waardoor onze economie schade zou kunnen lijden. Steekt er geen alternatief in de vergassing van onze aanzienlijke kolenreserves?

In 1968 bestelde men kerncentrales zonder de vestigingsplaatsen te hebben uitgestippeld. Werden er vestigingsvergunningen afgeleverd? Het huidige energiebeleid is niet ernstig. Hopelijk houdt de regering rekening met de opmerkingen van de commissieleden wanneer binnenkort het verslag over de kernenergie ter sprake komt.

● In een vraag, gericht tot de minister van Justitie, wees VU-kamerlid *Emiel Van Steenkiste* op de zonderlinge praktijken inzake gevangenzetting van franssprekende personen in éentalig Nederlandse strafinrichtingen (zelfs buitenlanders komen in deze gevangenissen terecht). Het topunt is wel dat deze frankofone veroordeelden kort vóór hun vrijlating naar strafinrichtingen worden overgebracht met éentalig Frans regime!

Minister Defraigne antwoordde namens minister Vanderpoorten en poogde de feiten te minimaliseren zonder evenwel de grond van de zaak in twiifel te trekken.

IN DE SENAAT

LAKSE DE SAEGER

De Volksunie-senaatsfractie stelt het totaal gebrek aan wilskracht aan de kaak, zowel van minister De Saeger als van de traditionele partijen bij de bespreking van het wetsontwerp ter hervorming van de Commissies van Openbare Onderstand.

Het huidige ontwerp draagt in zich het gevaar dat in Brussel en Vlaams Brabant verenigingen worden opgericht, die de éentaligheid van het gebied kunnen aantasten, vooral op het vlak van de gezondheidszorg.

Niet alleen amendementen ten gronde, maar zelfs minimalistische bepalingen op taalgebied werden bij het minste verzet van de franstaligen door de minister ingetrokken, waardoor een nieuwe aanslag op Vlaams Brabant wettelijk wordt mogelijk gemaakt.

● In zijn verantwoording van de negatieve VU-stemmen inzake het wetsontwerp, houdende goedkeuring van de beleidskeuzen van het plan 1976-80 wees VU-senator *Claes* andermaal op de tegenstrijdigheden in dit ontwerp. Hij wees o.m. op de wens, de pendel te verminderen, terwijl in het plan wordt bepaald dat de pendel naar Brussel tussen 1975 en 1980 maar liefst met 87.500 eenheden zal toenemen.

● Tijdens het debat over het wetsontwerp tot wijziging van de op 3 februari 1961 gekoördineerde wetten betreffende het nationaal waarborgfonds inzake kolonijnschade wees VU-senator *Van Elsen* op de mildheid waarmee de schade, veroorzaakt door Waalse mijnen werd vergoed.

● VU-senator *Van Elsen* drong bij de bespreking van het wetsontwerp betreffende wijziging van het toezicht in de mijnen door de afgevaardigden-werklieden, op het vermijden van iedere diskriminatie.

● VU-senator *Lode Claes* achtte de zgn. beleidskeuze, zoals deze is vervat in het wetsontwerp voor de goedkeuring van «de beleidskeuze van het plan 1976-1980» voorbijgestreefd en verzaakte dan ook aan het woord. In het verder verloop van het debat kwam hij niettemin nog herhaaldelijk tussenbeide, waarbij hij o.m. voorstelde de BSP-motie ter zake te volgen en gelijktijdig te debatteren over de beleidskeuzen en over het plan zelf. Spreker kon ook niet goed inzien hoe de regering kan vragen, over de beleidlijnen van het plan te beraadslagen terwijl ze aan de sociale partners een plan voorlegt dat op verschillende punten fundamenteel verschilt van de opties, die aan de senaat worden voorgesteld. De minister van Economische Zaken moest na deze beme-

king toegeven «dat de gang van zaken niet normaal is»...

De motie tot verdaging werd ondanks de gefundeerde kritiek door de Senaat, meerderheid tegen oppositie verworpen. De stemming gaf nog aanleiding tot betwisting, vooral toen de VU-fraktievoorzitter *Jorissen* met een eigen «echte» verdagingsmotie uitpakte.

● Inzake de wijziging van de regeling van schadevergoeding aan oud-kolonialen kondigde verslaggever VU-senator *Van Ooteghem* aan, dat zijn fractie het ontwerp zou goedkeuren, omdat het althans een gedeeltelijke oplossing brengt. VU-senator *Van Elsen* stelde een vooruitgang vast doch betreunde dat de regering de schadeloosstelling benadert met een mentaliteit alsof de hele zaak reeds voltooid verleden tijd was. Hij ontleedde dan grondig het ontwerp en drong op verscheidene correcties aan.

● VU-senator *Lode Claes* interpeleerde de eerste minister, de minister van Financiën en de staatssecretaris voor Begroting over het soberheidsplan van de regering. Hij stelde besluitend vast dat de regering er maar niet toe komt, te kiezen tussen anti-inflatiebeleid en een tewerkstellingsbeleid. Volgens de VU moet gekozen worden voor een anti-stagflatiebeleid. Dat houdt in: beperking van de overheidsuitgaven, een inkomstenbeleid en een inkomstenbeheersing, die meteen een tewerkstellingsbeleid waarborgen.

● In een parlementaire vraag tot minister *Chabert* vroeg VU-senator *Van In* verduidelijking betreffende de bestelling door de MIVB van 61 driedelige rijtuigen op vier draaistellen.

WIJ IN DE VOLKSUNIE

OP STAP MET DOSSIER VLAANDEREN

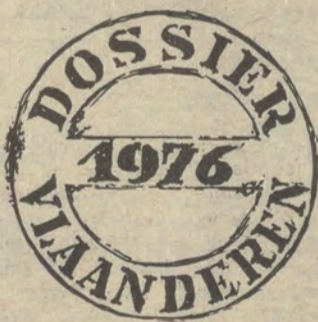

Vorige week meldden wij dat te Gent een groep van zowat 40 kademensen gevolg gaf aan de oproep van het arrondissementsbestuur en met de speciale WIJ « dossier Vlaanderen » op kolportage trok in de verschillende wijken van de stad.

Dit is één van de vier succesrijke kolportageploegen die, samen, op nauwelijks twee uren tijds 650

nummers aan de man wisten te brengen.

Wij vernemen ook van elders in het Vlaamse land berichten over bijzonder succesvolle kolportage-tochten. Graag publiceren wij daarover pittige « frontberichten » en ook de (goede) foto's die ons worden toegestuurd. Bovenstaande foto werd ons kado gedaan door de Gentse Fotocentrale (Bevrijdingslaan, 103).

WIJ LATEN BRUSSEL NIET LOS !

Op 10 oktober a.s. worden er overall in het land gemeenteraadsverkiezingen gehouden. Ook in de 19 gemeenten van de (niet-gefusioneerde) Brusselse agglomeratie. Daar hebben de Vlamingen het bijzonder moeilijk om op te tornen tegen de frankofone en vaak rabiaat anti-Vlaamse meerderheid. Waar het mogelijk is worden Vlaamse eenheidslijsten gevormd (hoewel dit moeizaam verloopt omdat de CVP zoveel mogelijk met de

PSC wil samengaan...) De beste waarborg voor de bewuste Vlaming, die weet wat er op het spel staat, zijn de VU-kandidaten.

Als het waar is dat wij allen, die in het « veilige » Vlaamse binnenland wonen, niet zinnens zijn Brussel los te laten, dan moeten wij dit nu daadwerkelijk bewijzen. Men kan op vele manieren zijn steun en solidariteit betonen aan de Vlamingen op de Brusselse barrikaden. Het voorname is dat men het DOET.

Een van die middelen is het storten van een steunbijdrage op prk 000-0171139-31 in het kader van de aktie Brussel 10-10. Dit geld zal integraal worden besteed aan de Vlaamse verkiezingskampanje in het Brusselse. Na een schitterende start is er de voorbije week ene 'slaptitude' gekomen in het ritme van de stortingen. Zijn té velen onder ons misschien té intensief doende met de voorbereiding van de eigen verkiezingskampanje ?

STEUN AKTIE BRUSSEL-TIEN-TIEN

Steeds meer lezers van ons blad en VU-afdelingen voegen de daad bij het woord en storten hun financiële bijdrage om de Vlamingen, die te Brussel op 10 oktober a.s. de strijd zullen aanbinden tegen het fransdolle FDF, een werkelijke kans te geven. Laat u niet pramen en stort, zonder verder uitstel, ook uw bijdrage op prk 000-0171139-31. Vermelden: aktie Brussel 10-10.

AKTIE BRUSSEL 10-10

Vierde lijst	
VU-Denderleeuw	1 000
VU-Wachtebeke-Lochristi	1 000
VU-Oosteeklo-Bassevelde-Boekhoute-Assenede	1 000
VU-Ertvelde-Evergem-Sleidinge	1 000
VU-Waarschoot	1 000
VU-Eeklo	1 000
Paul Van Grembergen Kamerlid Ertvelde	1 000
VU-Kaprijke-Watervliet	1 000
Josef Hendrickx, Overijse	250
VU-Booischoot	1 000
Antoine Stassen, Valmeer	1 000
Georges Vercammen, St.-Amandsberg	1 000
Jaak Lammens, Wetteren	1 000
Studio Dann, Jette	1 000
Miel Van Steenkiste, Kamerlid, Oostende	1 000
Niet-volksvertegenwoordiger, Nederland	2 000
MVDB, Anderlecht	1 000
Georges Pareyn, Vlamertinge	200
VU-Boom	1 000
Een Vlaamse moeder, Jette	500
VU-Hoegaarden	1 000
Georges Ureel-Vlaemynck, Oostende-Stene	1.000
VU-Ieper	1.000
VU-Ninove	1.000
VU-Kapelle o/d Bos	1.000
VU-Welle	1.000
VU-Dendermonde	2.000
Albertus De Vos, Mortsel	750
VU-Zwijndrecht	1.000
Reimond Martens, Kraainem	300
Reimond Rens, Deurne	1.200
Herman Dieu, Wetteren	500
Familie Dubois-Maessens, Neerharen	500
F.J. Van de Walle, Tiel	1.000
Mevrouw Vanderstraeten, Brussel	500
Anoniem, Zijnaarde	1.000
B. Van Herweghen, Denderhoutem	2.000
VU-Boortmeerbeek-Hever	1.000
VU-Mortsel	1.000

Totaal 4e lijst: 37.700 fr.
Algemeen totaal: 192.800 fr.

DOSFELINSTITUUT

DIAMONTAGE : DE GEMEENTE, BOUWSTEEN VOOR EEN FEDERAAL VLAANDERER

De tweedelige klank- en diamontage onder het motto « Een gemeente voor de mens/de gemeente, bouwsteen voor een federaal Vlaanderen » viel fel in de smaak op het VU-kongres over de gemeenteproblematiek. Het Dosfelinstituut richt hiermee voorstellingen in, begeleid met spreker en debat voor afdelingen en andere geïnteresseerde groepen.

INLICHTINGEN : Dosfelinstituut, Tribunestraat 14, 1000 Brussel. Tel. : 02/219.12.02 (doorlopend van 8 u. 30 tot 16 u. 30).

KALENDER

JUNI

8. **Merksem**: Ledenvergadering «Vrouwen van Vandaag» in het Ontmoetingscentrum, Bredabaan 298 te 20 u. 30.
 10. **Mol**: Vergadering van de arrondissementenraad van het arr. Turnhout in zaal Malpertuus te 20 u.
 11. **Olen-Noorderwijk**: Eerste Vlaamse Balnacht, met Joe Harris en zijn orkest, om 21 uur in zaal G. Van Lommel te Olen-centrum.
 12. **Hove**: Namiddagwandeling te Vlassenbroek. Inlichtingen en inschrijving bij de bestuursleden van VU-Hove.
 18. **Vorst-Kempem**: vergadering over het Gewestplan. In lokaal De Vier Wegen, te Klein-Vorst.
- Borgerhout**: Ledenvergadering, te 20 u. 30 in «De oude wrostenpan», Turnhoutsebaan 9. Gesponsoriseerde dia-reeks over «Een gemeente voor de mens».
24. **Merksem**: Ledenvergadering VUJO, Ontmoetingscentrum, Bredabaan 298, te 20 u. 30.

KONINKRIJK BELGIE

MINISTERIE VAN FINANCIËN

10 % LENDING 1976-1984

RENTE. — 10 % 's jaars vanaf 17 juni 1976.

EFFECTEN. — Toonderobligaties van 5.000, 10.000, 25.000, 50.000, 100.000 en 500.000 frank. De coupures van 5.000 frank worden als bijpassing afgeleverd.

AFLOSSING. — Uitsluitend door terugkoop.

TERUGBETALINGSPRIJS. — Tegen het pari op de eindvervaldag van 17 juni 1984.

UITGIFTEPRIJS 100 %

OFFICIELE NOTERING. — De obligaties zullen officieel ter beurze worden genoteerd.

INSCHRIJVING

VAN MAANDAG 31 MEI TOT WOENSDAG 16 JUNI

1976

Aan de inschrijving kan vóór laatstvermelde datum een einde worden gesteld.

De inschrijvingen worden zonder kosten aangenomen bij de Nationale Bank van België en bij de in België gevestigde banken, wisselagenten en de ertoe gemachtigde financiële instellingen van de openbare sector en spaarkassen.

De uitgifteprijs is volledig in specien te betalen bij de inschrijving.

Brussel, 25 mei 1976.

De Minister van Financiën,
W. DE CLERCQ

OPTIEK WALTER ROLAND

ANTWERPEN **58** KERKSTRAAT
Tel. (031)35.98.26
WETTELIJK ERKEND OPTICIËN

VLAAMSE ZIEKENKAS

1951-1971 20 JAAR DIENSTBETOON

Ziektevergoeding voor

ARBEIDERS BEDIENDEN ZELFSTANDIGEN

Dagvergoeding

ZELFSTANDIGEN LOONTREKKENDEN

Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.

Bestendige sekretariaten:

Kipdorp 40, 2000 Antwerpen — Tel. 031/32.73.05 (2 l.)
Brabant: E. Jacquainlaan 124, 1000 Brussel — Tel. 02/19.08.64
Limburg: Zuivelstraat 9, Hasselt — Tel. 011/220.57

V.Z. = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

ANTWERPEN

ANTWERPEN (stad)

DIENSTBETOON

voor iedereen en zonder enige verplichting, elke maandag van 16 tot 19 u. in de Wetstr. 12, sekretariaat VU, door Volksvertegenwoordiger A. De Beul, bijgestaan door provincieraadslid mevr. Monseur.

VERKIEZINGEN:

Draag uw steentje bij. K.B. 404-3036801-74 van VU. Antw. Stad.

VUJO:

Kontaktadres, juffrouw De Motte Erika, Venezuelastr. 6/91, 2030 Antw. met telef. 42.26.84 (na kantooruren)

KOMMISSARISSEN:

Voor meer informatie richt u tot: Bergers, St.-Jansvliet 19 Antw. (Kom. W.W.); De Bouvre Ray, Aug. Vermeylenlaan 3/25 (Kom. Electr.); Willockx Wilfried, Volhardingstr. 17 (Komm. Gas); Van de Pas Jos, Twee Kroenenstr. 90 (Komm. Huisvesting), Hennissen Luc, Bosduifstr. 23 Antw. (Kom. Goede Woning.)

BUSSERS:

Van harte dank aan alle busseers die ons zo goed geholpen hebben bij de bedeling van ons eerste nummer van Pagadder.

BERCHEM

Ons afdelingssekretariaat is elke dinsdag van 19 tot 21 u. open. Al onze leden zijn daar welkom voor inlichtingen of dienstbetoen. Adres: Paul Baetens, Vredestraat 12, tel. 30.85.01.

BORGERHOUT

KOLPORTAGE

Op zaterdag 19 juni richt onze afdeling een massale kolportage in door gans de gemeente. Wij doen dan ook een dringende oproep om zo talrijk mogelijk hieraan deel te nemen om met verschillende ploegen aan het werk te kunnen gaan. Verzameling om 14 u. op het Laar.

DIENSTBETOON

Onze mandatarissen staan steeds tot uw dienst: schepen Bert Verbeelen, J. Posenaeerstraat 37, tel. 35.57.08; schepen Dirk Stappaerts, Bikschotelei 246, tel. 21.39.97; gemeenteraadsliden: Frans Dirks, K. Van den Oeverstraat 26, tel. 36.98.94; Hugo Andries, Turnhoutsebaan 116, tel. 36.59.67; Karel Eykens, Weversfabriekstraat 40, tel. 36.56.10; Dr. Bert Jacobs, Te Boelaerlei 29, tel. 21.21.36; Lambert Van de Wal, Laar 26; C.O.O.-leden: Mw Raets-Vandendriessche, Helmstraat 176/A2b, tel. 36.73.06; Bert De Vos, Lt. Lippenslaan 49/6v tel. 36.46.38.

BORSBEEK

DIENSTBETOON

Elke 1ste maandag van 18 u. 30 tot 19 u. 30 in café Parking, hoek Wenigerstraat en Karel Soetelaan.
Elke 3de maandag van 18 u. 30 tot 19 u. 30 in café Riviera, Jos Reuzenlei 17. Samen met kamerlid R. Mattheyssens staan te uwen dienste: Jef Denil, gemeenteraadslid, Jan Bosstr. 4 (21.01.91); Staf Kiebooms, voorz. KOO, Luc Hendrickxlei 20 (21.61.98).

BRASSCHAAT

DIENSTBETOON

Elke 1ste donderdag van 20 tot 22 u. 30 op volgende adressen:
Centrum: café Vogelzang, Miksebaan 25 (Rik Declair); kaart: café Boerke, Rustoordlei (Monica Verjike-Deschepper); Maria-ter-Heide: café Oud België, Pauwelslei 184 (Roger Vanthilo); Mariaburg: café Cycle, Kapelsestweg 364 (Jaak Decru).

DEURNE

DIENSTBETOON

Iedere donderdag staan onze mandatarissen ter beschikking in ons lokaal «Trefpunt».
Zitdagen Vlaamse ziekenkas: iedere 1e en 3e donderdag van de maand. 11 JULIE-VIERING

Kleinkunstavond met Jef Elbers en gastspreker Hugo Schiltz, op vrijdag 9 juli 1976 om 20 uur in het Vlaams Cultureel Centrum Trefpunt, Turnhoutsebaan 28 te Deurne. Bestel tijdig uw toegangskarten aan 50 fr., telefonisch te bestellen op nummer 25.37.60 of bij de bestuursleden, of in lokaal Trefpunt zelf.

ONS VOLKSUNIE-BAL
Eens te meer kende ons jaarlijks bal de intieme familiale sfeer typisch voor de VU-afdeling Deurne. Wij danken de vele sympathisanten, ook van buiten Deurne, voor hun opkomst en hun gulle bijdrage voor de tombola waarbij nu eens iedereen een prijs heeft gewonnen.

VLAAMSE KRING GROENINGHE

Ook tijdens de maand juni zit de Vlaamse Kring Groeninghe niet stil, want de eerstvolgende activiteit gaat door op vrijdag 11 juni in De Kring om 20 u. 30. In de reeks «Cyclus Antwerpen» komen weer twee dia-reeksen aan bod onder de titels: «Antwerpen's Gouden Eeuw» en «Strijden voor Groen!» Zoals steeds is de toegang weer kosteloos.
Op zondag 13 juni volgt dan een natuurwandeling onder de leiding van een natuurgids, door het Rivierenhof te Deurne. Samenkomst om 10 u. aan het Sterckxhof, (gemakkelijk vanuit Merksem te bereiken met bus 339. Mooi weer werd reeds besteld.

IJZERBEDEVAART

Traditiegetrouw zal ook dit jaar weer een autocar ingelegd worden met bestemming Diksmuide op zondag 4 juli. De deelnameprijs, het vertrekuren en de reisweg zullen eerlang medege-deeld worden, maar de gegadigden zijn hiermee dan toch al verwittigd. We zullen ons best doen om er na de bedevaart iets aantrekkelijks van te maken.

EDEGEM

DIENSTBETOON

Onze gemeenteraadsliden: Ludo Van Huffelen, Drie Eikenstr. 171; Renaat Dekeyser, Graaf de Fienneslaan 47; Hilde Dewit-Jacobs, Jan de Sadeleerstr. 16; Miel Claessens, Opstal 37. Onze afgev. bij de KOO: dr. Van Deun, Bonnaverelei 44; Paul Wijns, Te Nijverdoncklaan 51.

EKEREN

DIENSTBETOON

Onze gemeenteraadsliden: Alfons Bollen, Schepen Financiën, Handel en Nijverheid, Koekoeklaan 7, tel. 64.49.43; Maurits Van Tongerloo, Gemeenteraadslid, Leliënlaan 62, tel. 64.55.14; Lode Van Vlimmeren, KOO-lid, Hoogboomsteenweg 22, tel. 64.41.48; Veerle Thyssens, KOO-lid, Geestenspoor 72, tel. 41.04.41.

VUJO-NIEUWS

Ook te Ekeren gaat een VUJO-kern van start. Onder impuls van de initiatiefnemers H. Bellens en J. Van Haezendonck werd reeds een eerste contactavond gepland. Deze heeft plaats op 3 juni e.k. in zaal «Den Boterham», Veltwijcklaan 23, Ekeren, om 20 u. Deze zal ingeleid worden door de VUJO-voorzitter van het arrondissement Antwerpen, Eddy Gaubomme. Gevolgd door een uiterst interessante diamontage van het Dosfelinstituut, handelend over: «Gemeentebeleid». Wij rekenen erop u daar te mogen begroeten. Voor nadere inlichtingen: Boterbloemlaan 66, Ekeren. Tel. 46.05.93 en Gravenlaan 25, Ekeren, tel. 45.05.80.

GEMEENTE EKEREN

Voor de maanden juli en augustus 1976 zijn plaatsen van *tijdelijk toezichter en toezichter* vacant op de Ekerse speelparken. Aanvragen, vergezeld van de nodige bewijsstukken zoals getuigschrift van gedane studies en bewijs van goed zedelijk gedrag dienen toe te komen bij het College van Burgemeester en Schepenen vóór 8 juni 1976.

Inlichtingen zijn te bekomen op het gemeentehuis, dienst Maatschappelijke Werken.

HOBOKEN

DIENSTBETOON

Onze mandatarissen Fonne Crick, Broydenborglaan 19 (tel. 27.82.11) en Clem de Ranter, Steynstr. 85 (tel. 27.72.78) zullen u in de mate van het mogelijke helpen bij het oplossen van uw problemen.

MERKSEM

DIENSTBETOON

Voor telefonische afspraken met onze mandatarissen, bel één der volgende nummers: schepen Toon Dewachter (45.65.59) of (45.24.38), KOO-voorz. Leo Michielsens (45.55.90), gemeenteraadsliden Luk Droogmans (45.51.81) en Jan Poels (45.51.71), KOO-raadslid Omer Stevens (45.25.17) ofwel op de volgende nummers: voorz. Urbaan Dubois (45.70.27), soc. dienstbetoen Marc Hendickx (45.88.27), sekr. Alfons Brat (46.02.79).

GULDENSPORENHERDENKING

De jaarlijkse Guldensporenherdenking, ingericht door de Werkgroep K, onder de auspiciën van het Gemeentebestuur, zal doorgaan op donderdag 24 juni a.s. om 20 u. 30 in Teater 2060. Het thema: «Uit doeken, uit beelden, uit zangen». Het scenario voor deze herdenking werd dit jaar geschreven door de h. Rik Geelen, oud-voorzitter van de Vlaamse Kring Groeninghe en ons allen bekend. We zouden dan ook al onze leden en sympathisanten willen aanzetten deze herdenking zo talrijk mogelijk bij te wonen. Kaarten voor deze herdenkingsavond zijn te verkrijgen op het Gemeentehuis; Dienst Cultuur en bij K. Van Bockel, Kolibristraat 39, tel. 45.57.77.

MERKSEM

Kommissie van Openbare Onderstand
Openverklaring voor aanstelling en aanleggen van een werfreserve van volgende betrekkingen:
— gegraduateerde verpleegster (verpleger)
— gebrevetteerde verpleegster (verpleger)
— vroedvrouw
— verpleegassistent(e)
— kinderverzorgster
— gasthuishelpster

Kandidaturen in te dienen uiterlijk op 1 juli 1976. Laatstjaarsstudenten, welke einde juni 1976 hun studies zullen beëindigen, kunnen zich eveneens kandidaat stellen. Nadere inlichtingen te bekomen op het personeelsbureau van de KOO, J. De Boeckstraat 3-11, 2060 Merksem.

TURNHOUT (Arr.)

Hartelijk dank aan de vele werkers en aanwezigen die het 12^e Meinachtbal tot een nieuw succes hebben gemaakt. Een bijzondere vermelding voor de gulheid waarmee het kiesfonds van de VU in de Brusselse agglomeratie werd gespijsd

Brouwerij

MOORTGAT

BREENDONK
Tel. 031/86.71.21

Voor «AL» uw bieren en limonades

Bijhuizen: Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. 031/36.10.11
Deheegher Jan
Ledeganckstraat 19, Gent
Tel. 091/22.45.62

MORTSEL**DIENSTBETOON**

Hebt u moeilijkheden waarbij wij u kunnen helpen? Wacht niet en neem contact met onze VU-mandatarissen: J. Debackere, Deurnestr. 315; J. Vandewalle, Dieseghemlei 52; L. De Ceuster, -De Decker, Edegemstr. 85; Wim Claessens, Pastoor Deenstr. 19; G. De Clercq, Molenlei 58 (KOO).

NIEL**FVV**

Elke donderdag zwemmen onze Federalistische Vlaamse Vrouwen samen met zusterafdeling Wilrijk in het zwembad in Wilrijk. Wie belangstelt, komt om 19 u. 15 aan het sekretariaat (hoek Stationsstraat), vanwaar we met eigen wagens vertrekken. We nemen iedereen mee. Verder plannen onze dames verscheidene activiteiten. Kom je ook eens af?

DIENSTBETOON

Heb je problemen van administratieve aard? Stap eens binnen in ons sekretariaat op vrijdagavond van 20 uur af. Onze vrienden Frans De Meulemeester, Guido Michiels en Jos De Graef staan om beurt ter beschikking om

uw moeilijkheden op te lossen. Natuurlijk volledig gratis.

NOORDERWIJK-OLEN**SOCIAAL DIENSTBETOON**

We melden u met genoegen dat het sociaal dienstbetoon van senator Wim Jorissen steeds meer bijval kent. De zitdag heeft plaats: iedere 3de maandag van de maand: te Olen: bij Louis Geens, de Heikens 37, tel. 014/21.41.00 van 19 u. 15 tot 19 u. 45, te Noorderwijk: bij Marcel Mertens, de Ghellincklaan 14 van 19 u. 45 tot 20 u. 15.

OLEN-NOORDERWIJK

Ondanks het ontstaan van onze afdeling nog niet ver achter de rug ligt, hebben wij van ons op gemeentelijk vlak al heel wat laten horen. Daar wij bij de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen te Olen voor de eerste maal de handschoen opnemen tegen een vrij sterke meerderheid, zagen wij ons in extremis verplicht een «1ste Vlaamse Balnacht» te organiseren teneinde propagandamateriaal te financieren. Deze festiviteit heeft plaats in de zaal G. Van Lommel te Olen-Centrum op vrijdag 11 juni 1976 te 21.00 u. en zal

opgeluisterd worden door niemand anders dan Joe Harris en The Pink Umbrellas. Wij hopen een talrijk publiek te mogen begroeten.

BORNEM

Op vrijdag 4 juni '76 te 20 u. 30 organiseert de Vlaamse Kring in het lokaal «De Bron» Kapelstraat 71 te Bornem een gespreksavond over «Nols en de ASLK».

Volgende onderwerpen zullen belicht worden:

— hoe gaat Nols en Ko. de Vlaamse Bevolking laten betalen voor zijn fransdolle uitspattingen?

— waarom moeten onze Vlaamse centen franstalig beheerd worden in de ASLK?

— gaat Ganshof van der Meersch recht in deze «rechtsstaat» verdiepen?

— waarom het RW-ultimatum aan de regering-Tindemans?

Voor informatie uit de eerste hand nodigen wij uit: Senator R. Vandezande, specialist in de problematiek van het overheidsperoneel en Mr. Frans Verbeelen, voorzitter Vlaamse Bond ASLK.

**ELKE WOENSDAG
MILJONAIRES!****NATIONALE
LOTERIJ****HOGE LOTEN:**

1 x TWAALF MILJOEN
5 x ÉÉN MILJOEN
3 x EEN HALF MILJOEN

Laat uw kans niet voorbijgaan!

BRABANT**ST-PIETERS-LEEUEW****SOC. DIENSTBETOON**

Elke zaterdag van 11 tot 12 u. ten huize van federatieschepen Frans Adang, Ruisbroeksestweg 109, St-Pieters-Leeuw of op afspraak, tel. 377.31.83. In samenwerking met senator Bob Maes.

ZIEKENFONDS BRABANTIA

Zitdag elke zaterdag van 11 tot 12 u. en elke dinsdag van 19 tot 20 u. ten huize van Frans Adang, Ruisbroeksesteenweg 109, St-Pieters-Leeuw.

**BEERSEL-LINKEBEEK-
DROGENBOS****DIENSTBETOON**

In de herberg De 3 Bronnen, Hoogstraat 13, Beersel: iedere 1ste maandag van elke maand door Frans Adang.

JETTE**DIENST BETOON**

Jan De Berlangere, agglomeratie- en gemeenteraadslid, is iedere zaterdag tussen 10 uur en 12 uur tot uw beschikking om uw problemen op sociaal gebied te helpen oplossen. Victor Van Aelst staat hem terzake bij om u eventueel juridische raadgevingen te verstrekken. U bent dan ook van harte welkom op hun kantoor voor Sociaal Dienstbetoon te Jette, Jetsesteenweg 548.

GRIMBERGEN

Wie op 4 juli met de bus naar de IJzerbedevaart wil kan inlichtingen verkrijgen en inschrijven bij: F. Hauwaerts, Berkenlaan 100, 1850 Grimbergen. Tel.: 251.56.77 (afwezig van 14 tot 27 juni). Tijdig inschrijven a.u.b.

GANSHOREN

De vroegere afdeling Ganshoren-Koekelberg bestaat thans uit twee afzonderlijke afdelingen: Ganshoren en Koekelberg.

Het nieuwe bestuur van Ganshoren werd als volgt samengesteld: voorzitter: Jaklien Cocquereaux, sekretaris J.M. Braet, penningmeester: Pirnay, propaganda: Johan Gielkens, organisatie Maurits Praet. Simpatizanten of abonneementen op «WJ» die nog geen lid zijn van de VU en die willen aansluiten, moeten slechts een telefoontje geven (425.44.48 J. Verlooy). Een bestuurslid zal hen dadelijk een bezoek brengen en hen ook alle inlichtingen betreffende de werking van de afdeling en de a.s. gemeenteraadsverkiezingen verschaffen.

HOFSTADE**POLITIEKE RAAD**

Met het oog op de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen kwam de politieke raad van de gemeenten, betrokken bij de fusie Zemst (Elewijt, Epegem, Hofstade, Weerde, Zemst)

samen in het Bootshuis van het Rijksdomein te Hofstade. Op voordracht van het politiek kollege werd de heer P. Schockaert, apoteker, te Zemst, als lijsttrekker aangeduid.

Verder werd ook de rangorde van de verschillende deelgemeenten op de lijst vastgesteld. Na de aanduiding van de onderhandelaars voor coalitievorming werd de te voeren propaganda besproken.

Het hoeft geen betoog dat heel wat financiële middelen zullen nodig zijn om in deze grote fusie een degelijke propaganda te kunnen voeren. Uw financiële bijdrage wordt dan ook ten eerste op prijs gesteld. Wij verwachten uw steun op rekening nr. 860-0014487-16 op naam van Kiesfonds VU, p/a P. Schockaert, Stationslaan 21, 2940 Zemst. Of persoonlijk te overhandigen aan: G. Appeltans, Molenveld 81, Elewijt; J. Loos, Drieslaan 163, Epegem; H. Casteels, Pontstraat 34, Hofstade; L. Desaegeer, Bloemstraat 7, Weerde; P. Schockaert, Stationslaan 21, Zemst.

OVERIJSE**VLAAMSE ZIEKENKAS ZITDAGEN**

Centrum: elke donderdag, 9-11 u. 30; 2e dinsdag, 19 u. 30-20 u. 30 in het Vlaams Sociaal Centrum.

Jezus-Eik: 1ste donderdag, 19 u. 30-20 u. 30, in het zaaltje van café Luxemburg.

Eizer: laatste zaterdag, 20-21 u. Bij Desees, café op de Grens. Maleizen: 2de en laatste zaterdag, 10-12 u. Langeweg 34.

Nadat Ganshof Van der Meersch dinsdag met veel windverplaatsing terug vertrokken was uit Schaarbeek, bleef onze fotograaf nog even rondhangen op het Collignonplein vóór het gemeentehuis. En ja, hoor, even later kwam Nols himself, die er niet was toen de fameuze regeringskommissaris op verkenning kwam, weer op de proppen. Onze clevere totoman ging zelfs met Nols mee naar zijn bureau en schoot er dit goede plaatje. Let op het woord «modération» (gematigdheid) in het glasraam boven het hoofd van de «held van Schaarbeek» bij de gratie van Tindemans...

Te Gent hield het Taalaktiecomitee (TAK) een filmavond die tot «eerste republikeinse konventie» werd geproklameerd door een Piet De Pauw in zwarte smoking, die zich een beetje de allures aanmat van een mini-Van Severen. Of de TAK-leider de Vlaamse zaak momenteel een dienst bewijst met zijn nieuwe «republikeinse» marsjrijving, wordt door heel wat bewuste Vlamingen ten eerste betwijfeld.

MEDEGEDEELD

Het Verbond van Vlaamse Oudstrijders (VOS) deelt ons mede dat zijn algemeen landelijk kongres door-

gaat zaterdag a.s. 5 juni vanaf 14 u. 30 in de Dynastiezaal A van het Kongresgebouw, Kunstberg, te Brussel.

**OPBOUWWERK PAJOTTENLAND STELT
WERKGROEPEN VOOR**

(M.v.L.) Zowat overal in het Vlaamse land schoten de laatste jaren Opbouwwerkorganen uit de grond. Zo ook in het Pajottenland. De studie- en werkgroep Opbouwwerk Pajottenland (O.P.) had dadelijk de handen vol want het Pajottenland geraakte tot over de oren in milieu- en andere perikelen. Wij sommen zo maar wat op: het snelspoor naar Parijs, de autostrade Bergen-Perkolder (NL), het Europeanum, de A8, Liedekerke-bos, enz. Verder werden een aantal opbouwwerkprojecten op stapel gezet (o.a. bibliotheken, kultuurraden, enz.) zodat wij gerust kunnen stellen dat O.P. zich bij de bevolking dermate onmisbaar heeft gemaakt dat het niet meer weg te denken is uit de regio tussen Asse en Edingen.

Tot nu toe gaf het O.P. een eerder modest mededelingsblaadje uit. Thans stelt het een goed verzorgd tweemaandelijks tijdschrift voor waarop wij even uw aandacht willen vestigen. Het telt 12 pagina's, Din-for-

maat, wordt in offset gedrukt en met foto's geïllustreerd.

De inhoud handelt vooral over de werk- en studiegroepen in O.P.

1. **Infrastructuur:** zeer uitgebreid worden de akties voorgesteld die het O.P. reeds voerde voor het project Liedekerke-bos. Daarbij wijst de uitgever op de wanverhouding die er bestaat tussen het staatsbezit in Vlaanderen (400 ha) en in Wallonië (4.000 ha). Tenslotte een reeks vrij interessante gegevens over de flora-rijkdom van het bos.

2. **Gewestplan:** het O.P. organiseerde 15 hoorzittingen waarop problemen als bouwzones en landelijk gebied, samenvoeging van gemeenten, enz. besproken werden.

3. **Kultuur:** het O.P. ligt aan de basis van enkele gemeentelijke kultuurraden in het Pajottenland. Verstrekt verder dokumentatie over een model-speelplein (te St-Kwintens-Lennik) dat in elke gemeente kan opgericht worden.

4. **Ruilverkaveling:** onder dit hoofdstuk wordt de geïnteresseerde enkele sterk gespecialiseerde aspecten over dit probleem aan de hand gedaan.

5. **Gemeentebeleid:** het ligt in de bedoeling van het O.P. een programma uit te werken n.a.v. de komende gemeenteraadsverkiezingen, programma dat aan alle kandidaten zal worden voorgelegd.

6. **Sportbeleid:** het O.P. wil het sportbewustzijn in het Pajottenland stimuleren. Van een door BLOSO aangeboden werkracht zal gebruik gemaakt worden. Tenslotte kondigt het O.P. de inrichting aan van een brouwerijmuseum (geuze en lambiek) in een oude brouwerij te Schepdaal.

Wie meer wil weten over het Opbouwwerk Pajottenland (waarvan het lidmaatschap 150 fr. bedraagt) neemt best contact op met dhr. G. Van Wichelen, F. Devogheilaan 10, 1680 St-Kwintens-Lennik, tel. 582.12.25 of 532.53.80.

STUDIO DANN

02/428.69.84

Industriële fotografie
Architectuur
Mode

Huwelijksreportages

Daniël Cortier, Leon Theodorstraat 36, 1090 Brussel

**ALS VOORNAAM
KOSTUUM-VERKOPER IN
LAND LATEN WE EENS
ONZE BESTE KAN**

**MEER DAN 5.000
KOSTUUMS IN VOORRAAD**

**VOLLEDIGE COLLECTIES
VAN DE BEKENDSTE
EUROPESE MERKEN**

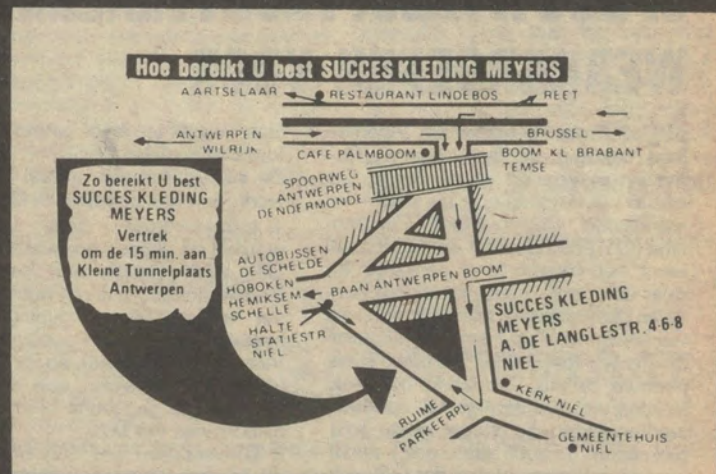
VAN **m AAN**

2.500 FRANK TOT EEN

SHILDT AAN 12.000 FRANK

140 VERSCHILLENDE MATEN

OOK VOOR HEREN VAN 200 KILO

SKM SUCCES KLEDING MEYERS

Op dinsdag, woensdag en donderdag

**WAARDE-
BON
100 FR**

Geldig tot
15 juni 1976 na
aankoop van
een herenkostuum
als korting
op de aankoop van
een das **„WIJ“**

**AAMSTE
R IN ONS
S GRAAG
ANT ZIEN**

**WAARDE-
BON
100 FR**

Geldig tot
15 juni 1976
na aankoop van
een herenkostuum
als korting
op aankoop van
een herenhemd

„WIJ”

uitknippen!

**Dank zij onderstaande
bon geldt voor elk
kostuum de
MEYERS-FABRIEKSPRIJS**

**OM U EXTRA
TE
VERWENNEN
OOK
FABRIEKSPRIJZEN
VOOR
HEMDEN EN DASSEN**

DE GROOTSTE KOSTUUMVERKOPER IN VLAANDEREN

A. DE LANGLESTRAAT 2-14

NIEL

is het bij S.K.M. nog rustiger en gezelliger winkelen !!!

OPEN ALLE DAGEN VAN 9 TOT 20 UUR.
• ZATERD. VAN 9 TOT 18 UUR.
• ZON-, MAAN- EN FEESTDAGEN GESLOTEN.

**WAARDEBON
1.000 FR**
of 20% korting

Geldig op alle getekende prijzen vanaf 3.995 frank.

„WIJ”

Naam _____
Straat _____
Plaats _____

Uitknippen en afgeven aan Uw verkoper. Niet geldig op
Mister M of Eskam cadeauprijs.
Geldig tot 15 juni 1976

uitknippen!

HASSELT PROVINCIAAL KONGRES

Niet op 29 mei, zoals eerder aangekondigd, maar op zaterdag 12 juni heeft in het Kultureel Centrum te Hasselt het Provinciaal Kongres over de gemeenteraadsverkiezingen plaats.

Het Kongres bestaat uit twee delen:

- Om 14 u.: — Voorstelling van de brochure met alle «technische» gegevens over de gemeenteraadsverkiezingen.
- Voorstelling van lijsttrekkers en kandidaten.
- Propaganda.

Om 16 u.: Provinciale problematiek in verband met de gemeenteraadsverkiezingen:

- J. Olaerts en R. Decoster: De economische toestand van Limburg.
- E. Raskin: De gemeenten na de fuzies.
- J. Gabriëls: Ruimtelijke Ordening en A-24.
- J. Sauwens: De jongeren en de gemeenteraadsverkiezingen.

Om 17 u. 30 spreekt senator dr. Vandekerckhove het slotwoord.

LIMBURG

GENK

OVERLIJDEN

De Vlaamse gepensioneerdenging van Genk verloor één van zijn trouwe en bereidwillige medewerkers, de heer Honoré Dieussart. Wij betuigen aan de geachte familie onze oprechte gevoelens van deelneming.

UITSTAP

Vandaag, donderdag 3 juni, organiseert de Vlaamse gepensioneerdenging een uitstap naar de Voerstreek en Nederlands Limburg. De dynamische leiding van Mathieu Schepers en Gène Hoekers verzekeren een schitterend sukses. De autobus vertrekt om 8 uur aan de kerk van Termien.

kring een uitstap naar de Voerstreek en Nederlands Limburg. De dynamische leiding van Mathieu Schepers en Gène Hoekers verzekeren een schitterend sukses. De autobus vertrekt om 8 uur aan de kerk van Termien.

GEMEENTEVERKIEZINGEN

Dinsdag 25 mei vergaderde het VU-bestuur met de kandidaten voor de gemeenteverkiezingen van 10 oktober. Na een korte inleiding van lijst-

trekker An Gysen, volksvertegenwoordiger Olaerts en senator Vandekerckhove respectievelijk over het waarom, het doel en de wijze van onze inzet, volgde een uitgebreide bespreking met zeer veel concrete afspraken als resultaat. Vanaf woensdag 2 juni start de wekelijkse voorstelling van onze kandidaten in Koerier-Genk. Onder het motto «Geef Genk een nieuw gelaat» stelt An Gysen vier medekandidaten voor: Roger Boesmans, Jan Roux, Door Vandueren, Anita Wellens-Purnal.

OOST-VLAANDEREN

GENT-EEKLO (Arr.)

NAAR BRUSSEL: KOLPORTAGE

Geen enkel arrondissement in Vlaanderen laat Brussel los. Wij helpen er onze moedige Vlaamse vrienden. Zaterdag, 12 juni is de dag van ons arrondissement. Aan alle afdelingen vragen we nogmaals zo talrijk mogelijk aanwezig te zijn. Jullie afgevaardigde in de arrondissementraad heeft zeker al de nodige richtlijnen gegeven. We vertrekken allen in groep aan het Vlaams Huis Roeland te Gent met autobussen en personenwagens en dit om 14 uur stipt. Tot zaterdag 12 juni!

Fotoreportages in kleur van huwelijken (met gratis vergroting 50 x 70 voor VU-leden), geboorten en allerlei feestelijkheden.

FOTOCENTRALE
Bevrijdingslaan, 103, Gent.

AALTER

ZIEKENFONDS FLANDRIA

Zitdagen en inlichtingen: iedere donderdag van 11 tot 12 u. bij Guido Van den Kerckhove, Ter Walle 12, Aalter.

DEINZE

ZIEKENFONDS FLANDRIA

Zitdag: bij mevr. Ryckbosch, Driesstraat 36, iedere donderdag van 10 tot 12 u. Tel. 86.21.79.

GENT

DIENSTBETOON

Huguette De Blecker, provincieraadslid, is elke dag te bereiken tussen 18 en 19 u. thuis, Tolhuislaan 15-17, 9000 Gent, tel. 091/25.64.87 en elke vrijdag tussen 11 en 12 u. in café Jan Yoens, Borluutstraat te Gent.

GENTBRUGGE

SOC. DIENSTBETOON

Onze mandatarissen en bestuursleden houden zich steeds ter beschikking op volgende adressen: senator O. Van Ooteghem: elke maandag in het nieuwe gemeentehuis van 19 tot 20 u.; A. Verpale, gemeenteraadslid, A. Van Lathemstr. 31, tel. 30.73.57; J. De Moor, gemeenteraadslid, Schooldreef 19-21, tel. 30.01.22; mevr. H. Jacobs-Boderez, gemeenteraadslid, Veldstr. 31, tel. 23.91.32 en R. Vercauteren, KOO-lid, Brusselsestwg. 429, tel. 30.01.17.

GENTBRUGGE-LEDEBERG

ZIEKENFONDS FLANDRIA

Zitdagen: Veldstraat 51, Gentbrugge, tel. 23.91.32, donderdag 18-19 u. koningin Astridstraat 48, Gentbrugge, maandag 18 u. 30-19 u. 30.

- Uurwerken en juwelen
DE MOOR
Schooldreef 19
- Internationaal Optiek
DE MOOR
met foto-afdeling
Schooldreef 21 - 9219 Gentbrugge
Tel. 091/30.01.22

Zaakvoerder: Jan De Moor
VU-gemeenteraadslid.

HEUSDEN-DESTELBERGEN

ZIEKENFONDS FLANDRIA

Zitdagen: 1ste en 3de dinsdag te Heusden, Dorpslaan 7, van 18 tot 19 u. 2de en 4de dinsdag te Destelbergen, Walbosstraat 7, van 18 tot 19 u.

LOCHRISTI

WERKING

— Op woensdag 9 juni om 20 u. 30 heeft een algemene ledenvergadering plaats in café-restaurant De Lozen Boer.

— Ons eerste afdelingsblad wordt uitgebracht onder de naam milde steun van VU-Meetjesland.

— Op 25 juni om 20 u. geven we een Breugeliaans hespenfeest in restaurant Begonia te Lochristi. Warm aanbevolen aan alle omliggende en verder liggende afdelingen.

— Sociaal dienstbetoon door senator Van Ooteghem elke laatste zaterdag van de maand tussen 10 en 11 u. Pauwstraat 45, Lochristi, tussen 11 en 12 u. Restaurant De Beurs Zaffelare.

C.O.O. SINT-AMANDSBERG
Sint-Amandusziekenhuis

Werfreserves worden aangelegd voor de duur van maximum twee jaar voor volgende betrekkingen (statutair verband): gegradueerde en gebrevetteerde verple(e)g(st)er; vroedvrouw; verpleegassistent(e); ziekenhelpster. De kandidaturen dienen uiterlijk op 28 juni 1976 ingediend bij aangetekende brief aan de heer Voorzitter. Kandidaten die op het einde van het schooljaar 1975-1976 het vereiste diploma, getuigschrift of brevet kunnen behalen, komen eveneens in aanmerking. Nadere inlichtingen zijn te bekomen op het personeelsbureau van de C.O.O., Antwerpsesteenweg 456, 9110 Sint-Amandsberg (tel. 091/28.19.91, toestel 620).

ENIG IN DE NEDERLANDEN

2 KOSTUUMS kopen voor bijna DE PRIJS VAN 1 KOSTUUM

Alles kan per stuk bekomen worden
REISKOSTEN VERGOED
De grootste éénmanszaak van België
2.000 m2 oppervlakte

KEUS TUSSEN 5000 KOSTUUMS MET 3 MAAND GARANTIE

DAMESMANTELS, KLEEDJES, VESTEN
DAIM OF LEDER, BROEKEN.

Onze referentie: duizenden tevreden klanten.
Mevrouw, Mijnheer, iedere frank telt dubbel bij STANDING.

de grootste showroom TROUWKLEREN

MEER DAN 300 VERSCHILLENDE MODELLEN
TROUW- EN SUITEKLEDEREN.

Modellén: ANNE, ROSE, JACQUES-ESTEREL
CARINA (Exclusief) enz. ...
Voor ieder trouwpaar een prettige verrassing.

Will Tura gekleed bij het huis STANDING John Horton gekleed bij het huis STANDING

STANDING
DENDERMONDSESTEENWEG 276
AALST TEL. 053-217973

OPROEP

Wie kan ons aan de zes eerste nummers helpen van het maandblad «DE VOLKSUNIE» (1955), dat later evolueerde tot het weekblad «De Volksunie», waaruit ons huidig weekblad «Wij» zich ontwikkelde. Neem contact met onze redactie: Drukpersstraat 20, 1000 Brussel. Tel. 02/217.97.98 (s voormiddags).

V ERENIGING
V LAAMSE
Z IEKENFONDSEN

U als Vlaming... sluit zeker aan bij het
VLAAMS ZIEKENFONDS van uw STREEK

Provincie Antwerpen:
RUPELSTREEK - KLEIN-BRABANT: ONDERLING ZIEKENF. RUPELSTREEK en KLEIN-BRABANT
Kraanweg 21, 2680 Bornem. — Tel. (031)89.16.19.

Provincie Brabant:
ARR. LEUVEN - gewest TIENEN: CENTRALE MUTUALITEIT VAN BRABANT EN LIMBURG
Leuvensesteenweg 43, 3300 Tienen. — Tel. (016)81.34.35.

Gewest Brussel + Arr. Leuven: Gewest Leuven: VLAAMS ZIEKENFONDS BRABANTIA
Ninoofsesteenweg 288, 1080 Brussel. — Tel. (02)523.87.77.

Provincie Oost-Vlaanderen:
ARR. AALST: ZIEKENFONDS PRIESTER DAENS
Hopmarkt 36, 9300 Aalst. — Tel. (053)70.45.53.

ARR. GENT: ZIEKENFONDS FLANDRIA
Keizer Karelstraat 80, 9000 Gent. — Tel. (091)23.52.27.

ARR. DENDERMONDE: VLAAMS ZIEKENFONDS SCHELDE - DENDER - DURME
Em. Van Winckellaan 5, 9330 Dendermonde. — Tel. (052)21.75.45.

ARR. EEKLO en KANAALZONE: ZIEKENFONDS FLANDRIA-MEETJESLAND
Gravin Johannalaan 8, 9900 Eeklo. — Tel. (091)77.23.51.

ARR. OUDENAARDE: ZIEKENFONDS VLAAMSE ARDENNEN
Fortstraat 34, 9700 Oudenaarde. — Tel. (055)31.31.15.

ARR. ST-NIKLAAS: VLAAMSE MUTUALITEIT WAASLAND
Vrasenestraat 14, 2750 Beveren-Waas. — Tel. (031)75.66.66.

Provincie West-Vlaanderen:
ARR. KORTRIJK-IEPER: ZIEKENFONDS WEST-FLANDRIA
Veldstraat 170, 8500 Kortrijk. — Tel. (056)22.56.98.

ARR. OOSTENDE-VEURNE-DIKSMUIDE: ZIEKENFONDS DE WEST
Rekolettenstraat 66, 8450 Nieuwpoort. — Tel. (058)23.37.15.

RR. ROESELARE-TIELT en BRUGGE: ZIEKENFONDS WEST-FLANDRIA
Westlaan 145, 8800 Roeselare. — Tel. (051)20.83.45.

V.V.Z.-sekretariaat: Veldstraat 170, 8500 Kortrijk. Tel. (056)22.56.98.

SLEIDINGE

SOC. DIENSTBETOON

Dienstbetoon door provinciaal raads- lid Fons Van Holderbeke, elke tweede zaterdag van 13 u. 30 tot 14 u. bij Paul Van Kerckhove, Langendam 23C, Sleidinge, tel. 57.41.73.

WAARSCHOOT

ONZE VOORZITTER AAN DE EER Andries Mathijs, rusteloos voorzitter van afdeling Waarschoot, heeft een wondermooie dia-montage gemaakt, onder de titel: «Bloemen...» Zo steekt hij schoonheid en hart in de politieke bedrijvigheid... De dia-montage kadert in een feest-programma vol zang, dans en muziek. De vele vrienden uit het Meetjesland, die vorig jaar onze Kurt Fleming-avond meemaakten, hopen wij nu stellig terug te begroeten op zaterdag 12 juni '76 te 19 u. 45 in de parochiale feestzaal.

Toegang: 40 fr. Andries Mathijs zal uw aanwezigheid naar waarde weten te schatten.

AFDELING AALST

Verleden zaterdag overleed ons trouw lid en oud-Oostfrontstrijder Pol Beeckman. Het afdelingsbestuur biedt de familie haar innige deelneming aan en nodigt u uit de uitvaart bij te wonen op zaterdag 5 juni te 9.45 uur in de kerk van O.-L.-Vrouw Bijstand (Mijlbeek). Samenkomst en begroeting ten sterfhuizen, Brakelstraat 61, Aalst. Vanaf 9 uur.»

SINAAI

SOCIAAL DIENSTBETOON

Maandagavond tussen 6 en 8 uur; zaterdagmorgen tussen 8 u. 30 en 10 uur. De persoon die tot uw beschikking staat is: Marc De Maesschalck, Tinelstraat 66, Sinaai. 's Avonds kan ook telefonisch contact genomen worden op het nummer 031/72.41.08.

OUDENAARDE (Arr.)

GESLAAGDE ARRONDISSEMENTELE MEETING

Zonder een voorafgaande reuze-propaganda kende de arrondissementale VU-meeting toch een onverwacht succes. Voor een honderd-koppig publiek sprak voorzitter Hugo Schiltz op 20 mei j.l. te Oudenaarde over « Vlaanderen, eisende en betalende partij ». Kernachtig belichtte hij de verschillende facetten van de Belgische politiek van achteruitstelling en benadeling van Vlaanderen.

Vooraf herinnerde *Gies Cosijns* in zijn inleiding aan de pioniersperiode van het Vlaams-nationalisme, die ook in de eigen Vlaamse Ardennen niet zonder moeilijkheden verliep.

Namens de jeugd benadrukte *Fred Seghers* de volkse en sociale gebondenheid van ons Vlaams-nationalisme, en wees op het geloof in en de verwachtingen tegenover de Vlaams-nationale partij vanwege de jeugd.

DIRK MARTENS

NINOVE

AALST

P.V.B.A.

Beverstraat 24-26
Tel. 054/331.05

Lange Zoutstr. 30, 29-33, 36-38
Tel. 053/240.60

KINDERARTIKELEN: plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding.

SPORTARTIKELEN: allerlei - turnkledij - ruitruitrustingen - ping-pongtafels - badkleding en alle toebehoorten - rol- en ijschaatsen - kampingartikelen - turngerei.

SPEELGOED: uitgebreide keus in merkartikelen: autobanen - elektr. treinen der beste merken - auto's - go-carts - tractoren - poppen - poppenwagens en -wiegjes - burelen - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mechanieken - schooltassen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.

— ZEER VOORDELIJGE PRIJZEN —

WEST-VLAANDEREN

BRUGGE

ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
Voor uitbetalingen en inschrijvingen kan men niet alleen 's zaterdags terecht in Breydelhof, Suveestr. 2, tussen 10 u. 30 en 12 u., doch ook op woensdag tussen 17 en 18 u. De snelle en hopelijk nog steeds crescendo gaande groei van het ziekenfonds maakt deze uitbreiding van de kantooruren noodzakelijk.

Feestzaal « JAGERSHOF »
Zaal voor huwelijken, vergaderingen e.d.m. met 1.200 zitplaatsen.
Gemeentepaats, St-Andries
Tel. 050/31.32.10 en 31.34.06

BLANKENBERGE

DIENSTBETOON

Zich wenden tot gemeenteraadslid Jef Fryns, Gen. Lemanstraat 12, elke dag van 14 tot 17 u. (050/41.22.39).

KORTRIJK

MEDEWERKING GEVRAAGD
De Volksunie zal vele handen nodig hebben om de kiesstrijd in het « nieuwe » Kortrijk te voeren. We doen een beroep op medewerkers die ons willen helpen gedurende enkele maanden: adressen schrijven, typewerk,

pamfletten bussen, propagandabor- den beplakken, getuigen in kiesbure- len enz. Iedereen is welkom. Geef Uw naam op aan J. De Schaepe-meester, Burg. Nolfstraat 25, Kortrijk. Tel. 22.26.39. Hartelijk dank.

KIESFONDS - FINANCIËLE STEUN
In het vooruitzicht van de gemeenteraadsverkiezingen van 10.10.76 doen wij een dringende oproep voor financiële steun. Inderdaad ook een sobere kiespropaganda kost thans bergen geld en zonder steun kunnen wij het niet bolwerken.

U kunt Uw steun overmaken door overschrijving op rek. KB 460-0288901-75 van VOLKSUNIE-KORTRIJK met vermelding « KIESFONDS », of door storting op PR. 000-0017545-85 van Kredietbank Kortrijk met vermelding « voor rekening 460-0288901-75 Volksunie Kortrijk, Kiesfonds ».

Of beter nog, U kunt aan Uw financiële instelling een bestendige opdracht overmaken voor maandelijkse storting van een vast bedrag, gedurende een zekere tijdsspanne. Voor ons is deze maandelijkse kleine bijdrage ontzettend belangrijk.

GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
Personen die zich kandidaat willen stellen voor de gemeenteraadsverkiezingen kunnen naam en adres opgeven aan J. De Schaepe-meester, Burg. Nolfstraat 25, 8500 KORTRIJK. Tel. 22.26.39.

DEERLIJK-BEVEREN/LEIE-DESSELGEM

ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
Zitdag: elke 3de zaterdag in café Bloemenhof, Tulpenlaan, Deerlijk. Uitbetaling van doktersbriefjes en alle muttige inlichtingen!

IZEGEM

ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
Neem eens contact op met Raymond Wullaert, Prinsessestraat 110 (tel. 30.54.80), die u volkomen vrijblijvend alle inlichtingen zal verschaffen. En vergeet niet dat mev. J. Decoopman-Vanassche elke werkdag van 14 tot 17 u. de uitbetalingen doet in de Gentsestraat 18 (tel. 30.33.37). Het bureau van uw ziekenfonds Westflandria is weer elke werkdag open van 14 tot 17 u. (Gentsestr. 18, tel. 30.33.37). Mevr. J. Decoopman-Vanassche zorgt voor 'n uitstekende service.

KACHTEM

ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
U zou verbaasd opkijken als u wist hoeveel gezinnen in Kachtem aangesloten zijn bij ons Ziekenfonds Westflandria. Sluit ook aan! Neem inlichtingen bij Jacques Buysse, Eilstraat 13 (tel. 30.18.23), de man die tevens

KALENDER

JUNI

13. Diksmuide: Vergadering van de arrondissementsraad Oostende - Veurne - Diksmuide om 9 u. 30 in aanwezigheid van Volksvertegenwoordiger Paul Peeters, algemeen sekretaris.
19. OVD brengt Hulp aan Brussel. Vertrek per autocar.

JULI

9. Oostende: Zevende Zeezangfeest en Guldensporenviering in de Koncertzaal van het Kursaal. Op het programma: « De Groote Stoorringhe », een machtige evokatieve show met zang, dans en vendelzwaaiers. Honderd uitvoerders. Inrichting: ANZ-West-Vlaanderen.

elke donderdag tussen 18 en 20 u. uitbetalingen doet.

WEVELGEM

ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
Zitdagen: iedere 1ste en 3de maandag van de maand van 19 tot 20 u. bij onze afgevaardigde R. Vlieghe, Vredestraat 15.

WERVIK

VLAAMS ZIEKENFONDS WESTFLANDRIA
Zitdagen voor Wervik: elke 2de en 4de vrijdag, 18-19 u. 30. Adres: Coudyzer Maurits, Magdalenstraat 75. Voor Geluveld en Zandvoorde: elke 3de zaterdag 9-10 u., bij Wilfried Verbeke, Zandvoordedorp 22. Afgevaardigde: Jef Claes, Ten Brienlaan 108, Wervik.

DIENSTBETOON

Vaste zitdag: elke 1ste dinsdag bij Jef Claes, 19-20 u. Verder kan men

altijd terecht bij de verschillende bestuursleden.

IEPER

FEEST
Op zaterdag 12 juni om 20 uur gaat in de zaal van het jeugdstadion ons jaarlijks VVI-feest door. Voor de gezelligheid zorgt Willem Demeyer, U allen welbekend. De tafelrede wordt uitgesproken door Kamerlid Nelly Maes. Daarbij: bruinbrood met verschillende soorten vlees en drank naar keus. Inschrijven bij J. Braem, Slachthuisstraat 29; Vandembilcke, Acacialaan 66, tel. 20.33.78 of in de Eembrandt, tegen 160 fr. per persoon.

REIS

Op zondag 29 augustus gaan we met de VVI op reis door Frans-Vlaanderen. Vertrek aan de Rembrandt om 8 u. 30. Knapzak voor de middag en voor het vieruurtje meenemen. Reisgids Maurits Verhaest. Inschrijven bij de bestuursleden: 175 fr. voor de volwassenen, 100 fr. voor de kinderen.

WIJ, VROUWEN

De organisatie van samenwerking en economische ontwikkeling gaf in 1975 een boeiend rapport uit.

De schrijfster, **Martha Darling**, verwerkte tien nationale rapporten over het buitenshuis-werken van de vrouw.

De tien betrokken landen, waaronder België, verstrekken gegevens over het betrokken-zijn van de vrouw aan het economisch proces.

VROUWEN IN HET ARBEIDSPROCES

Als we de verschillende statistieken en grafieken bekijken, en de resultaten van verschillende landen bekijken, komen we tot verrassende vaststellingen.

Een algemeen gegeven: in alle landen blijft de vrouw, ook als ze een full-time-job buitenshuis vervult, verantwoordelijk voor het huishoudelijk werk. Deze dubbele taak maakt het de vrouw zeer moeilijk in het beroepsleven een aan de man gelijke inzet te leveren.

Nochtans stijgt overal het aantal vrouwen buitenshuis-bezig, zodat in alle landen de maatschappij een aantal veranderingen in levensgewoonten doormaakt, wat de politici dwingt tot nieuwe samenlevingsinzichten.

Indien wij de cijfers vergelijken, dan bemerken we twee landen met een relatief gering aantal vrouwen uit-huis-werkend: België en Italië.

Kijken we tussen 1950 en 1960, dan zien we het aantal tewerkgestelde vrouwen alhier dalen van 24 naar 23,2 procent. Tijdens de « gouden jaren » steeg het aantal tewerkgestelde Eva's opnieuw tot 26 %.

In Denemarken en Zweden werken ongeveer 55 % van het totaal aantal « actieve » vrouwen buitenshuis, in Japan eveneens, en ongeveer de helft van de vrouwen in Finland en Frankrijk, terwijl dat in de Verenigde Staten 44 % is, in Kanada en Australië 37 % en in Italië 19 %.

De in België relatief geringe stijging van het aantal dames in het « arbeidsproces » heeft, volgens de schrijfster, te maken met het verlies aan arbeidsplaatsen in Wallonië.

Snuisterend in de tabellen, denken we toch dat het buitenshuis-werken van de vrouw in dit land zeker niet de determinerende faktor kan zijn in het dalen van het geboortecijfer tijdens het laatste decennium.

De grafieken tonen verder aan dat de mannen nog het grootste gedeelte van de actieve bevolking leveren, maar dat hun aantal steeds vermindert, terwijl het aantal « werkende » vrouwen steeds toeneemt, en het aantal gehuwde dames die aan de slag blijven, heeft wel iets te maken met deze evolutie.

De vrouwen zijn het drukst bezig in de arbeidsplaats tussen de leeftijd van twintig tot vierentwintig, terwijl de mannen een maximum-tewerkstelling bereiken als ze negentwintig zijn. Zij blijven konstant aan 't werk, maar de vrouw verlaat haar arbeidsplaatsen van zodra ze kleine kinderen heeft. Van als ze dertig wordt, heeft ze weer neiging uit te vliegen, en haar tewerkstelling bereikt een nieuwe piek tussen de veertig en de vierenvijftig.

Een aantal decennia geleden kreeg je heel wat vrouwen in de landbouw werkzaam. Tussen 1960 en 1968 daalde het aantal landbouwers drastisch, in België is de vermindering van de landbouwersbevolking het grootst, vergeleken met Frankrijk, Italië en Japan. Het aantal vrouwen in de landbouwerssektor bezig, daalde navenant (met 55 % !). Traditioneel vond je de meeste kinderen op het platteland bij de boerenbevolking. Hebben het verminderen van de nataliteit en het inkrimpen van de plattelandsbevolking — als boeren werkzaam — iets met elkaar uitstaans? Het aantal te-

werkgestelde vrouwen in de dienstensektor en in de industrie steeg, maar van 1960 tot 1968 kreeg je toch een flinke daling van het aantal buitenshuis-werkende dames.

Ook bestaat een duidelijk verband tussen ontwikkeling en buitenshuis-werken. Hoe beter geschoold de vrouw, hoe hoger haar diploma, hoe meer zin ze in haar beroepsactiviteiten krijgt.

De man echter is nog steeds de best-geschoolde, hij heeft een betere beroepsopleiding genoten, heeft meer mogelijkheden om op ontdekking te gaan naar carrièremogelijkheden en hij vindt door een grotere ambitie gemakkelijker een levensvervulling in zijn beroepsbezigheden.

In een volgende bijdrage behandelen we de vaststellingen van het rapport in verband met de vrouwenwerkloosheid.

Huguette De Bleecker

« Le rôle des femmes dans l'économie », Martha Darling (Organisation de coopération et de développement économiques, Paris 1975).

AKTIE BRUSSEL 10-10 prk 000-0171139-31

op
afstand
bekeken

**WIJ MOETEN
DE TAALWETTEN
VERBETEREN**

De Franstaligen vestigen hun overheersing in dit land op hun echte of voorgewende onkunde van het Nederlands. Laten wij voor hen het niet-Evangelisch werk van barmhartigheid beoefenen: «Gij zult onkundigen met kennis begiftigen».

Burgemeester Craeybeckx vertelde mij jaren geleden: als zij nodig hebben leer ik die franstalige firma's hier gauw Nederlands kennen indien ik hun Franse brieven niet snel versta.

In een openingsrede van het Akademiejaar Hoger Instituut Bestuurs- en Handelswetenschappen over de taalwetgeving, meende minister Fayat dat de beste «taalwet» zou zijn dat de Vlaamse ministers zouden overeenkomen «geen Frans te kennen».

«Wij eisen de integrale toepassing van de taalwetten» is een van die typische minimalistische Vlaamse eisen. Wij moeten niet enkel hun toepassing, maar meer nog de verbetering van de taalwetten eisen! Rob Vandezande is een van het half dozijn mensen die, met kennis van zaken, de inventaris van de verbeteringen zou kunnen opstellen. Ik waag het enkele voorbeelden te geven:

1. De eentaligheid van de Vlaamse plaatselijke diensten staat op papier maar de beampten zullen slechts bevrijd zijn van de stille dwang om goed Frans te kennen als er een dekreet komt waarbij plaatselijke diensten geen anderstalige stukken wettelijk mogen behandelen. In Wallonie is dat gewoonweg een feit. Ik ken het voorbeeld van een Vlaamsgezinde gemeente in Brabant die over een Franse aanvraag tot verkaveling van een Brusselse grondspeculant met hem *volledig in het Frans* korrespondeerde. Ja, dat mag volgens artikel 33 SWT (Samengevoegde Wetten Taalgebruik)!

2. De Franse werkgevers te Brussel worden verondersteld aan werknemers die in Vlaanderen wonen de sociale documenten in het Nederlands te bezorgen. Dat is ook de mening van minister Michel (antwoord op een parlementaire vraag) en van deskundige juristen. Maar in de praktijk... De Kultuurraad moet van zijn dekreterende macht gebruik maken om alle maatschappelijke instellingen, te verplichten Franstalige documenten onontvankelijk te verklaren. Art. 1 § 1 2° van de SWT is van toepassing op deze instellingen. Uit zichzelf kunnen noch durven Vlaamse pendelaars immers Nederlandse documenten eisen van hun Brusselse bazen. En de vakbonden bewegen niet (ter attentie van de LBC).

3. Het ambtsgebied van talrijke gewestelijke overheidsdiensten en dus ook van een aantal private instellingen dient aangepast aan de taalgrens.

4. In tweetalige diensten moet het *mondeling* taalgebruik zo geregeld worden dat de meerdere de taal van de mindere gebruikt. Ik ken een gewone bode-zaalwachter die kalmweg «geen Frans verstond». Hij bracht zijn Nederlandsonkundige chef daardoor «naïef» weg in moeilijkheden door stukken naar het «verkeerde» bureau te dragen want hij had het «niet» verstaan. De Vlaamse «elite» is niet altijd zo moedig.

5. Het hoger administratief kader van de Centrale Diensten mag niet 50-50 Frans en Nederlands zijn. Het moet volgens demografische verhoudingen worden ingedeeld!

Op vele andere Franse slakken dient nog Vlaams zout te worden gelegd. Bijvoorbeeld:

★ de niet ambtelijk te controleren tweetaligheidspremie aan het personeel van Brussel-hoofdstad, óók als dit geen woord Nederlands kent!

★ De taaleksamens van Brussel-hoofdstad die alleen «onder toezicht» staan van het Vast Wervingssekretariaat. De examenvragen fladderen met een «vent favorable» naar de kandidandi! Dit moet niet «onder toezicht» blijven maar «door het Vast Wervingssekretariaat»

★ de Vaste Commissie voor Taaltoezicht die juridictionele bevoegdheid moet krijgen i.p.v. alleen maar adviserende. En dit voor ieder van haar afdelingen. Op één jaar tijd zou het dekreet-Vandezande overal toegepast worden!

★ de onwettige «Franse les» die onpedagogisch blijft woekeren uit concurrentie tussen de «netten» en om het er bij de Vlamingen toch maar in te hameren dat men nergens komt zonder «zijn Frans te kennen».

Laten de Vlamingen er zich niet mede vergenoegen zich te verdedigen tegen het arrogante Franse offensief tegen het besluit Vlerick (ASLK) en vóór het behoud van de augiasstal der ontwikkelingshulp. Wij moeten in het offensief voor een *verbetering* van de Hertoginnewaldse taalwetgeving!

In vele opzichten kan het via de Kultuurraad. Daarbij nog de verbetering van de ongunstige taalgrensafbakening van 1962 aan de orde stellen. Als er dan weer eens een «gesprek van gemeenschap tot gemeenschap» op gang komt (en dat *moet*) zeggen wij niet meer «tirez les premiers, messieurs les Français» maar schieten wij het eerst. De Vlaamse Beweging is heel wat méér dan een taalstrijd, maar wij weten nog altijd dat Lodewijk de Raet gelijk had toen hij zei: *taalbelang is stoffelijk belang*.

Dr. M. van Haegendoren

TWEETALIGHEID

Onder deze titel schrijft de heer Jan Depauw, docent Nederlands, in De Standaard (23-4-76) dat hij de mening niet kan delen, dat onze franstalige landgenoten minder ijver en minder belangstelling voor het Nederlands aan de dag leggen. Ieder schooljaar stijgt het aantal ingeschrevenen voor de vierjarige cursus Nederlands. De grote moeilijkheid voor deze mensen, vervolgt hij, ligt niet in het leren van onze taal, maar situeert zich op het praktische vlak: zij willen hun verworven kennis behoorlijk in het dagelijks leven omzetten. En daartoe hebben ze in hun omgeving weinig gelegenheid of moeten zij enorm veel moed opbrengen. (Hij bedoelt uitgelachen of als een «bourgeois» beschouwd worden).

Wij zijn het volledig met hem eens. Al te vlug verwijten wij aan de Walen dat ze «in globo» afkerig staan tegenover onze taal, maar — laten we de situatie omkeren — wie van ons zou «beschaafd Frans» leren indien zij, naar ons voorbeeld, slechts hun gewesttaal zouden spreken in de openbare omgang? Met al ons «fatsoenlijk Frans» (veroverd ten koste van veel tijd en inspanning) zouden we in Wallonië nergens terecht komen, daar wij de bevolking uit oorzaak van haar dialektaal niet zouden verstaan.

Kent U de historie van de Waal die jarenlang Nederlands had geleerd op school en later bij zichzelf met «Assimil» en «Linguafoon»? Op zekere dag kreeg hij het in het hoofd naar Vlaanderen te tuffen om zijn verworven kennis van het Nederlands op de proef te stellen. Toen hij te Gent aankwam en aan enkele Gentenaars de weg vroeg naar de Vrijdagmarkt (waar het standbeeld van Jacob Van Artevelde prijkt) schenen ze hem wel te verstaan, maar hij verstond zijn gesprekspartners niet, die gewoonweg dialekt spraken. Toen kwam daar toevallig een politiemans opdagen. Ten einde raad klampte onze reiziger hem aan, maar waagde het nu, in zijn wanhoop, zijn eigen taal te spreken. Terstond was hij wegwijs geworden, want de man van de wet antwoordde hem — uit beleefdheid — in het «Frans». Zo kon dan onze teleurgestelde landgenoot van over de taalgrens zijn weg vervolgen.

Het is in dier voege voor een vreemdeling onbegonnen werk met ons volk in «fatsoenlijke taal» in contact te treden. Het gros onzer bevolking kan zich niet doen verstaan, ten prooi aan een ingekankerde dialektomanie, die zij door eigen kracht niet kan overwinnen. Daarom dachten de ABN-protagonisten door karre-

vrachten «taalzuiverheid» over onze gouwen uit te storten en het inrichten van jaarlijkse «wedstrijden» in taalbeheersing en spreekvaardigheid, dat het Vlaamse «taalwonder» zou geschieden. Niets daarvan! Nochtans onze verdienstelijke en vooraanstaande volksgenoot Achiël Mussche (leraar, inspekteur, woordkunstenaar, gewezen voorzitter van het Vermeylenfonds en dito grondlegger van de «Vereniging voor Beschaafde Omgangstaal», tevens bevorderaar van de ABN-Kernen) heeft de VBO — de eerste — de doelgerichte weg aangegeven. Vijftienving jaar zijn er intussen over gegaan en zijn «visie» werd begraven in de annalen van genoemde vereniging, zonder kans, noch hoop op... Verrijzenis! («Nu nog» - jg. 1 - nr 1 maart 1951: p 15).

M., Aalst

BRIEVEN

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheid- en smaadbrieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk de onze.
De redactie

VDB EN BIEFSTUKKEN

In de jongste «Brief» die Vanden Boeynants maandelijks ook doet sturen naar het personeel van leger en landsverdediging uit zijn arrondissement heeft hij het nu eens duidelijk gezegd: het heeft voor hem geen belang tot welke cultuur men behoort, de biefstukken alleen tellen.

Men zou kunnen zeggen dat deze zoon van een Vlaamse beenhouwer de biefstukkenpolitiek van vader Anseele wil hernemen. Geld verdienen telt, maar de zaken des geestes hebben geen belang.

Maar... in dezelfde «Brief» worden de mensen afgedreigd, die met deze dwaasheid niet akkoord gaan en die in Brussel wonen. «Als ze willen, zo ongeveer eindigt dit briefje, dan mogen ze het afstappen. De Brusselse poorten staan open».

Maar deze VdB, die zo weinig belang hecht aan het feit of men Vlaming of Waal is, heeft toch op 16-2-1976 (aldus het CCOD-tijdschrift «Nieuwe Tijd») door zijn

nota 2955 beslist dat hij, voor bevorderingen en aanwervingen, toch belang hecht aan de taal van de kandidaten. In plaats van zich te houden aan de logische verhouding 60 N/40 F, die berust op het objectieve cijfer van onze bevolking, moeten van nu af 50 N/50 F verdelingen worden toegepast.

Rap-rap heeft één of ander frans-kijlons lid van zijn kabinet op 16-3-76 (nota nr. 4325) beslist dat deze verdeling ook geldt voor de militairen...

Dit alles is het gevolg van de rampzalige beslissing bij de jongste taalwetten om voor de graden van directeur en hoger in de centrale besturen geen rekening meer te houden met de verhouding Vlamingen-Walen in ons land, maar daarvoor de verdeling 50/50 op te leggen. Uitzondering is mogelijk door toepassing van de laatste alinea van artikel 43 paragraaf 3 van de taalwet op bestuurszaken, maar... geen enkele Vlaamse minister heeft er ooit willen gebruik van maken. Dus de veel talrijker Vlamingen, worden als het erop aan komt directeur te worden, zonder meer tot de verhouding 50 N/50 F herleid.

Wat erger is: deze verhouding vindt men in vele taalkaders zelfs terug voor lagere graden. We zijn reeds op alle mogelijke manieren bestolen sedert 1830, nu zijn wij in deze rampzalige unitaire staat voor eeuwig en altijd de bedrogenen.

Bij Landsverdediging en in het Leger hadden de Vlamingen o.a. dank zij het broodnodig Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel eindelijk bereikt dat niet vastgehouden werd aan de oneerlijke 50/50-verdeling. Het voorstel van taalkader beoogt zelfs een 60 N/40 F verhouding, die zelfs door objectief oordelende Walen aanvaard werd.

VdB, de man die zogezegd geen belang hecht aan de taal die wij spreken, straft de Vlamingen en ontnemt hen billijke kansen op aanwerving en bevordering. De CCOD heeft trouwens in haar «Nieuwe Tijd» van 14-5-1976 uitgeroemd dat de Vlamingen in tientallen graden geen bevorderingskans meer krijgen.

Zou het niet beter zijn dat VdB door de open poorten van Brussel de woestijn werd ingestuurd? Beste Volksunie, let niet op de scherpslijperij die de jongste tijd weer zoveel verwarring zaait onder de Vlamingen, maar zet al Uw krachten in voor de sociale en volledige ontvoogding van ons allemaal, ook van ons Vlaamse burgers en militairen in het leger en bij landsverdediging.

L.G., Brussel

**VIJVO :
REGERING KLEURT
STATISTIEKEN BIJ**

Het dagelijks bestuur van de Volksunie-jongeren heeft zich beraden over de politieke toestand. De Volksunie-jongeren maken zich ten zeerste zorgen over de jongste regeringsmaatregelen inzake jeugdwerkloosheid. De nieuwe regeling van stage voor jongeren in de privé-sektor blijkt, volgens de eerste ervaringen, helemaal geen oplossing te bieden voor het structurele probleem van de jeugdwerkloosheid.

Door het invoeren van deze zogenaamde stages, slaagt de regering erin de werkloosheidsstatistiek wat bij te werken en verschaft ze de industrie een reeks goedkope arbeidskrachten.

De jongeren van hun kant ontvangen geen enkele waarborg van werkzekerheid of voor het vinden van aangepast werk.

Anderzijds nemen de Volksunie-jongeren met ontsteltenis kennis van het voornemen van de regering om de wachttijd voor uitkering van werkloosheidsvergoedingen voor afgestudeerde jongeren, van drie maanden op zes maanden te brengen.

Deze maatregel betekent een verzwaring van het probleem, en dit enkel om de onrustwekkende statistiek wat bij te kleuren. De verlengde wachttijd zal de kloof nog groter maken tussen de afgestudeerden en de vroegere werkende werklozen.

Een juiste politiek moet er volgens de Volksunie-jongeren integendeel in bestaan, dit verschil weg te werken. De Volksunie-jongeren eisen dan ook dat er onmiddellijk werk wordt gemaakt van een actieve sociaal-economische politiek die de fundamentele oorzaken van de werkloosheid opspoort en bestrijdt, in plaats van het huidige lakse beleid dat er enkel op gericht is het probleem te minimaliseren.

**WEEKBLAD
WIJ**

Abonnementendienst: Voldersstraat 71, 1000 Brussel. Tel. 02/512.51.60.
Jaarabonnement 500 fr.
Halfjaarlijks 300 fr.
Driemaandelijks 150 fr.
Steunabonn. 1.000 fr.
Losse nummers 16 fr.
Alle stortingen voor het blad op prk. 000-0171139-31 van «Wij», Voldersstraat 71, 1000 Brussel.
Hoofdredakteur: Paul Martens.
Redactie en publiciteit: Drukpersstraat 20, 1000 Brussel. Tel. 02/217.97.98 (lieft in de voormiddag).

Verantw. uitg.: Hugo Schiltz, Te Couwelaerlei 135, 2100 Deurne.

zondag 10 oktober 1976

uw stem voor een kind-vriendelijke gemeente

De plaats van de kinderen in de bevolkingsstatistiek van Vlaanderen wordt kleiner en kleiner. Beangstigend klein. Men heeft berekend dat Vlaanderen in feite zijn bevolking niet meer op peil houdt en dit in de toekomst nog minder zal doen. Het wordt hoog tijd een geboortepolitiek te voeren, niet alleen nationaal, maar ook lager vlak. Op gemeentelijk vlak bij voorbeeld.

Nemen de kinderen in de statistiek een steeds kleinere plaats in, in de verkiezingsmanifesten zijn ze er evenwel altijd voldoende bij. Een groep spelende kinderen op een gemeentelijk speelplein vindt iedereen aantrekkelijk genoeg en de propaganda-verantwoordelijken maken er dan ook gretig gebruik van. Maar stemt de werkelijkheid wel altijd met de foto's overeen? Maken wij een gemeente voor onze kinderen? We durven er aan twijfelen. Nochtans, er kan zoveel gedaan worden opdat de gemeente een voor onze kinderen vriendelijk uitzicht zou hebben. En niet

alleen voor de kinderen, ook voor de vaders en de moeders, kortom voor de gezinnen.

Van bij de geboorte reeds kan de gemeente haar vriendelijk gezicht tonen: aanvullend kraamgeld, postnatale vergoedingen, spaarpremie voor pasgeborenen, enz.

Vanzelfsprekend mag het gezinsbeleid van de gemeente niet tot de financiële aspecten alleen beperkt blijven. De kinderen moeten daadwerkelijk voelen dat de gemeenschap hen welkom heet: speelpleinen, in iedere wijk als het kan; spelmonitoren; ekstra zorg voor de verkeersveiligheid, met leergangen over wegveiligheid, jeugdpolitie en jeugdverkeersbrigades. De jeugdbewegingen moeten de bijzondere zorg zijn van de gemeentebesturen: subsidies, vergaderruimten, aanmoediging van gezonde vrijetijdsbesteding. Wat betreft de specifieke gezinshulp, kan de gemeente heel wat doen. In de Dofeluitgave «Programma voor een volwaar-

dig gemeentebestuur» wordt een hele reeks interessante voorstellen gedaan:

- oprichten van een eigen dienst voor gezinshulp of aansluiten bij een interkommunale dienst;
- subsidiëring van vrije dienst;
- inrichten of subsidiëren van huishoudelijke leergangen voor volwassenen;
- toelagen aan kulturele en sociale werken die het gezinsleven bevorderen;
- oprichten van een eigen baby-sittingsdienst waar het privé-initiatief te kort schiet;
- subsidies voor kinder-oppasdienst;
- toelage aan gezinsorganisaties;
- inrichten van huldigingszittingen voor verdienstelijke ouders, jaarlijks moederfeest, dag van het gezin.

Het spreekt vanzelf dat onze gezinspolitiek ook een structurele uitbouw moet krijgen: jeugdgraad, gezinsraad, schepen voor jeugd en gezin. En alhoewel het laatste woord vanzelfsprekend aan de gemeenteraad is en blijft, heeft iedereen toch tot plicht de voorstellen van beide raden positief te benaderen, omdat een goed gezinsbeleid slechts uit een goede samenwerking van de betrokken gezinnen en het gemeentebestuur kan voortvloeien.

Dat gezinsbeleid moet tot resultaat hebben dat onze gemeenten een werkelijke gemeenschap worden, waarin kinderen en gezinnen een belangrijke plaats innemen. Zo kan de gemeente bv. er heel wat toe bijdragen om de problemen van kinderopvang te verlichten voor gezinnen waar, uit financiële noodzaak, vader en moeder buitenshuis gaan werken. Kinderkribben en kinderhome's zijn vanzelfsprekend vervangdiensten voor een normaal gezinsleven. Maar om tijdelijke problemen op te lossen, kunnen ze een nuttige rol spelen.

Veel meer dan vroeger trekt elk gezin zich in zichzelf terug. Het persoonlijk en het gezinsindividualisme heeft de echte gemeenschapszin in onze gemeenten ondergraven. De veel te grote fuzie-eenheden waaraan men zich in vele streken heeft bezondigd, zal deze gemeenschapszin nog een deuk geven. Misschien is een actief jeugd- en gezinsbeleid een eerste stap om mekaar te vinden. Rond onze kinderen kunnen de volwassenen mekaar misschien opnieuw leren kennen. Hoe dan ook, de sociale dimensie is een wezenlijk aspect van ons persoon-zijn. Laat ons proberen daar via het gemeentelijk jeugdbeleid wat aan te doen.

De VU-verkozenen kunnen daar heel wat positief toe bijdragen om onze gemeenten op die wijze terug een stukje bewoonbaarder te maken. De gezinspolitiek van de gemeenten is en blijft een belangrijke schakel van het lokaal overheidsbeleid!

Willy Cobbaut

DE RODE EN DE GOUDEN TOEKOMST

Prof. dr. Martin Plattel studeerde wijsbegeerte te Freiburg in Zwitserland, waar hij in 1952 promoveerde. Sinds 1954 is hij hoogleraar in de sociale wijsbegeerte aan de Katholieke Hogeschool te Tilburg in Nederland. Bij de uitgeverij Ambo te Bilthoven (Nl.) verscheen dit jaar van zijn hand een boek over de Marxistische filosofie Ernst Bloch. Het kreeg als titel «De rode en de gouden toekomst» en als ondertitel «De avontuurlijke wijsbegeerte van Ernst Bloch».

Ernst Bloch werd op 8 juli 1885 geboren in Ludwigshafen aan de Rijn uit Joodse ouders. Na slechts matige middelbare studies, promoveerde hij in 1908 met een studie over Rickert.

Reeds in dit werk klonk het thema van zijn latere werken duidelijk door: De utopische hoop op een menswaardiger toekomst. In 1917 vluchtte Bloch naar Bern in Zwitserland «om aan de dienstplicht te ontkomen» (blz. 13). Zijn tweede vlucht uit Duitsland had plaats in 1933, toen hij voor het nationaal-socialisme via Oostenrijk naar de Verenigde Staten vluchtte. Een derde maal emigreerde hij in 1961 uit Oost-Duitsland, waar hij sinds 1948 doceerde te Leipzig, omdat, zo schreef hij, «er voor zelfstandig denken in de DDR geen ruimte is» (blz. 20). Hij kreeg politiek asiel in de Bondsrepubliek en kon als hoogleraar aan de universiteit van Tübingen zijn wetenschappelijk werk voortzetten. Zo kregen wij dan de enigszins ongewone toestand dat een overtuigd Marxist, wat Bloch altijd gebleven is, uit de kommunistische wereld wegvluchtte om in het zo gehate Westen een professoraat te aanvaarden, aan alle Vietnam- en andere demonstraties deel te nemen, te publiceren bij een Westerse uitgeverij (Suhrkamp Verlag te Frankfurt), prijzen (o.a. van de Duitse Boekhandel) en een ere-doktoraat van de Parijse Sorbonne in ontvangst te nemen, enz. Dat allemaal in het zo gehate Westen!

Prof. Plattel heeft in het voorliggend werk «De rode en de gouden toekomst» getracht Blochs gedachten over Marxisme, ateïsme, kristendom en utopie in verstaanbare taal samen te vatten, wat hem niet altijd gelukt is, maar wat zeker niet aan hem ligt. Plattels werk begint met een biografisch gedeelte. Daarna worden de antropologische en ontologische achtergronden van de utopie behandeld. Het zwaartepunt van deze poging om het omvangrijk werk van Bloch toegankelijk te maken ligt in het derde hoofdstuk dat als een utopische encyclopedie alle soorten wensbeelden en toekomstverwachtingen beschrijft. Daarna wordt geschetst hoe Bloch de materialistische opvatting van het Marxisme wil uitbouwen. In het laatste hoofdstuk wordt aan de orde gesteld hoe ateïsme en kristendom, volgens Bloch, van elkaar kunnen leren.

Wij willen niemand onze persoonlijke mening over Bloch opdringen. De lezer met belangstelling voor deze problematiek is verstandig genoeg om zichzelf een mening hierover te vormen. We willen onze persoonlijke mening wel geven. Ze is in éénklank met wat Kurt Hiller in de «Jahrbücher für geistige Politik» schreef over Bloch: «Deze hysterische veelweter, deze ideeën-loze ideeën-rijke, is door de wens bezeten niet de mensen te redden, maar het ideologisch boek van het seizoen, wat zeg ik, van de epoche te schrijven. Omdat hij serieus-onduidelijk, arrogant-ekstatisch schrijft, neemt de intellektueel hem au sérieux, in plaats van te erkennen dat hij wel neiging tot filosofie heeft, maar geen talent ervoor...»

De vergissing van Bloch ligt o.i. in het feit dat hij niet wil inzien dat het Oosten niet de korrupte vorm van een betere wereld is en het Westen niet de voortzetting van het oud kapitalistisch kwaad uit de tijd van Karl Marx.

Jv.

Martin Plattel - «De rode en de gouden toekomst» - Uitg. Ambo, Nederland. Voor België: Westland, Merksem. 1976 - 271 blz. - 450 fr.

SOCIAAL VADE-MECUM VOOR IEDEREEN

IV/09

MILITIEVERGOEDING

De uitvoeringsmaatregelen inzake militievergoeding voor het jaar 1976 die pas onlangs verschenen, voorzien enkele wijzigingen, vooral wat betreft de ingangsdatum van het recht op vergoeding. Dit deel van de vroeger verschenen rubriek nr. IV/05 moet derhalve vervangen worden. Wij nemen hieronder eveneens enkele belangrijke bepalingen op die hun nut kunnen hebben voor de praktijk.

WANNEER GAAT HET RECHT IN ?

In beginsel gaat het recht op militievergoeding in vanaf de indiensttreding. Doch voor de vrouw neemt dit recht slechts een aanvang:

- ofwel vanaf de tweede maand van haar huwelijk met de militair;
- ofwel vanaf de vijfde maand dienst van de militair;
- ofwel vanaf de geboorte van een kind uit haar huwelijk met de militair.

Voor ouders, grootouders of pleegouders gelden volgende regels:

A. Vanaf de indiensttreding:

1. de vader en de andere mannelijke ascendenten die aan één der volgende voorwaarden voldoen:
 - ofwel 60 jaar oud zijn;
 - ofwel wegens ziekte of lichaamsgebreken onbekwaam zijn zelf in hun onderhoud te voorzien, ongeacht de leeftijd;
 - ofwel 55 jaar zijn en werklozensteun getrokken hebben voor een totale duur van ten minste 60 dagen in de loop van de zes maanden die de datum van de aanvraag om militievergoeding voorafgaan.

2. de moeder en de andere vrouwelijke ascendenten, zo zij ongehuwd zijn, weduwe of echtgescheiden. Minstens één jaar door de man verlaten zijn wordt gelijkgesteld met echtgescheiden zijn. De moeder en de andere vrouwelijke ascendenten mogen de aanvraag doen indien de man wegens ziekte of lichaamsgebreken de aanvraag niet zelf kan doen.

B. Vanaf de vijfde maand dienst: de ouders, de andere ascendenten en de gelijkgestelden die niet aan de hierboven vermelde voorwaarden voldoen.

ENKELE ANDERE BEPALINGEN

1. De aanvraag moet ingediend worden bij het gemeentebestuur van de woonplaats van de rechthebbende. Wie in het buitenland verblijft dient zich te richten tot de diplomatieke of konsulair overheid.
2. De gemeentelijke ambtenaar moet de aanvraag steeds aanvaarden. Hij mag niet oordelen over het recht op vergoeding.
3. Militievergoeding wordt eveneens toegekend aan de rechthebbenden van gewetensbezwaarden.
4. Militievergoeding mag slechts aangevraagd worden ten vroegste 30 dagen vóór het ingaan van het recht op deze vergoeding en ten laatste zes maanden daarna, om het recht op vergoeding niet geheel of gedeeltelijk te verliezen.

Cw.

DOKUMENTATIE

« alle gevoel zit in de hersens », Monika Van Paemel

Met *Marguerite* voegde *Monika Van Paemel* een nieuwe konfrontatie toe aan haar literaire en sterk autobiografisch gerichte zoektocht. De tekst is in de ik-vorm geschreven, maar die ik verwijst niet naar een concreet aanwijsbare persoon; het gaat om een literaire « figuur » of schepping. Het hele denken of voelen speelt zich binnen de taal af. De grenzen van het boek worden niet overschreden, we blijven ons bewegen binnen een wereld van proza, wat aan het hele werk een dichterspsychisch karakter geeft. Het relatieveld tussen de ik en de omgeving, tussen de ik en de grootmoeder, tussen de ik en het verleden, wordt niet beschreven als een concreet bestaande werkelijkheid. Het wordt artistiek opgebouwd, met andere woorden het wordt gekreëerd. In dat opzicht sluit *Monika Van Paemel* aan bij het Vlaamse dichtelijke proza met sterke autobiografische inslag, waartoe een *Maurice Gilliams* en dichter bij ons ook *Daniël Robberechts* kunnen gerekend worden.

In de Vlaamse literatuur heeft dat proza, vooral sinds *Robberechts*, een maatschappelijk-kritische functie gekregen. Het is een vorm van experimenteel proza dat impliciet een kritiek inhoudt op het sociaal-realistische verhaal, vertegenwoordigd door een *Walschap*, een *Piet van Aken* e.a. Zelfs *Gilliams'* autobiografische teksten zijn geschreven vanuit een scherp kritisch bewustzijn van het uitsterven van een bepaalde groep uit de Antwerpse burgerij. De ik-vorm wordt juist gekozen omdat het wijst op een kritische gedragingsvorm binnenin de groep: het is een soort van literair compromis tussen de maatschappelijke gerichtheid en het willens nillens blijven toebehoren tot de maatschappelijke groep waartegen het schrijvende ik in verzet komt.

De complexiteit van de vorm of de tweeledigheid in de levenshouding kenmerkt het proza van *Monika Van Paemel*. De konfrontatie van de ik met de grootmoederfiguur wijst op een psychische onvrede en een gespletenheid die hun oorsprong vinden in een maatschappelijke situatie. De grootmoeder wordt niet als een dode figuur beschreven, ze wordt geaktualiseerd door het mechanisme van de konfrontatie: ze is een *alter ego* van de ik, een persoon die tegelijkertijd aantrekt en afstoot, ze is evengoed een levende als een dode. In

„MARGUERITE“ : EEN NIEUWE KONFRONTATIE

deze zin behoort ze tot de ik: « Men wordt een toeschouwer bij zijn eigen geboorte ». Beiden worden tot elkaar aangetrokken: « Toch zou ik meer willen weten, zoals het nu is blijft te veel duister. En ik zou willen weten waarom ze was zoals ze was, en niet anders. Geen boot die van zijn ankers is losgeslagen en her en derwaarts ronddoelt, maar een vogel die doelbewust aan zijn tralies ontsnapt is en in zijn vrije vlucht zichzelf voltooit ». Ze staat model voor het ontvoogde type, voor een vrouw die op een gegeven ogenblik, namelijk bij het falen van haar man, het bestaan in handen heeft genomen. In die rol betekende ze voor de ik-figuur een negatieve faktor (« er is één politieagent in dit systeem, mijn grootmoeder »). Toch trekken ze elkaar aan: « Ze maakt mij en ze verniet mij. Ze ontnemt mij elke illusie en geeft me waardigheid ».

De psychische relatie tussen de ik-figuur en de grootmoeder krijgt literaire gestalte in bepaalde verhaalkernen of biografische knooppunten, die aan de tekst een chronologische grondstructuur verlenen. Een andere techniek waarmee de grootmoeder in het actuele ervaringsleven van de ik betrokken wordt, is, naar het model van *Daniël Robberechts*, een stuk reisverslag dat in Arles gesitueerd wordt. In het museum van Arles wordt de ik gekonfronteerd met een geschilderd portret van *Marguerite Luchard*, dat door een literaire transpositie gezien wordt als een portret van de grootmoeder. Dat portret heeft de functie van een spiegel, waarvoor ook, in een lyrisch-geabstraheerde vorm, de figuur van de *Arlésienne* defileert.

De psychische achtergrond waartegen de vrouw in de gedaante van de *Arlésienne* of de grootmoeder verschijnt, wordt gevormd door een sterk verlangen naar vrijheid en een romantische dynamiek: « Het was nutteloos, maar je kon niet anders dan je afvragen wat er zou gebeurd zijn, als ze deze vrouw (de grootmoeder) niet hadden voorgeleid als een koe aan een leidsel, niet hadden opgesloten in de konventies die haar machteloos maakten, niet de verantwoordelijkheid voor een troep onbenullen hadden opgedrongen ». Daartegenover stelt *Monika Van Paemel* het beeld van de andere, mythische vrouw: « Een wilde bos haar, een losse bloeze en een paar ogen die alles aandurfd ». De man en de eros worden evenzeer in die mythe betrokken (anders worden ze verworpen): « voor mij is een man niet noodzakelijk een gehoord beest dat mij zal bespringen en achterlaten met tien lijkes en vier mislukkelingen ». Hiermee raakt de auteur een motief aan dat in haar vorige boeken, *Amazone met het blauwe voorhoofd* (1971) en *De konfrontatie* (1974), overheerste.

In de vernieuwing die zich sinds 1970 in het Nederlandse proza aftekent, staat *Monika Van Paemel*, zoals gezegd, aan de kant van het artistiek-autobiografische verhaal. Het is een poging om met artistieke middelen bij wijze van een literair compromis, tot een vernieuwd maatschappelijk bewustzijn te komen. Dat proza wordt gedragen door een sterke, innerlijke psychische dynamiek, die haar oorsprong vindt in de maatschappelijke situatie zelf van de auteur. De andere, meer Hollandse strekking, blijkt veeleer de voorkeur te geven aan het realistische verhalend proza. Maar hier ontbreekt elke inzet: dat proza — we denken aan *Nicolaas Matsier* of *Dirk Ayelt Kooiman* — drukt de grijsheid en de doelloosheid van onze samenleving uit. Hun verhalen zijn kenmerkend voor de impasse waarin onze samenleving zich bevindt.

Eugène VAN IITERBEEK

Monika VAN PAEMEL, *Marguerite*. Den Haag, Nijgh & Van Ditmar, 1976, 121 blz., 16,90 gld.

DE LEUVENSE SCHRIJVERSAKTIE 1975

De Leuvense Schrijversaktie legt er zich op toe de literaire creativiteit in het Leuvense te prikkelen door een reeks publikaties uit te geven onder de titel « *Leuvense Cahiers* » (voorheen: *Leuvense Monografieën*). In 1975 verschenen de nummers 4 tot 7.

Eén der doelstellingen van de vereniging is het boek en de schrijver of de kunstenaar opnieuw in de communicatieketen in te schakelen. De reden: de literatuur in onze samenleving is eigenlijk koopwaar geworden en niet meer verbonden met wat er leeft in en tussen de mensen. Het zogenaamde « kursiefje » — tegenwoordig in zowat elk populair tijdschrift te vinden — is een genre dat tegemoet komt aan de opvattingen van de Leuvense Schrijversaktie, tenminste als de kursiefjesschrijver oordeelkundig en kieskeurig te werk gaat. Dat wil zeggen: de concrete leefwereld openmaken, aandacht hebben « voor het dichtelijke, het speelse, en zelfs het dramatische, dat in onze onmiddellijke omgeving ligt ». Binnen die eisen moet de auteur dan nog zijn eigen persoonlijkheid aan bod laten komen. Dat is heelwat. Een kursiefjesschrijver is dan ook niet altijd de eerste de beste.

Sluiten we onze oren voor wat kwatongen op deze laatste uitlating kun-

den antwoorden en openen we de ogen om te lezen wat drie geslaagde kursiefjesschrijvers ons te vertellen hebben. Hun namen: *Jini Brasseur*, *Genade de Lille* en *Jozef Smeyers*.

Blijven we dan nog even aandachtig luisteren — dus oren toch maar weer gespitst — naar zes korte verhalen, door evenzoveel vrouwen aan de man gebracht onder de titel: *Zo zei de vrouw*.

Het « Ten Geleide » op de vier deeltjes is van *Eugène Van Iiterbeek* en komt slechts voor in deeltje 4. Nummer 7 kreeg nog eens een aparte « verantwoordiging ».

Nr. 4 — *Jini Brasseur. Aan de takken van de bomen. Met lino en tekening door Emiel Van Langendonck. — 47 blz.*

Zestien kursiefjes over voorjaletjes waarvan verondersteld mag worden dat *Jini Brasseur* (geboren in 1932) ze zelf beleefde op de trein, bij haar grootouders, in het Brabantse rijke heuvelland, op de kermis, thuis... Kortom, alledaagse plekje waar zij met alledaagse mensen omgaat; soms vreemdelingen, maar meestal familieleden. En dat schotelt ze ons voor in een appetijtelijke taal, lekkere volzinnetjes afgewisseld met trefwoordelijke hartversterkers.

Nr. 5 — *Genade De Lille. De liefdesbrief. Met lino door Jan Van Weddingen en ets van Georges Wijnen. — 67 blz.*

Achtien kursiefjes die voornamelijk rond kinderen en hun wereldje darteren, niet zonder telkens verrassende gedachtesprongen naar de wereld der volwassenen te maken. *Genade De Lille* (geboren in 1936) lijkt me — vergeleken met *Jini Brasseur* — strenger in het beoordelen van haar omgeving. Ze zet daarbij de dingen dikwijls op een rijtje, bijvoorbeeld onder vorm van vragen of kinder-uitroepen, zodat ze in haar zinskonstrukties af en toe naar dichtvormen neigt.

Nr. 6 — *Jozef Smeyers. Hoe groen lacht mijn school. Met lino door Emiel Van Langendonck en tekening door Georges Wijnen. — 55 blz.*

De inleider op deze serie « *Leuvense Cahiers* » niet meegeteld, is *Jozef Smeyers* (geboren in 1926) de uitzon-

dering, want man, in het jaar van de vrouw van de Leuvense Schrijversaktie 1975. Zijn stukjes, waarvan er in dit werk zestien werden gebundeld, verschenen in het ledenblad van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen. Zoals de titel laat vermoeden handelen ze over zijn school, de leerproblematiek van zijn kinderen of zijn belevenissen met oud-studenten. Warm menselijk geschreven, milde humor met een knipoog van verstandhouding naar deze scholier en gene student of gindse studentin.

Nr. 7 — *Zo zei de vrouw. Zes verhalen met drie tekeningen van Gerard Thijs. — 61 blz.*

Eugène Van Iiterbeek schreef een verantwoordiging voor deze bundel verhalen, afkomstig van de Nationale Vrouwenraad. Zij werden gekozen uit ons literair patrimonium ingestuurd voor een internationale wedstrijd die uitgeschreven werd door de Interna-

tionale Vrouwenraad. De be kroonde teksten zijn bestemd voor een internationale bloemlezing (want het initiatief ging door in verschillende landen).

« Onze » vertegenwoordiging daarin omvat *De witte parasol* van *Genade De Lille*, *Gisèle* van *Magda de Meester* en *De rechtvaardige rechters* van *Monda de Munck*. *Alliedie* te lezen in *Zo zei de vrouw*, plus daarbij drie verhalen die volgens de redaktieraad ook een pluimpje verdienen: *Negerbloem* van *Jet Falter*, *De zusters van Lazarus* van *Rose Gronon* en *Aan de dood verslaafd* van *Daniëlle Vlaeminck*. Zes verhalen die uitmunten in esthetische kwaliteit, hier en daar zelfs van een zweempje fantastiek voorzien. Zes auteurs die geboren zijn tussen 1901 en 1943, misschien een maatstaf voor de neerslag van een halve eeuw literatuur geschreven door vrouwen uit onze kontreien.

Jan Van Bossuyt

De uitgaven zijn verkrijgbaar door storting op de bankrekening (Kredietbank, Kessel-Lo — Tiense Poort) nummer 431-7120631-25 t.n.v. Leuvense Schrijversaktie, Gulden-spenlaan 85, 3200 Kessel-Lo, met vermelding van het gewenste. Elk van de nummers kost 95 F + 10 F portkosten per deeltje. Wie ze alle vier samen koopt betaalt 350 F (postkosten inbegrepen).

KABARET

(m.v.l.) Paul van Vliet is een ras-kabaretier die wij eigenlijk niet meer hoeven voor te stellen. Hij is een tijn besnaard man, zingt goed, heeft 'r vaste voet op de planken en zijn teksten hebben alles om genietbaar te zijn. Wij kunnen de lezer die van Vliet (van het kabaret *Pepijn* uit Den Haag en de echtgenoot van de zangeres *Lislore Gerritsen*) niet kent goed kent de raad geven als hij in Vlaanderen is naar zijn werk te gaan kijken of zich een LP van de man aan te schaffen. N.a.v. zijn toernee in Vlaanderen wijde van Vliet in het maandblad « *Harlekijn* » zijn maandelijkse column, « *Vlaams Dagboek* » aan Vlaanderen. Uit zijn dagboek lichten wij twee delen die we de moeite vonden en laten de « *WIJ* »-lezers meegenieten.

De Vlamingen zeggen veel langer U. Ze zeggen tegen een meisje ook veel langer juffrouw. Ze zeggen zolang juffrouw, totdat ze er echt helemaal zeker van zijn dat ze geen juffrouw meer is. Maar verder is het gemoedelijker dan bij ons.

Ik hou ook erg van de verkleinwoorden in het Vlaams. « *Frietjes* » en « *Wijntjes* » en « *Pastillekes* ». Dat klinkt heel vriendelijk. *Frietjes*, daar word je niet vet van. *Wijntjes*, daar word je niet dronken van.

Slaappastillekes, daar ga je niet aan dood. Vlaanderen is verder niet ruzieachtig in het kleine. Dat komt omdat ze nog altijd een heel groot probleem hebben: De arrogante houding van Brussel en de Franstalige bourgeoisie. Een groot probleem verbindt en laat minder tijd voor wriemelkonflikten, zoals bij ons. Ik heb vaak het gevoel, dat onze polarisatie toch een soort kunstgebit is. » en « Na de voorstelling in Gent heb ik nog wat door de stad gelopen. Ineens stond ik voor de Sint Baafs. De toren vervloede in doorzichtige nevels met de donkere hemel. Het was zo verschrikkelijk mooi, dat ik volschoot met diepreligieuze gevoelens. 'k had op de keien kunnen knielen en bidden. Of ik zo godsdienstig ben? Ach, weet je hoe het is met God: Ik doe er niks meer aan, maar ik ben er wél mee bezig. »

Uit « *Harlekijn* », maandblad voor, door en over kunstmakers, kunstenaars, kunst & u. Voor Vlaanderen: *Harlekijn-België*, Amerikalei 18, 2000 Antwerpen.

NIEUWE PRENTEN

DE LAATSTE VROUW

De Italiaanse kineast Marco Ferreri is de maker van o.a. «Dillinger e morto» (1968) en «De Audiëntie» (1971), films waarmee hij enkel bij het cinefiele publiek bekendheid verwierf. Met zijn schandaalfilm, «La grande bouffe», opende hij voor zichzelf de weg van het commercieel succes en oogste hij belangstelling bij het grote publiek. Met «La dernière femme» gaat Ferreri konsekwent dezelfde weg verder: deze van schandaalverwekkende en kontroverses uitlokkende schokfilms. Hij wenst duidelijk niets van zijn cynisme of de brutale wijze waarop hij zijn misprijzend-wanhopige visie op de moderne mens en diens samenleving ten toon stelt, te milderen. Hij smeert integendeel zijn persoonlijke ontredring en de nihilistische leegte rondom hem breeduit over het bioscoop-scherm.

Het mannelijk hoofdpersonage in «La dernière femme», Gérard (Depardieu), is hét type van de hedendaagse mens zoals Ferreri die blijkbaar rondom zich ziet: hij is fundamenteel eenzaam, want niet (meer) in staat tot echt contact met de gemeenschap die hem in het «nieuwe industriestadje» Créteil omringt. Samen met zijn eenjarig zoontje (zijn vrouw liet hem in de steek om de rangen teervoegen van de feministenbeweging) woont hij in één van die vele betonnen blokjes in één van die vele appartementstorens. Bij een technische

werkloosheid brengt hij zijn tijd zoek met naakt rond te luieren in zijn appartement. Wanneer Valérie (Ornella Muti), die in de kinderkrabbe zijn zoontje oppast, even een handje komt toesteken, eindigt dit voor hem vanzelfsprekend op een vrije partij. Aanvankelijk lijkt Valérie het type van de passieve, onderdanige, «zachte» vrouw. Maar wanneer Gérard dit voor hem slechts tijdelijk seksueel lustobject opzij wil schuiven, dringt ze zich aan hem op. Ze voelt zich fysiek tot hem agetrokken, maar gaandeweg stoten zijn mannelijke arrogantie, zijn sterke bezitsdrang (ook tegenover zijn kind) en zijn egocentrische seksuele obsessie haar tevens af. Valérie schommelt voortdurend tussen blijven en weggaan. Nu eens is zij het die het niet nodig vindt met mekaar te «praten», dan weer is ze ontgoocheld over de vernederende wijze waarop hij haar jeugdherinneringen tot nul herleidt. Nu eens verwijt ze hem zijn louter seksuele gerichtheid, dan weer is zij het die bij een zeldzame wandeling zo nodig de eerste de beste hotelkamer wil binnenduikelen. Door haar grillige houding, — een gevolg van een heen en weer geslingerd worden tussen de traditionele vrouwelijke onderdanigheid enerzijds en de geëmancipeerde vrouw die geen louter lustobject meer wil zijn anderzijds — drijft zij Gérard tot de ultieme daad van zelfkastatie met een elektrisch snijmes.

Net zoals in de vorige films van Ferreri komt de mannelijke viriliteit via talloze symbolische voorwerpen steeds weer naar voor: zware motor, speelgoedpistool — en kanon, enzomeer. In deze film is dit des te duidelijker daar de kultus van het fallus-object, de myte van de mannelijke, superieur geachte viriliteit het onderwerp zelf is dat Ferreri met bijtend vitriool overgiet. Zijn satire vertrekt echter van een te extreem geval, dat weliswaar een tendens weergeeft die er bij een deel van onze mannelijke bevolking nog wel inzit. Ik zie dan ook niet in hoe Ferreri, vertrekkend van zo'n extreem personage, het proces zou hebben kunnen maken van «het paar» of «de familie». Is er wel sprake van een «paar», wanneer men amper met mekaar praat?

zeker is dat men al erg afgestompt moet zijn om niet door de gewaagde, brutaal-provocerende of zelfs weerzinwekkende en gruwelijke beelden van Marco Ferreri te worden geschokt. Schokken is echter wat Ferreri wenst, en hij vindt dit bovendien de enige heilzame therapie in onze gesleuterde samenleving. Of deze schoktherapie altijd zo heilzaam werkt durf ik wel sterk te betwijfelen. Ferreri's film zou bij een bepaald publiek ook wel eens een tegengesteld effect kunnen sorteren.

Hilde Dekeyser.

MUZIEK

LIESBETH EN RAMSES:

«SAMEN» een prachtplaat! Eindelijk de langverwachte nieuwe schijf van Nederlands meest gewaardeerd chanson-duo dat samen reeds een onvergetelijke prestatie leverde met producties als «Pastorale» en «Victoria». De vaststelling «we verschillen niet» waarmee de plaat wordt ingezongen is zondermeer pure waarheid, en doorheen de teksten van de hele plaat is een gevoel van eerlijkheid en eenvoudige spontaniteit terug te vinden. Ze weten allebei hun enorme vokale mogelijkheden tot zijn best aan te wenden, en in bijvoorbeeld «zwanenzang» voel je zo de tederheid overkomen en in volgend nummer met deze titel is het alsof Ramses en Liesbeth het pasgehuwde echtpaar is dat alles voor elkaar wil en voor elkaar wil doen: een van de mooiste nummers die ik in de laatste tijd hoorde. Deze sfeer wordt in ook volgende nummers in een powetische bewoording verdergezet met een wat idealistisch optimisme dat in deze wat grauwe periode zeker welkom is en een kleur-

tje geeft. Lof ook voor deze productie in handen van Hans van Hemert die ondermeer ook onze Raymond van het Groenewoud opnam. De afwisselende zang van Liesbeth en Ramses in ondermeer «Samen» met het respectievelijk mannelijk harde en het vrouwelijk subtiele en gevoelige timbre geeft precies weer wat door de mooie tekst is bedoeld en voor hen op het lijf geschreven. Het «liefdesuur» is zo mooi, maar heel dikwijls van heel korte duur. En in «zo jong» komt het eerste besef van de keiharde realiteit, en na de storm «kwam de zon, je werd zo nieuw, je was weer een veulen in november». Woorden die voor zichzelf spreken. Om dan af te ronden met het besef dat veel afhangt van «stom geluk», met de goede raad gewoon je best te doen in dit leven dat «net een ganzenbord is». (Philips stereo 6413 085). Met binnenin afgedrukte teksten en live-foto's. Een must!

VOLKSLIEDEREN UIT FRANS-VLAANDEREN

Van Mieke en Bart die onlangs tijdens een televisieuitzending gewijd aan Frans-Vlaanderen voor het eerst werden voorgesteld, verscheen bij CBS-Parijs een eerste album met liedjes als de Meysjes van Duynkerken,

Tjanne (lied dat ook Wannes Van de Velde tijdens optredens zingt) en het Reuzenlied, en muziek van de beiaarden van Ekelsbeke, Sint-Winoksbergen en Duinkerke, met onder meer het traditioneel instrumentarium als vlier en doedelzak. Van huize uit geen Westvlamingen maar afkomstig van Rozendaal groeide hun belangstelling voor de nederlandstalige volksmuziek en ze volgden beiden cursus Nederlands in de Swaenkring. Met de pas opgerichte groep «Haegedoorn» uit Godewaersvelde zijn ze de pioniers van de nieuwe gewestelijke heropleving.

BARRY ZONDER EILEEN

Met de vertaling van het door Alain Barrière gecomponeerde «If you go» haalde het bij ons verblijvende duo Barry Corbett en vrouwtje Eileen de Europese hitlijsten, gevolgd door het wat minder sterke doch erg mooie «Bad times». Voor een tweede keer nam Barry nu een soloschijfje op dat het bekende nummer is van Johnny Ray «I'll never fall in love again», gemaakt op aandringen van eveneens Yvan Heylen's producer Roland Verloven. Volgende plaatje leent zich terug voor duowerk zodat zowel op de plaat, de planken en thuis ze samen blijven doorgaan. Voor de verkoop van méér dan 100.000 exemplaren van de eerste singel werd het echtpaar «vergulde» door Hans Grauwe-loos en het echtpaar Severs van «de Harp» in Maastricht.

(Sergius)

elke week een TENTOONSTELLING

JETTY ROELS BEWEGINGSBEELDEN

Ook een kronikeur gaat al eens graag zijn boekje te buiten. Daarom deze week geen tentoonstelling, wél een voorstelling. Waarom niet overigens, in een tijd van integratie, waar ook de kunst niet aan ontsnapt. En wanneer de plastische kunst in haar kinetische strekkingen de beweging als expressiemiddel bezigt, waarom zouden we in deze kolom dan persé de dans weren? Zeker niet wanneer deze duidelijk beoefend wordt als een ruimtelijke gestalte-geving van emoties en creatieve concepten.

Jetty Roels is een 29-jarige Gentse die in onze danswereld zeer bewust heeft gekozen voor een heel eigen weg, waardoor haar repertoire, naast enkele creaties voor haar groep van leerlingen, zich dan ook hoofdzakelijk richt op de solo-dans. Zij studeerde klassieke en moderne dans bij o.a. Leo Daan en Paul Grimwis, leerde mime bij de Parijse grootmeester Etienne Decroux, volgde te New York cursussen bij Martha Graham (die deze zomer met haar groep deelneemt aan het Festival van Vlaanderen) en maakte zich vertrouwd met de Indische Barathanatyan danstechniek tijdens twee lange verblijven te Madras. In 1969 was zij laureate van de Stichting Roeping. Tot haar belangrijkste creaties behoren «Neozoïsch» (in samenwerking met Ward Ruyslinck), «Cybernetica» (bij muziek van Emmanuel Van Weerst), een off-stage optreden tijdens het Festival van Avignon (1973), «Tussen Huis en Jaargetij» (bij gedichten van Nic van Bruggen), «Van Pierrot en Colombine» (met muziek van Eric Satie) en een reeks van «Kamerdansen op Barokmuziek» waarvan zij een selectie zal dansen op 21 augustus in de Gentse Sint-Pietersabdij in het kader van het Festival van Vlaanderen.

EEN «VLUCHTIG» MEESTERWERK

Hoeveel raakpunten de dans met de plastische kunst ook heeft, één onderscheid valt niet weg te werken: een schilderij of beeldhouwwerk heeft een duurzaam karakter, de dans is een «akt» die gebeurt maar tegelijk ook «gebeurd» is (hoewel een choreografie natuurlijk wel kan geregistreerd worden). Dat is jammer want wat Jetty Roels op het Arena-podium bracht, verdient beslist een of andere vorm van bestendiging. Het eerste deel van het programma bestond uit een reeks dansen bij door Maria Coghén op klavecimbel voortreffelijk vertolkte barokmuziek van o.a. Purcell, Couperin, Kerll, Scheideman en Teignont. Deze dansen beogen geen barok-authenticiteit, maar zijn volledig autonome creaties waarvoor de muziek slechts een inspirerend klankdecor was, en waarbij enkel de hoofsheid van een aantal beweging-intro's aan de barokke luister refereren. In hun pretentieloze maar tegelijk volmaakt harmonieuze vormgeving zijn ze als het ware de wat estetiserende verwerkelijking van wat Jetty Roels in de inleiding tot het programma als een soort credo schreef: «Zo heeft het lichaam duizend mogelijkheden, die alle goed en juist en mooi zijn». De danseres bracht het bijna té mooi, zo feilloos van structuur en variabel in uitvoering dat de dansen soms deden denken aan van die «virtuozen-meesterwerkjes» waarvan je zegt: mooi zo, maar hoeft het eigenlijk. Kortom, voortreffelijke verstrooiingskunst voor een snoeperig genieten, en voor de connoisseur daarenboven fijnzinnig gekruid met een aantal, alweer virtuoos verwerkte, Oosterse hand- en voetbewegingen die het allemaal nóg decoratiever maakten.

Van een heel ander, emotioneel aangrijpend en creatief sterker allure was het tweede deel van de voorstelling: een dans bij de burleske en het adagio uit de negende symfonie van Gustav Mahler. De dans werd hier van elke overbodige sier ontdaan en beoogt enkel nog beelding: van een sober, maar overtuigend expressionisme in de openingsbeelden, over een bijna schrijnende ironie in de burleske, verder dynamisch in de ruimte evoluerend naar een bijna ingetogen finale van verstilling. Hoewel de danseres in haar bewegingszetting (zoals zij de choreografie noemt) wellicht niet de bedoeling had haar dans een direkt duidbare inhoud te geven, is de boodschap onmiskenbaar: de mens, zijn eenzaamheid, zijn uitbreken en expansieve verlangens, de rust in de introvertie. De bewegingsbeelden die door de luisterrijke weemoedigheid van Mahlers muziek gedragen worden zijn stuk voor stuk evokaties van intense menselijke spanningen die met ongemene beheersheid steeds sterk beroerende gestalten krijgen. Geslaagd bij deze dans was ook het in «tekstiel-structuren» zeer ruimtelijk opgevatte decor van Marina Wissaert, dat met zijn bewegende delen op vaak verrassende, maar nooit storende wijze in de bewegingen geïntegreerd werd. Kortom, deze dans die door de ganse zaal ademloos gevolgd werd, zouden wij graag in onze video-teek hebben.

EEN KAPEL VOL BEWEGING

Jetty Roels, die voorlopig nog in de Cité Internationale des Arts te Parijs verblijft, start in oktober met haar Centrum voor Dans en Bewegingscultuur, een vzw die in d'Oude Kapel (aan de Gentse St-Kwintensberg nabij de Universiteit) onderdak zal vinden (hoewel een en ander voorlopig nog niet geheel definitief is). De kapel wordt thans gerestaureerd en werkingsklaar gemaakt. De werking van de vereniging, waarvan Jetty Roels de artistieke leiding zal waarnemen, zal met uitvoeringen en cursus-cycli, voornamelijk gericht op de bewegingscultuur, therapie en experiment in zoverre deze iets te maken hebben met expressie of teater in de meest brede zin van deze begrippen. Het ligt geenszins in de bedoeling om van dit alles een elitaire bedoening te maken. Integendeel, want naast activiteiten van volwaardig professioneel allure, wil Jetty Roels ook het buurtleven bij d'Oude Kapel betrekken, waarbij de lokale verenigingen, bejaardengroepen of jeugdclubs hun drempelvrees best mogen vergeten. Voor het Gentse cultuurleven kan d'Oude Kapel beslist een originele en activerende bijdrage leveren, temeer daar er op het gebied van lichaamsexpressie in ons landje nog heel wat te verwezenlijken valt.

DE SPORTWEEK

HIJ OOK

Wij weten niet of U ooit de Russische gewichtheffer Vassili Alexeiev zag. Een reus van een kerel, van wie men niet verwachtte dat hij ooit een rekord of een titel in andere handen zou laten overgaan. Hij verbeterde sedert jaren zijn eigen rekords met de regelmaat van een klok, en bracht zijn tegenstrevers — o.m. onze betreude Serge Reding — tot wanhoop. Telkens wanneer zijn troon aan het wankelen scheen te gaan, spuugde hij zich eens extra in de grote knuisten, en hees hij nog maar een paar kilo's meer boven het hoofd. En kijk, nu is het gebeurd. Er is een nieuwe krachtpatser gekomen die nog beter deed: de Bulgaar Christo Platchkov. Hij verbeterde het wereldrekord met 6,5 kg. Niet zo heel veel misschien. Maar men moet er ook de 436 bijtellen van het oude rekord.

JEF VALT AAN

Men weet dat Jef Jurion door de voetbalbond werd uitgesloten wegens poging tot corruptie, maar dat hij nog in beroep kan gaan. Jef had aangekondigd dat hij nog van zich zou laten horen, en dat heeft hij verleden week gedaan. Heel het bewijsmateriaal, op grond waarvan hij «veroordeeld» werd, zou niets waard zijn. Onwettelijk zelfs, vermits er een privé-detective bij te pas kwam. Wat — naar het schijnt — door de wet verboden is. Wat er ook van zij, als hij in beroep niet vrijgesproken wordt, zal Jurion de bond voor de rechtbank dagen, en een schadeloosstelling van zo maar liefst twintig miljoen eisen. Het belooft een spannende zaak te worden.

VOORSTELLEN

Het wordt de vraag wie in de toekomst nog olympische spelen kan organiseren. Hoeveel landen zullen nog bereid gevonden worden om een slordige vijftig miljard frank te verliezen om een aantal jongens en meisjes toe te laten hun spektakel op te voeren, en een leger officieel allerhande een tijdlang een luksueuze vakantie te bezorgen? Er zijn voorstellen. O.m. van onze Mollet, die de spelen ruimtelijk wil spreiden, bij voorbeeld over een gebied als Benelux, om de onkosten te delen. Er is het voorstel Meyer die de spelen in «schijfkens» zou willen zien verlopen, wat de onkosten een beetje zou spreiden over een langere periode. Wij vragen ons echter af: hebben die voorstellen een werkelijke besparing op het oog? Of enkel een «gemak van betalen»? Aan dat laatste alléén hebben wij, dachten we, niet zoveel.

BIJNA GEDAAN

Het Belze voetbal zit er bijna op voor dit jaar. De eindronde in tweede afdeling is afgelopen: Kortrijk vergezelt Winterslag naar eerste afdeling. En wat de beker van België betreft, daarvoor zijn de finalisten ook gekend. Enerzijds Anderlecht, dat overtuigend Klub Brugge klopte in een wedstrijd die naam onwaardig, en waarin de scheidsrechter niet bepaald uitblonk. Anderzijds Lierse dat er Klub Luik onderhield. Zoals de zaken er nu voorstaan speelt Anderlecht, ongeacht de uitslag in de finale, volgend jaar de Europese competitie. Lierse kan er alleen aan deelnemen als het wint. Wint Anderlecht is er dus één Belgische klub bij de grote jongens, wint Lierse zijn er twee. Komiek, en niet van aard om de sportiviteit te bevorderen.

N-DE-LOOS

In de TV loopt momenteel een reeks uitzendingen, gewijd aan de olympische spelen. Men kan de reeks beschouwen als een dokument. Men krijgt werkelijk alles te zien wat er in de loop van de tijden op film werd vastgelegd. En vermits Daniël Mortier voor de Nederlandse commentaar zorgt, blijft er geen prestatieken onopgemerkt. En toch voldoet de reeks ons niet. Naar onze smaak is het teveel een eindeloze opsomming van uitslagen, van rekords, van namen. Te weinig wordt naar onze smaak aandacht besteed aan de betekenis van dat alles, ook op het zuiver sportieve vlak. Zodat wij de indruk krijgen dat heel die historie een aaneenrijgen is van losse feitjes, zonder dat er een «draad» doorheen loopt, of zonder dat de sport een binding blijkt te hebben met de ontwikkeling van de beschaving. Wij vinden het een foute benadering.

SUPER-FINALE

Zoals zelfs onze lezers nu wel zullen weten, won Bayern München (van Saint-Etienne) de Europabeker voor landskampioenen, en Anderlecht van West-Ham de Europabeker der bekerhouders. Het is zo een beetje gebruikelijk dat beide bekerhouders het onder elkaar dan nog eens aflappen om uit te maken wie nu in feite de strafste van de strafsten is. Dat zullen — in principe — ook Anderlecht en München doen. In een heen- en terugwedstrijd. Voor ons hoeft het eigenlijk niet, wij geloven het zó allemaal wel. Maar wij begrijpen natuurlijk ook dat er voor de klubs een prima gelegenheid inzit om de supporters, die niet anders kunnen dan op die super-finales gaan krijsen, nog wat extra-geld uit hun zakken te kloppen.

WIE?

Wij hadden het hier vroeger al eens over de pan-Aziatische spelen, zo een beetje de tegenstander van de «kapitalistische» olympische spelen. Oorspronkelijk was voorzien dat Singapore zou instaan voor de organisatie. Die mannen wisten het echter van

hun rug te schudden. Dan werd Pakistan verzocht ervoor te zorgen. Daar beweerde men van alles, o.m. dat er geen geld is — wat wel eens waar zou kunnen zijn —, zodat men moest gaan uitzien naar een derde inrichter. Japan dan maar. Maar ook in het land van de rijzende zon wil men er niet van weten. Zij willen geen «vodden», zeggen zij, en die zijn onvermijdelijk, vermits de bazen van de Aziatische spelen het inrichtend land verbod oplegden Israël uit te nodigen. De vraag is nu: wie zal de spelen organiseren?

GEWONE GANGETJE

Ons interesseert het allemaal geen «sjiek», en wij veronderstellen van U hetzelfde, maar niettemin sukkelt de ronde van Italië verder over de gekende publicitaire paden. Het meest opvallende schijnt te zijn dat Merckx niet in zijn gewone doen is. Maar de ronde was, op het ogenblik dat we dit neerpanden, nog maar half. Verder dat, op hetzelfde ogenblik, het «oud peerd» Gimondi de roze trui droeg, wat erop wijst dat er in de giro gestreden wordt totterdood. Dit blijkt ook al

uit het feit dat in Bordeaux-Parijs zowat 10 km per uur sneller werd gereden dan in de 9de rit (bij voorbeeld) van de giro. En dan iets dat eigenlijk geen nieuws is: onder de Belgen wordt ruzie gemaakt dat het klettert. O.m. om een horloge.

MIS

Verleden week behaalde een Belgisch zwemmer zijn olympisch minimum. En omdat er niet zoveel zijn die dat klaarspelen, is de kans groot dat hij mee zal mogen naar Montreal. Wij hopen het voor hem, want hij heeft er heel wat voor over gehad. Hoewel hij al 23 is, heeft hij nog besloten zijn studies vóór de duur van één jaar te onderbreken om zich volledig aan de sport te kunnen wijden. Ieder mens heeft natuurlijk beweegredenen die respect verdienen, maar wij vinden het verkeerd. Met dat zwemmen zal de man nooit zijn brood verdienen — in Montreal «overleef» hij de reeksen niet eens — met het beroep dat hij in gevaar brengt wél. Het zou, dachten wij, voor de sportieve jeugd een vingerwijzing moeten zijn dat de olympische bazen zo'n «stoten» niet doen. Dáár gaan beroep en studies voor.

PULSARS

Lang geleden al, toen hier gehandeld werd over de dampkring, werd gezegd dat de dampkring slechts stralen met een bepaalde golfengte doorlaat, namelijk enerzijds de stralen die wij «zichtbaar licht» noemen, anderzijds degene die wij «radiogolven» noemen.

Wat buiten of tussen deze waarden ligt, wordt tegengehouden.

Het optisch venster laat ons toe de sterren te zien. Het radiovenster laat ons toe te «beluisteren». Om te kijken gebruiken wij de teleskoop, om te luisteren de radioteleskoop. Dit laatste apparaat werd — laten we zeggen experimenteel — gebruikt vóór de tweede wereldoorlog reeds, maar de toepassing op grote schaal is toch van recente datum.

Op het einde van de zestiger jaren deed men met de radioteleskoop een bevreemdende ontdekking.

Er werd een radiobron gevonden die regelmatig pulsen uitzond met een duur van 0,3 seconde, en een interval van precies — en telkens — 1,337 seconde. Later werd uitgemakt dat de regelmaat van pulsen en intervallen tot op 1/10.000.000ste seconde nauwkeurig is.

Wat was deze radiobron? Optisch was er niets te bespeuren.

Men ging op zoek naar andere dergelijke objecten, en niet zonder succes, want sedertdien werden er nog meer dan 150 ontdekt. Uiteraard alleen in ons melkwegstelsel.

Alle objecten — pulsars genoemd — vertonen dezelfde kenmerken: regelmatige, sterke en korte pulsen, afgewisseld met korte, regelmatige intervallen.

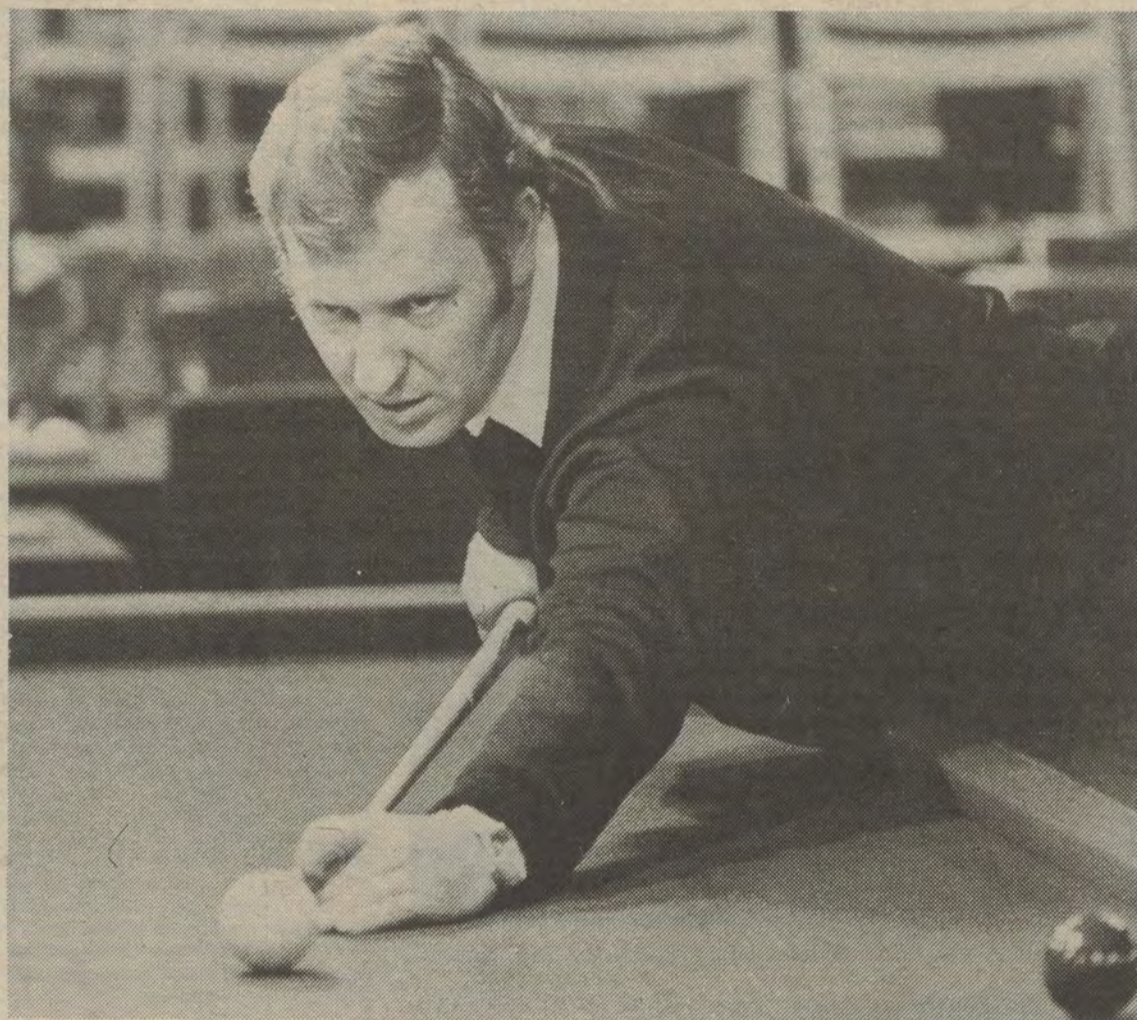
Het was geheimzinnig, en dat bleef het tot een pulsar werd ontdekt in de Krabnevel.

De Krabnevel is een zg. ringnevel (ook wel planetaire nevel genoemd) in wording. Een zeer jonge nog. In het jaar 1054 maakten Chinese astronomen namelijk melding van een ster die plots zo helder was geworden dat men ze in volle dag kon waarnemen. Als goede astronomen maakten ze melding van de koördinaten van die ster, en toen wij die koördinaten ontcijferd hadden — vele eeuwen later — en de kijkers op die plaats richtten, keken wij tegen de Krabnevel aan.

Wat de Chinezen in 1054 gezien hadden, was de explosie van een zware ster. Voor een paar weken zagen we dat eksploderen — de astronoom spreekt over een super-nova — het gewone einde is van een ster met grote massa. Wat wij zien — de Krabnevel — is de materie die zich ná de explosie in de kosmos verspreidt.

Het ontdekken van de pulsar daar waar men wist dat zich een explosie had voorgedaan, deed het vermoeden rijzen dat er een verband bestaat tussen beide, en dat pulsars in feite resten zijn van supernova's, zg. neutronensterren, waarover wij al iets vertelden verleden week, maar waarop wij volgende week toch moeten terugkomen, want — zoals gewoonlijk — is de zaak ook nu weer niet zó eenvoudig.

Info KOSMOS
Cultureel Centrum
Strombeek.

Onze Vlaamse Raymond is dus *mans* genoeg om met de *keu* heel de wereld onder de groene tafel te houden, alle Kobayashi's ten spijt! Proficiat Ceulemans!

REKORD

Met sportief of niet sportief heeft het niets te maken: iederéén is het erover eens dat de olympische spelen véél te véél geld kosten. Al is het niet eens mogelijk uit te maken hoeveel precies.

Kanada zal een verlies lijden van méér dan één miljard dollar. Hoeveel moet men besteden om zo'n verlies te kunnen lijden?

Hoeveel gaan de olympische spelen ons kosten aan voorbereiding, begeleiding, verplaatsing, verblijf, vergoeding, delegees, recepties, organisatie, administratie, uitrusting en noem maar op? En aan de Verenigde Staten? En de Russen? En allen samen?

Niemand kan het zeggen. Maar iedereen ziet dat men met miljoenen zwiert alsof het slijk is. Men «vergoselt» sommigen die de maatschappelijke werkers allerhande doen bleek uitslaan van afgunst. Waarvoor eigenlijk?

Om te weten dat er ene van hier tot ginder liep of fietste in zoveel tijd? Om vast te stellen dat «wij» nóg eens gingen om te leren?

Om te zien dat de rijke Kanadezen het breed hebben en het breed laten hangen?

Om te horen dat de dikste herkuul in Rusland woont en dat alle Russen dus gezond zijn naar geest en lichaam? Of dat de langste basketters in de States zitten, en dat het dáár dus de hemel op aarde is?

Om de doden, de corruptie, de manipulatie over het hoofd te zien, en maar te doen alsof wij geloven dat dit alles de vrede dient en de broederschap onder de volkeren?

Om, simpel van geest, beaat gelukkig te zijn omdat wij weer een spektakeltje kregen en onze ware problemen daarbij kunnen vergeten?

Krijgen wij ware waarden voor al dat geld?

Neen, en men weet het, want jaren is men al aan het krijsen dat het allemaal simpeler moet. Goedkoper. Dat het immoreel is aan die «zwanzerij» zoveel te besteden.

En wat zien wij nu? Dat de Russen die in '80 de spelen zullen organiseren, en het hardst om eenvoudig riep, er twee miljard dollar zullen tegenaan gooien. Het dubbele van de Kanadezen.

Zij hebben, vier jaar op voorhand alvast één fantastisch olympisch rekord gevestigd. Dat van de olympische waanzin.

VAN DAG...

● **MAANDAG**: Grote titel in kultuurblad Les Sports: «Holland rijmt op Johan». Begrijpe wie kan. ● **DINSDAG**: Supporters van Wales zijn erin geslaagd tijdens één wedstrijd twaalf keer het terrein te bestormen. Proficiat. ● **WOENSDAG**: Dunn viel wat dun uit tegen Ali. Maar diens beurs was dikker: 60 miljoen. Rap meegepakt. ● **DONDERDAG**: Pa Mollet stelt (nog eens) voor de olympische dingen voortaan te laten organiseren door landen in plaats van door steden. Zij hebben meer poen. ● **VRIJDAG**: Dagelijks 200.000 eters in Montreal. Ze gaan die toch allemaal geen patatten geven, zeker? ● **ZATERDAG**: Olympisch vuur per kústmaan van Athene naar Montreal. Houdt de zakken open, dames en heren sportliefhebbers. ● **ZONDAG**: Wielertoerist gevallen in onze straat Nadien twee uren gezeten. In de staminee op de hoek. Bofferd.

... TOT DAG

DONDERDAG

3 JUNI

BRT

18.00 Ti-ta-tovenaar
18.05 Kim en zijn vrienden
18.30 Muziekien
19.15 Allemaal beestjes
19.45 Nieuws
20.15 Coronation Street
20.40 Fietspaden-BRT
20.45 Panorama
21.35 Reksio II
21.40 Standpunten
22.05 Première
22.50 Nieuws

NED. 1

14.25 Schooltelevisie
15.00 Little house on the prairie
18.40 Kortweg
18.45 Toeristische tips
18.55 Nieuws
19.05 Laurel en Hardy
19.25 Landgenoten I
19.40 Zendtijd van het Simplisties Verbond
19.55 All in the family
20.20 Bestemming Amerika
21.00 Monty Python
21.35 Nieuws
21.50 Wat is er aan de hand Josh?
22.30 E.O.'s akties
22.50 Nieuws

NED. 2

18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 Terra Africa
19.30 Horen, zien, zwijgen
20.00 Nieuws
20.25 Achter het nieuws
20.40 Beryl's lot
21.35 Fiesta Gitana
22.00 Daar komen de schutters
22.30 Achter het nieuws
23.05 Den Haag vandaag
23.20 Nieuws

RTB

14.40 Schooltelevisie
15.30 Wie rennen
17.55 1, 2, 3... J'ai vu
18.15 Le temps des valises
18.45 Berge et fils
19.00 Antenne-soir
19.10 Weerbericht
19.15 Nieuws
19.30 A vous de choisir
19.50 The Pink Panther VS-film
21.40 Le carrousel aux images
22.00 Nieuws
22.15 Le carrousel aux images

VRIDAG

4 JUNI

BRT

18.00 Vingerpoppen
18.15 Leve de wak
Dokument
18.30 Reksio
18.45 Dag aan
19.10 De Oly
19.45 Nieuws
20.15 De Flintstones
20.40 Fietspaden-BRT
20.45 De gele quikboot
Britse animatiefilm
22.05 Ten huize van
Emiel Van Cauwelaert
22.55 Nieuws

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 Kortweg
18.55 Nieuws
19.05 K.R.O.'s wereldcirkus
19.55 Ik kwam, ik zag ik schoot:
Italiaanse western (1969)
21.35 Nieuws
21.50 Interview met de minister-president
22.00 De kerk en het Italiaanse
communisme, documentaire

22.40 Dr. Eduard Wirths, SS-arts
in Auschwitz; documentaire
23.35 Nieuws

NED. 2

18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 De nationale hitparade
20.00 Nieuws
20.25 De onzichtbare man
21.35 Mr. G.B.J.: vandaag
21.40 De gebroeders Hammond
22.30 Televisier magazine
23.10 Avro's sportpanorama
23.40 Nieuws

RTB

17.45 1, 2, 3... J'ai vu
18.15 Sept sur sept
18.45 Tekenfilms
19.00 Antenne-soir
19.15 Nieuws
19.30 Le secret de la coupe de
cuivre
Eerste aflevering
20.25 Faits-divers
Reportage
jonge arbeiders
21.45 Nieuws
22.00 The panic in Needle park
VS-film (1971)
23.50 Nieuws

ZATERDAG

5 JUNI

BRT

14.30 Doe mee.
Herhaling van een programma met wenken om fit en gezond door het leven te gaan.
15.05 Yankee Doodle Dandy
Amerikaanse geromanceerde biografie over het leven van George M. Cohan onder regie van Michael Curtiz (1942)
18.00 Ti-Ta-Tovenaar
18.05 Met een luipaard op schok
19.20 Laurel en Hardy
19.45 Nieuws en sportberichten
20.15 Regeringsmededeling
20.20 Wies Andersen show
21.10 Terloops
21.35 Kruis of munt (Switch).
22.45 Nieuws en sportberichten

NED. 1

11.00 Teleac
15.30 Nieuws
15.32 Suske en Wiske
15.55 Ren je rot internationaal
16.30 Tros sport
18.15 Teleac
18.55 Nieuws
19.05 Spel zonder grenzen
20.40 In het voetspoor der ontdekkers, documentaire
21.35 Nieuws
21.50 Lied van de week
21.55 Nee, eerlijk niet! Italiaanse film
22.20 Kojak
23.10 Religieuze zang
23.20 Nieuws.

NED. 2

18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 De Flintstones
19.30 Kareltjes kolderieke kapriolen
19.50 't Zand 33
20.00 Nieuws
20.25 Ellery Queen
21.15 Julie en Carol in «Lincoln Center»
22.05 Brandpunt
22.45 De Olympische spelen
23.35 Nieuws.

RTB

13.50 Ronde van Italië (tot 14.30)
14.45 Landbouwnieuws
15.00 Liperon d'or. Een taalspel.
16.50 Le temps des cerises
17.00 Follies. Muzikale uitzending.
17.40 Jean-Roch Coignet. TV-feuilleton.
18.30 Spectacles. Het uitgaansleven in Brussel en Wallonië.
18.45 Colargol.

19.00 Antenne-soir. Waalse aktualiteitenrubriek.
19.15 Nieuws en weerbericht.
19.30 Le dernier train de Gun Hill (The last train from Gun Hill). Amerikaanse western.
21.00 L'Ecole du cirque de Moscou.
21.50 Nieuws: tweede editie.
22.05 Cinescope. Filmprogramma.

ZONDAG

6 JUNI

BRT

9.00 Doe mee
9.30 Allemaal beestjes.
10.00 Eucharistieviering voor Pinksteren
11.00 Konfrontatie: debat
12.00 Nieuwsmagazine voor gehoorstoorden
12.30 Dag aan dag (tot 13.00)
13.50 Wielrennen (tot 14.45). Ronde van Italië: 16de rit.
15.00 Het jongetje met de twee hoofden
15.15 Labyrint
17.15 Fidelio
18.50 Het Amerika van Alistair Cooke
19.45 Nieuws
20.00 Sportweekend 1
20.30 Anna Karenina
Franse bewerking van de roman van Tolstoj (1828-1910) met Ludmilla Tchérina, Jean Topart en Claude Titre in de hoofdrollen.
22.15 Ook dit is leven: België was te klein.
22.55 Nieuws en Sportweekend II

NED. 1

11.00 Eucharistieviering
16.00 Nieuws
16.02 Sport extra
16.30 Supermuis
16.35 De muis op herhaling
16.55 Voetbal
17.00 Vesper
17.30 Bericht van de wilde gansen
19.00 Nieuws
19.05 Wie was Eddi Cantor?
19.15 Strike me ping. VS-musical (1935)
20.50 Vrouwen die historie maakten. Documentaire.
21.40 TV-privé met Toon Hermans
22.40 Nieuws.

NED. 2

16.30 Tros sport
18.50 Woord voor woord
18.55 Ti-Ta-Tovenaar
19.00 De kinderen van nummer 47 A
19.25 Carmina Burana, koreografie
20.30 De Wolfenman
21.30 Nieuws
21.35 Holland festival
22.30 Nieuws

RTB

10.00 Eucharistieviering
11.00 Doctrine Israelite
13.00 Nieuws en weerbericht
13.05 Concertissimo
13.30 Wielrennen. Ronde van Italië. 16de rit.
14.30 La petite maison dans la prairie. (Little house on the prairie). Amerikaans gezinsfeuilleton. Negende aflevering.
15.40 Badinerie: muzikaal programma.
16.10 Le temps des cerises.
16.30 La RTB «En questions».
17.15 Roquet belles oreilles
17.45 Le Vrancophonissime. Spelprogramma.
18.10 Le temps des cerises.
18.15 Sportweekend
19.00 Antenne-Soir: Waalse aktualiteiten.
19.15 Nieuws en weerbericht
19.30 Les Brigades du Tigre. TV-reeks.
20.25 Suggestions.
20.30 Spel zonder grenzen.
21.45 Nieuws: tweede editie.
22.00 Le temps des cerises.

MAANDAG

7 JUNI

BRT

13.50 Wielrennen. Ronde van Italië: 17de rit
16.00 Corsica
16.15 Tocht over de oceaan. Amerikaanse jeugdfilm
17.25 Fidelio
Tweede deel van een opera van Ludwig van Beethoven.
18.55 Ti-Ta-Tovenaar
19.00 Klein, klein kleutertje
19.15 Sporttribune
19.40 De weerman
19.45 Nieuws en sportberichten
20.15 Het rad der fortuin. Een spelprogramma onder leiding van Mike Verdreng.
21.00 De kroniek van de familie Adams.
22.00 Nieuws
22.20 Tweebaansweg (Two Lane Blacktop).
Filmtribune vertoont deze psychologische film van Monte Hellman (1971)

NED. 1

16.00 Nieuws
16.02 Supermuis en de huilende wolf
16.10 Paradijs der dieren
16.35 Beethoven in de Verenigde Naties
18.55 Nieuws
19.05 Studio sport
19.55 Een man kwam voorbij. VS-film (1963)
21.35 Nieuws
21.50 Onder de open hemel
22.10 Caroline en Louis-show
22.55 Nieuws

NED. 2

12.30 Tros sport
18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 Vissers van de Caraïbische zee. Documentaire
19.50 Tros sport extra
20.00 Nieuws
20.15 The Southern Star. Engels-Franse film (1969).
22.05 Aktua special
22.45 Nieuws

RTB

13.50 Wielrennen (tot 14.30). Ronde van Italië: 17de rit.
16.05 Le pays du sourire. Operette van Franz Lehar.
17.10 Le temps de cerises
17.45 1, 2, 3... j'ai vu.
18.15 TV F. Damesmagazine.
18.45 Le trois de cœur. Feuilleton.
19.00 Lundi-sports
19.15 Nieuws en weerbericht
19.30 Au revoir Charlie. Komedie.
22.00 Donner à voir. Rubens (4).
22.45 Nieuws: derde editie.

DINSDAG

8 JUNI

BRT

13.50 Wielrennen (tot 14.45) Ronde van Italië: 18de rit
18.55 Ti-Ta-Tovenaar
19.00 Studio aan huis
19.43 Mededelingen en weerbericht
19.45 Nieuws en sportberichten
20.15 Oogstappel!!! Oogstappel???
22.05 Een mens van goede wil
21.55 Verover de aarde. Wat te doen tegen zwaarlijvigheid?

NED. 1

18.55 Nieuws
19.05 KRO's wereldcirkus
19.45 Father Brown
20.40 Voor een briefkaart op de eerste rang
21.35 Nieuws
21.50 Een Urker vist in Afrika
22.30 Nieuws

NED. 2

18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 De geheime schatten van de Rode Zee
19.30 The Eddy-Go-Round-Special
20.00 Nieuws
20.25 Baron Benjowski
21.55 Hier en nu
22.35 Tot besluit
22.45 Den Haag vandaag
23.00 Nieuws.

RTB

13.50 Wielrennen. Ronde van Italië: 18de rit.
17.45 1, 2, 3... j'ai vu.
18.15 Seniorama
18.45 Le trois de cœur. TV-reeks
19.00 Antenne-soir. Waalse aktualiteitenrubriek.
19.10 Weerbericht
19.15 Nieuws: eerste editie.
19.30 McCloud. Amerikaans politiefuilleton.
20.45 Situation '76. Arbeidsongevallen (vervolg)
21.45 Nieuws: tweede editie.
22.00 Katholiek-godsdienstige uitzending.
22.30 Nieuws: derde editie.

WOENSDAG

9 JUNI

BRT

13.50 Wielrennen (tot 14.55) Ronde van Italië: 19de rit
17.30 Tip-Top Een gevarieerd jeugdprogramma van Bob Davids onder regie van Huib Van Hellem.
18.30 Ti-Ta-Tovenaar
18.35 Bonanza Amerikaanse westernreeks
19.25 De vreemde opdracht
19.38 De Weerman
19.45 Nieuws en sportberichten
20.15 Nationale loterij
20.20 Beschuldigdig, sta op. De zaak Pierre Sas.
22.15 Alchemie voor het witte scherm.
23.05 Nieuws met onder meer «Wetstraat»

NED. 1

9.30 Schooltelevisie
15.00 Teleac
15.30 Het hoofd van de medicijnman
17.00 De film van Ome Willem
18.45 Verkeers(p)licht
18.55 Nieuws
19.05 Van gewest tot gewest
19.50 Zendtijd politieke partijen
20.00 P.K.
21.15 De korte film
21.35 Nieuws
21.50 Den Haag vandaag
22.05 Panorama
22.45 Studio sport
23.05 Nieuws

NED. 2

18.45 Ti-Ta-Tovenaar
18.55 Nieuws
19.05 Jouw wereld, mijn wereld
19.30 Kenmerk
20.00 Nieuws
20.25 Scoutera
20.30 Brandpunt
20.50 Braziliëans gala
21.50 Genezen door akupunctuur
22.40 Nieuws

RTB

13.50 Wielrennen. Ronde van Italië: 19de rit.
16.30 Feu vert. Jeugd uitzending.
18.10 Tempo: een programma voor de jeugd.
18.40 Chapi-Chapo: een verhaaltje voor de kleuters.
18.45 Les trois de cœur. TV-reeks.
19.00 Antenne-soir. Gewestelijke nieuws.
19.10 Weerbericht
19.15 Nieuws: eerste editie.
19.30 Le jardin extraordinaire. Natuurmagazine.
20.00 Chansons à la carte.
21.55 Nieuws: tweede editie.

DERTIG JAAR VLAAMSE STRIJD: 1945-1975

De voorbereidingen tot die grondwetsherziening, die het oude unitaire België zou vervangen door een «gemeenschappen-staat», lieten einde 1969 nog niets goeds vermoeden. Op menig punt stond Vlaanderen in het defensief. Anderzijds bleek heel wat unitair erfgoed achtergebleven te zijn in een onvolledig regionalisme. Zo bv. in de economische decentralisatie, waar de raden slechts adviserende bevoegdheid en geen initiatiefrecht zouden krijgen. Zo in de cultuurautonomie, waar zowel de eigen financies als het beslissingrecht werden aangevochten o.m. door de Vlaamse socialisten. Van Eynde zou zelfs vooropstellen, dat een beslissing van de cultuurraad eerst door de regering diende goedgekeurd te zijn. Waar bleef dan nog de autonomie?

STAKING IN LIMBURG

In de nieuwe kollektieve arbeidsovereenkomst, die door de gemengde mijncommissie werd goedgekeurd, werd een eis van de mijnwerkers tot het opnemen van een loonsverhoging van 15 % in de sociale programmatie niet opgenomen. Deze eis was eerst door de syndikaten vooropgezet, maar nadien hadden zij die laten vallen. Daarop brak einde 1969 een wilde staking uit in de Limburgse mijnen, waaraan 23.000 mijnwerkers deelnamen. Vakbondsafgevaardigden zoals Gerard Slegers, door hun vereniging in de steek gelaten, plaatsten zich aan het hoofd van de staking. De Volksunie richtte een Noodfonds op, dat financiële steun aan de gezinnen van de stakers verstrekke. Anderzijds deden regering en vakbonden al het mogelijke, om de staking te breken. Bepaald hatelijk en fanatiek gedroeg zich daarbij de minister van Arbeid, de socialist Major. Deze vroegere sekretaris-generaal van het ABVV, raddraaier en aanvoerder in menige politieke staking die de arbeiders géén voordeel opleverde, trad nu op als stakingbreker! Hij noemde objectieve berichtgeving over wat er in Limburg gebeurde «het werk van fascist». De regering legde een rapport van provincie-gouverneur Roppe naast zich neer en men dreigde zelfs, de eindejaarspremie waarop de arbeiders recht hadden slechts uit te betalen als het werk hervat werd. Naast deze morele en financiële chantage werd er ook door de Rijkswacht hard opgetreden tegen de mijnwerkers en tegen aanwezige journalisten. Men waande zich een ogenblik terug in de Zwartberg-krisis. Was de eis der arbeiders dan zo onredelijk? Nadien zou blijken dat om de lonen op peil te brengen een verhoging diende voorzien te worden, die de geëiste 15 % ver overtrof. Maar de Limburgse kolen werden verkocht tegen té lage prijzen, aan de Waalse staalindustrie en het verlies werd gedekt met staats-subsidies.

Deze staking — een der grootste

sociale conflicten, die België na de oorlog meemaakte — duurde tot 17 februari 1970, midden een harde winter. Zij bewees nog eens dat het Belgisch unitarisme — regering, partijen, syndikaten, financiële machten — samen met het Waals imperialisme front vormden tegen specifiek-Vlaamse belangen en dat zogezegde Waalse federalisten alleen maar federalist waren, als het in hun kraam te pas kwam, nl. om de regering af te dreigen.

EYSKENS DOET VOORT

De staking in Limburg eindigde op 17 februari. Op 18 februari stierf Pater Stracke. In een BRT-uitzending werd zijn nationalisme als té eenzijdig cultureel beschreven. De man, die eens in zijn beroemde rede «Arm Vlaanderen» nog vóór 1914 de sociale verwoerden van het Vlaamse volk had aangeklaagd, zou te weinig oog gehad hebben voor sociaal-economische problematiek! Juist Pater Stracke, een der meest-sociaal bewogen priesters uit het Vlaamse nationalisme! Het was het zoveelste bewijs van onbegrip voor de verhoudingen en de rangorde der waarden.

★ Op 18 februari, de dag van Strackes overlijden, stond Eyskens voor het parlement met een nieuw syntesepostel dat o.m. zegde dat de hernieuwing van de staatsinstellingen moest gevestigd worden op 3 essentiële werkelijkheden:

1. De unitaire staat is door de gebeurtenissen achterhaald. De gemeenschappen en gewesten moet hun plaats innemen in een vernieuwde staat.
2. Deze structuren moeten enerzijds de reële culturele autonomie vestigen, anderzijds het principe huldigen van de primauté van de basiswetgeving en van de eenheid van het algemeen beleid.
3. De reorganisatie en modernisering der instellingen moeten een grote doelmatigheid van de staat beogen. De fundamentele rechten van de minderheden dienen gewaarborgd te worden. De principes waren er, hoewel er nog een sterke beklemtoning van het centrale gezag in aanwezig was. Wat er van die principes — bv. van de culturele autonomie, van de be-

scherming van de minderheden, van de efficiëntie van de nieuwe structuren — in de praktijk zou terechtkomen, zien wij aan de hand van de verdere discussies en van het uiteindelijke resultaat.

Dat er aan Vlaamse zijde veel scepticisme en afwijzing was, bleek al uit de woorden die Borginon uitsprak op de IJzerbedevaart, in juli 1970: «Wij storten geen tranen om de mislukte hervorming van de staat». Het bleek ook uit de reacties van Vlaamse Volksbeweging en Volksunie.

Hoe zou de «reële autonomie van de cultuurgemeenschappen» zoals het in het regeringsontwerp geformuleerd werd, in de praktijk uitgevoerd worden?

De PVV wenste, voor haar medewerking, betaald te worden met een grendelklausule, waarbij de twee regeringspartijen van toen, steeds een derde partner (in casu de PVV) zouden nodig hebben. Het artikel 38 bis (nadat het zelfs een ogenblik 38 ter werd!) was voordien afgezwakt geworden, maar vervangen door een vijftiental bijzondere meerderheidswetten, die nadien tot drie werden teruggebracht. De Vlamingen eisten de afbakening van de Brusselse agglomeratie en de beperking tot de 19 gemeenten, zoals in het rapport van de werkgroep der 28 en in het regeringsontwerp voorzien. Dit artikel 3 ter werd goedgekeurd op 9 juni 1970 met 133 tegen 39 stemmen in de Senaat. De Brusselse liberalen reageerden maar de Antwerpse PVV beklemtoonde dat het hoofdstedelijk gebied moest begrensd blijven tot de 19 gemeenten. In juni 1970 richtte de Brusselse professor Van Rijn, voorzitter van een «*Rassemblement pour le droit et la liberté*» een «Comité de Salut Public» op. Verschaeve zei eens «gewoonlijk noemt zich nationaal wat tegen de natie werkt». Hetzelfde geldt voor diegenen die de mond vol hebben met de woorden «recht» en «vrijheid»: in Brussel zaten daar juist de bestendige rechtsen wetverkrachters, diegenen die de vrijheid van de gewone Vlaamse man onder sociale druk beknotten. Er werd betoogd in Brussel, met een toeter-en klaksondemonstratie en een betoging waar vele duizenden Brusselaars, die zich in hun superioriteit bedreigd voelden, aan deelnamen.

Inmiddels hadden de Vlamingen al toegegeven op de pariteit in de regering en op de kwestie van de biezondere meerderheden, maar zelf nog geen enkele garantie ontvangen. De Vlamingen hadden hun meerderheid in de unitaire staat opgegeven, maar kregen niet de voordelen van de federalistische staat, kregen geen zelfbestuur. Wim Jorissen zou dat trouwens in de Senaat ook scherp omschrijven: *dit is niet de begrafenis van de unitaire staat maar de uitvaart van de Vlaamse meerderheid!*

(wordt voortgezet)

door Jos Vyns

30 JAAR VLAAMS - NATIONALE JEUGDBEWEGING

We kunnen ons bezinnen over het nut van de jeugdbewegingen: wat ze vroeger verwezenlijkten, wat ze vandaag niet meer vermogen, welke perspectieven morgen voor ze openliggen.

Jeugd is in beweging, en als het er op aankomt de maatschappij een nieuwe richting te wijzen en daadwerkelijk de mentaliteit van de medemensen te veranderen, dan is dat de taak en de opgave van de jeugd. Als die jeugd dan haar krachten in een organisatie gaat bundelen, als stralen licht in een focuspunt, dan kan zij niet alleen zichzelf kracht geven, maar ook de hele maatschappij een zonnig zijn.

Zo'n dynamische onderstroom hebben ontegensprekelijk de Vlaams-nationale jeugdbewegingen aan het Vlaams-nationalisme meegegeven. Tallozen zijn bij die langs jongerenorganisaties o.m. tussen de twee wereldoorlogen de weg naar het volksbewustzijn vonden en tevens het middel ontdekten om zichzelf als mens te ontplooien.

«Welaan, we zullen onszelf eerst opvoeden om daarna de boodschap van de anderen over te brengen...»: dit kon de leuze zijn van die jeugdgroepen die zich specifiek in de Vlaamse strijd plaatsten. (1)

Na de tweede wereldoorlog vonden jongeren zichzelf moeilijk terug tussen de scherven van hun stukgeslagen wereld. De idealen waarin zij waren opgevoed en het geloof waarbij zij bestonden, dat alles kreeg een verdachte klank, een pejoratieve betekenis, een wrange nasmaak. Toch zouden na 1945 de losgeslagenen elkaar terug opzoeken en in Vlaams-nationale jeugdbewegingen bij elkaar steun vinden?

Voor wie nu jong is, lijkt de periode tussen '45 en '55 een reeds ver verleden. Voor wie toen jong was, is deze tijd merkwaardig nabij gebleven. Omwille van de jubilea en feesten die ter ere van allerlei Vlaams-nationale jeugdorganisaties dit jaar her en der plaatsgripen (2) dachten we, grasduinend in publikaties van dertig jaar geleden, de geestesgesteldheid van toen terug te vinden.

VIVE LE GUEUX

In 1945 kwam «Vive le Gueux» als eerste tijdschrift van de pers. Het was de spreekbuis van het «Jeugdverbond der Lage Landen». Daarbij was «Hadewijch», het meisjesblad, gevoegd. De oorlogssituaties zinderen na, er klinkt soms pijnlijk-aandoende zelfkritiek. De grondslag is diep-kristelijk, de Nederland-één-gedachte overwegend, als een overgebleven houvast. Er is heimwee naar het Europa-van-morgen waarin elk volk een kans tot zelfrealisatie zou krijgen. De auteurs van de artikels gebruiken romantisch-historische schuilnamen. Het verleden levert voorbeelden, de grootheid van ééns geeft steun: we krijgen lessen in strijdbaarheid, heldhaftigheid, ziele-schoonheid, verzinnebeeld in biografieën van beroemde mannen en vrouwen van vroeger.

Maar je krijgt ook duidelijke verwijzingen naar wat Joris Van Severen zei, en de ideeën van Hendrik De Man waren door verschillende artikels: het eerste is méér uitgesproken dan het tweede. De recente geschiedenis is echter reeds geschiedenis, en even waard tot navolging en meditatie als het verdere verleden. Je krijgt ook een zoeken naar een eigen ideologische identiteit, en soms klinken merkwaardig-moderne klanken:

«De jeugdbeweging moet zich verdiepen naar binnen, isoleren, om een des te grotere uitstraling te verkrijgen. Langs spel, jeugdactiviteiten en durvende kampvaardigheid moeten de jonge arbeiders, georganiseerd in een jeugdbeweging, tot kristen, sterk socialistische en Nederlands-voelende jongeren opgroeien. Dit alleen kan leiden tot de volledige emancipatie van de gehele arbeidersstand van morgen.»

Regelmatig krijg je, uit verhalen of beschouwende artikels, het gevoel uitgedrukt van het tijdens-de-oorlog-bedrogen-zijn: het nazisme wordt verworpen als onkristelijk en anti-Vlaams. De vermelde activiteiten grepen plaats in de steden: Gent, Brugge, Brussel en Antwerpen waar de repressie-jeugd elkaar vond of terug-ontdekte.

De gevoelsgeladen sfeer, die zo creatief kon werken, veroorzaakte ook dikwijls conflicten. Wie er toen in leefde, is er blijvend door gemerkt.

In 1949 hield «Vive le Gueux» op te verschijnen, en onderlinge verdeeldheid lag hiervan aan de basis.

HET ALGEMEEN DIETS JEUGDVERBOND

In 1951 verbonden de jeugdgroepen zich in het «Algemeen Diets Jeugdverbond» (ADJV). «De Blauwvoet» was het nieuwe tijdschrift dat de geldende ideeën verwoordde; daarbij trof je soms «Het Gulden Vlies» aan, «blad voor Dietsse levensstijl». Het lijkt alsof de gedachten van Joris Van Severen zich duidelijk tegenover de andere affirmeren. Als je de «keure» leest, dan leer je het ADJV kennen als een zeer-kristelijk geïnspireerde organisatie: «Wij zijn Rooms-katoliek!» klinkt als een hartekreet. Het heelnederlandse is de leidraad, en verder verwijzen de zeventien geloofspunten naar wat Bertin Rodenbach voorstelde. Ook krijg je aanmaningen tot strijdvareidheid en sociale gebondenheid.

De jeugdbeweging is a-politiek: «Het Algemeen Diets Jeugdverbond verwerpt uitdrukkelijk elke vorm van politieke jeugdbeweging en elke politieke invloed in de jeugdbeweging.»

Dit zich-afzetten tegen partijpolitiek wordt duidelijk in het Van Severen-perspektief. De figuren waarnaar de jongeren verder moeten opkijken zijn Willem Van Oranje, Bertin Rodenbach, Lodewijk Dosfel en Ernest Van der Hallen.

De «leider» was toen Staf Vermeire.

De indeling van de jongensgroepen bestond in ploegen, scharen en vendels, de meisjes waren «kerlinnen» en verzamelden zich in rondes, pennoenen en scharen. Het was alles nogal strikt en zeer tuchtvol. De Blauwvoet in de cirkel was het embleem.

Staf Vermeire schrijft:

«De Blauwvoeterij is in wezenheid een jonge opstandigheid der Vlaamse jeugd, gedreven door de radikale drang ons volk in de alle gaafheid te doen herworden... een onstuimig bestreven van één der hoogste natuurlijke waarden: ons door God gewilde Nederlandse volk...» (3)

De beweging zal op een zeker ogenblik een twintigtal kernen en enkele honderden leden tellen.

En in 1961 ontstond dan het Vlaams-nationaal Jeugdverbond (VNJ). Er was een decennium voorbij, besteed aan elkaar-zoeken, met alle verschillende aspecten voor de hergroeiende Vlaamse Beweging eraan verbonden, maar met ook vele uitbarstende conflicten. Als je van binnen bent gekwetst, dan kwets je zo licht de ander. Ondertussen was er ook een Vlaams-nationale partij ontstaan, en de gedachten waren geëvolueerd:

«Toch interesseren onze oudere jongens zich voor politiek. Dat is maar goed en normaal ook.»

En wat volgt, illustreert dat men zich uit het verleden ontworstelde, naar een nieuwe toekomst kijkend:

«Willen we dus een nationalistische jeugdbeweging zijn, dan morgen we al die aktuele problemen niet smalend de «Vlaamse grieventrommel» noemen, om ons blind te staren op een politieke «eenheid» van 17 provincies in het verleden, noch wildweg dromen van een toekomstig «Nederland één» dat er slechts komen zal wanneer de andere staten het nodig zullen achten. Willen we realistische nationale opvoeding geven, dan moeten we onze jongens, vanaf het ogenblik dat ze er vatbaar voor zijn, ook in contact brengen met de vraagstukken die ze binnen enkele jaren zullen helpen oplossen door de politiek.»

Uit een publikatie van 1959 (5), waaruit ook bovenstaande, beschouwing komt, lichten we nog:

«Zichzelf opvoeden, vormen en verrijken... ook voor de anderen leven... dit alles ligt besloten in het waarachtig nationalist zijn.»

Dat is een levensles die we allen, hoe we ook het Vlaamse huis opbouwen, kunnen in het hart bewaren.

Huguette De Blecker.

(1) «Wat wil de Jeugdbeweging?» P. De Ryck, E. De Cordier, 1932.

(2) Dit jaar vierde het VNJ zijn vijftienjarig bestaan. Er komt een «zomerfeest in het teken van de jeugd» ingericht door Broederhand-Gent, dit op Pinksteren, 6 juni, in de tuinen van het St.-Gregorius-instituut, Jules Destrée-laan, te Gentbrugge. Het feest begint vanaf 14 u. De gegadigden kunnen zich inschrijven bij Michel Van der Donck, Kortrijkse Poortstraat 253, 9000 Gent. De algemene leiding van het feest berust bij Karel Rigo en Jan Andries.

(3) «De Blauwvoet», nr. 4 mei-juni 1957.

(4) zie (1)

(5) niet-gedateerde propagandabrosjuur voor het Verbond van Blauwvoetvendels, maar uit de vermelde activiteiten eindigend in 1959 als van dit jaar beschouwd.

VERDERE EVOLUTIE

In dezelfde periode verschijnt «Het Pennoen» van Jan Olsen.

In 1957 wijzigde het verbond zich in «Blauwvoetjeugdverbond». In 1958 volgde Jaak De Meester Staf Vermeire op. Ondertussen ontstond, eveneens in 1957 het Verbond van Blauwvoetvendels, in 1960 kreeg je het Verbond van Vlaamse Meisjesscharen.

AANBEVOLEN

p.v.b.a.
LIERSE VLOERHANDEL
 Lisperstraat 49 - 2500 Lier
 Tel.: 031/80.14.71
 B.T.W. 404.067.059

COSTAN BELGIUM - HEIDI FRIGO'S
 Voor uw koel- en winkelinstallaties te
 Hekelegem: tel. 053/66.71.25. Te Sint-Ni-
 klaas: tel. 031/76.58.80.

**FEESTZALEN-SALONS
 DE LANDSKNECHT**
 Aannemer van alle feesten.
 Ook verhuur van tafelgerief.
 Schilderstraat 33, 2000 Antwerpen
 (031/37.45.72)

**BOUWBEDRIJF
 LUC ILEGEMS**
 Vaartstraat, 9 - 2251 MASSENHOVEN
 Uit sympathie

**KUNSTGEBITTEN
 HERSTELLINGEN**
 Tandheelkundig Laboratorium
VAN DER KLEIJN
 Chazallaan 83
 1030 Brussel (Schaarbeek)
 (02) 734.06.43
 Na 18 u. 425.46.42

P.V.B.A. Rom DE CRAEN
 Verwarming
 Stoom- en Sanitaire installaties
 Molenstr. 78 - 2921 Nieuwenrode
 Tel.: 015/71.12.40

ELECTRA-BREE p.v.b.a.
 Electro - Groothandel
 Boneputstraat 38 - 2690 BREE
 011/46.11.88 - 46.24.77
 Staatsbaan 1 - 3460 HALEN
 013/44.17.42 - 44.17.43
 MIFLF - AFG - LINDE

VERVOER - VERHUIZINGEN
 Laadruimte van 30 tot 50 m³
VECOVEN Jozef
 Haneveldlaan 47
 1850 Grimbergen
 Tel.: 02/268.14.02

10% vr. V.U. leden
 KOSTUUMS - VESTONS - BROEKEN - PARDESSUS
 OOK NAAR MAAT
RICO-KLEDING VERMEESCH
 Steenhouwersvest, 52 Antwerpen Tel. 03.31.35.83

RESTAURANT DE XVIe EEUW
 Lakenstraat 120, 1000 BRUSSEL
 Uitgebaat door eer' echte Tunesische
 Vlaamse vriend

DE OUDE KRING
 Café-VU-lokaal
 Dorpsplein, Heusden-Limburg

Dames en heren, in uw belang
 wendt U voor uw
**SCHILDER- BEHANGWERKEN en
 VLOERBEKLEDINGEN**
 tot mannen van 't vak
ADOLF CLAES
EM ZOON ANDRE
 Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem
 Tel.: 054/33.37.56

AL-AL keukeninrichtingen.
 Jan Claes
 Bondgenotenlaan 163
 LEUVEN tel. 016/23.47.94.

**lustrerie
 marc de vriese**

baron ruzettelaan
 assebroek - brugge
 tel. 050/354.04

ZOEKERTJES

Jongeman, 24 jaar, ongehuwd en vrij
 van legerdienst, met diploma boekhou-
 ding B1 en ervaring, zoekt passende
 betrekking in de omgeving van Aalst-
 Gent-Brussel. Kontakt opnemen met
 Jan Caudron, tel.: 053/70.40.64 N65

Technisch ingenieur mechanica, 5
 jaar ervaring als afdelingsoverste,
 zoekt aangepaste betrekking in de
 omgeving van Antwerpen, Gent of
 St-Niklaas.
 Schrijven volksvertegenwoordiger
 Nelly Maes, Gentse Baan, 50 te St-Ni-
 klaas of tel. 031/76.49.74. N68

Bedrijfsorganisatie en informatica:
 voor Limburg, part-time gastdocenten
 gevraagd gedurende het schooljaar.
 Aanbiedingen bij: Jaak Indekeu, Grot-
 straat 18, 3570 Peer. N69

mijnheer!

men heeft u niet alles verteld over sparen

**om in 't leven te slagen, moet u kunnen
 rekenen. Bij 't sparen ook.**

Bij 't sparen spelen opbrengst veiligheid en soepelheid van
 de belegging een grote rol. Uw N.M.K.N.-adviseur kan u de
 beste oplossing aanwijzen.

**de N.M.K.N. biedt u de service van
 de beste financiële instelling, met
 staatswaarborg.**

Vandaag weet niemand wat morgen brengen zal. U moet op
 alles voorbereid zijn. Bij de N.M.K.N. vindt u de bestgeschikte
 belegging. Wat niet wegneemt dat u voor iedere frank de
 staatswaarborg krijgt. Neem contact op met uw N.M.K.N.-
 adviseur, hij beantwoordt al uw vragen.

**zeer rendabel uw geld uitzetten,
 voor de looptijd die u best past.
 Dat is de soepelheid van de N.M.K.N.**

Bij de N.M.K.N. heeft u alles, wat u van een financiële instelling
 met staatswaarborg kunt verwachten: ■ depositorekeningen
 op zicht en op termijn, al dat niet met vooropzeg of met vaste
 vervaldag ■ kasbons met progressieve rente, groeibons ■
 kapitalisatiebons en obligaties.
 U krijgt alle details bij uw N.M.K.N.-adviseur.

KREDIET A/D NIJVERHEID

Verstandig sparen bij de N.M.K.N.

1200 adviseurs tot uw dienst

Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid - Waterloolaan 16 - 1000 Brussel - Tel. 02/513 62 80